

เลย์เอาต์

ประเพณีของชีวิต
ที่มีคุณภาพ หน้า 30

ความเจริญของพระกิตติคุณใน
กาลาปาโกส หน้า 22

วัยรุ่นสร้างประจักษ์พยาน
ผ่านเสียงเพลง หน้า 52, 54

สะท้อนให้เห็นแผนของพระเจ้า
สำหรับฉัน หน้า 60

การรวม โดย โจชัว วอลเลซ เจนเซ็น

ในปี ค.ศ. 1997 เพื่อฉลองวาระครบรอบปีที่ 150 แห่งการมาถึงของผู้บุกเบิกเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม ค.ศ. 1847 “ผู้บุกเบิก” วิสุทธิชนยุคสุดท้ายยุคปัจจุบันจึงได้จัดการเดินทางจากวินเทอร์ควอเตอร์ส เนบราสก้าไปหุบเขาซอลท์เลค ภาพนี้วาดตามเหตุการณ์ครานั้น เพลงสวด “สิทธิชนมา” ซึ่งประพันธ์โดยวิลเลียม เคลย์ตันในปี ค.ศ. 1846 นำมาใช้ได้กับผู้บุกเบิกทั้งสองกลุ่ม

สิทธิชนมา อย่างล้างานหนักแบบใด

ดำเนินต่อโดยสุขใจ

แม้การเดินทางลำบากแก่ท่านทั้งหลาย

พระการุณย์จะอยู่ใกล้

ให้พยายามกำจัดกังวล

เป็นประโยชน์กว่าวิตกทุกข์ทน

หัวใจจะเบิกบานเพราะคำนี้—ทุกอย่างดี! ทุกอย่างดี!

(เพลงสวด บทเพลงที่ 17)

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: รักที่บ้าน—คำแนะนำจากศาสตราจารย์ พยากรณ์ โดย ประธานโธมัส เอส. มอนสัน
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: สมาคมของสตรี ผู้มีใจบริสุทธิ์

บทความพิเศษ

- 20 ผู้บุกเบิกสองคนห่างกันสอง ศตวรรษ โดย อัลลิสัน ใจ-เจน เมอร์ริลล์ ห่างกันศตวรรษครึ่งแต่เชื่อมโยง ด้วยศรัทธา
- 22 หมูเกาะแห่งไฟและศรัทธา: กาลาปาโกส โดย โจชัว เจ. เพอร์คีย์ ศาสนจักรกำลังแบ่งบานในหมูเกาะ ที่พิเศษยิ่งแห่งนี้

- 30 ประเพณีของชีวิตที่ขอบธรรม และมีดูलयภาพ โดย เอ็ลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ ภูเขาไฟคอกสู่อการบรรลุดูलयภาพ

ปกิณกะ

- 8 เรื่องเล็กและเรียบง่าย
- 11 ไร่ใช้ในศาสนจักร: คุณให้พร ดิฉันได้ไหม โดย เจนนิเฟอร์ โรส แมดดีย์
- 12 เราพูดถึงพระคริสต์: รับพระนาม ของพระองค์ไว้กับผม โดย เจคอบ เอฟ. ฟรานด์เซ็น
- 14 สิ่งที่เราเชื่อ: พระผู้เป็นเจ้าของเรา มาแผ่นดินโลกให้เป็น สมาชิกคนหนึ่งของคุณ
- 16 บ้านเรา ครอบครัวเรา: ผู้บุกเบิก ที่เด็ดเดี่ยวหนึ่งคน คนหลายรุ่น ได้รับพร

- 18 เรื่องราวประทับใจในพระกิตติคุณ: ยื่นมือช่วยชีวิต โดย ประธานกอร์ดอน บี. ینگส์

- 38 เสียงวิสุทธิชน
- 74 ข่าวศาสนจักร
- 79 แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ ในครอบครัว
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: อุปมา เรื่องต้นกล้วย โดย แอนตัน ที. คูมารักมี ตามที่ บอกเล่าแก่ลินดา เจ. เลเทอร์

ภาพปก

ปกหน้า: ถ่ายภาพประกอบโดย เจอร์รี่ กานส์
ปกหลัง: ภาพถ่าย © iStockphoto.

คนหนุ่มสาว

เยาวชน

เด็ก

42

42 **เขาขอ เช่นนั้น**
จริงหรือ
 โดย โจลีน แชนเซ็น
 คนอายุน้อยอย่างดิฉันจะทำ
 การเรียกนี้ได้หรือ

48

46 **คำถามและคำตอบ**
 ฉันควรตอบอย่างไรเมื่อเพื่อนๆ
 บอกว่าไม่มีมนุษย์คนใดเห็น
 พระผู้เป็นเจ้าได้

48 **ศาสนจักรที่แท้จริงและดำรงอยู่**
เพียงแห่งเดียว
 โดย เอ็ดเดอร์ดัลลิน เอช. ไอคัส
 ศาสนจักรของเราเป็นศาสนจักร
 ที่แท้จริงเพียงแห่งเดียวหมายความว่า
 ว่าเป็นอย่างไร

52 **เพลงและการสวดอ้อนวอน**
 โดย อาตัม ซี. โอลสัน
 ดิฉันลองรู้ว่าฉันจะไปฟังใครเมื่อ
 ต้องการความช่วยเหลือเพื่อจะร้อง
 เสียงสูงให้ได้

54 **ร้องเพลงในสิ่งคโปร์**
 โดย มิเชลล์ ไฮท์ และเซรีลี ออง
 ประจักษ์พยานเข้มแข็งและ
 มิตรภาพแน่นแฟ้นเมื่อวัยรุ่นแสดง
 ละครเพลงในสิ่งคโปร์

57 **เป็นผู้บุกเบิกยุคปัจจุบัน**
 พระเจ้ามิได้ทรงขอให้เราเดินข้าม
 ทุ่งราบ พระองค์ทรงขอให้เราเดิน
 ข้ามถนนไปพบเพื่อนบ้าน

58 **โปสเตอร์: มีทางออก**

62

59 **พยานพิเศษ: ฉันเรียนรู้อะไรบ้าง**
จากพระคัมภีร์
 โดย เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์
 คริสทอฟเฟอร์สัน

60 **ภาพสะท้อน**
 โดย เซอิลลา คินเดรด
 อนาคตมีอะไรเตรียมไว้ให้ฉัน

62 **หน้านี้ของหนู**

64 **นำปฐมวัยกลับบ้าน: ร่างกายของ**
ฉันเป็นวิหารของพระผู้เป็นเจ้า
 โดย วิกกี เอฟ. มัตสุโมริ

66 **เรื่องราวของพระเยซู: พระเยซู**
ทรงอวยพรเด็ก ๆ
 โดย ไตแอน แอล. แมนกัม

68 **หากคนให้สอน**
 ช่วยให้ผู้สอนศาสนาไปตามนัดสอน

69 **คมาวาทะ**

70 **สำหรับเด็กเล็ก**

ดูว่าท่านจะหาเล็ย โสนาที่
 ซ่อนอยู่ในฉบับนี้ได้หรือไม่
 คำใบ้: ล้อแสงตะวัน

สิงหาคม 2011 ปีที่ 35 เล่มที่ 8

เลย์เอาต์ 09688 425

นิตยสารนานาชาติฉบับทางศาสนาของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอฟท์

โค้วมอัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซล ซี. เนลสัน, ดัลลัน เอช. โฮล์มส์, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, วิซาร์ต จี. สก็อตต์, ไบรอัน ดี. เอลส์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบเนตต์, เควนติน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: พอล บี. ไทเพอร์

ที่ปรึกษา: สแตนลีย์ จี. เอลลิส, คริสทอฟเฟอร์ โกลเด็น จูเนียร์, โยชิฮิโกะ คิคุชิ

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด แอล. ฟริสเชนเคิร์ต

ผู้อำนวยการบรรณาธิการ: วินเซนต์ เอ. วอฮัน

ผู้อำนวยการภาพกราฟิก: อัลลัน อาร์. ลอยบอร์ก

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. ว็อล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: เจนนิเฟอร์ แอล. กรีนวูด, อาดัม ซี. โอลสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: ชูซาน บาร์เรตต์, ไรอัน คาร์วี

กองบรรณาธิการ: บริทานีย์ บี. ทิต, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟิลิตตัน, ลารีน พอร์เตอร์ กอนท์, ลาร์รี่ ฮิลเลอร์, แครวี คาสเติน, เจนนิเฟอร์ แมคคีย์, เมลิสซา เมอร์ริส, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, ชลลีย์ เจ. โอเดิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์คีย์, แซค ซี. ฟาเรล, แจน ฟินบอร์ค, จาเน็ต ไรม์ส, พอล แวนเดนเบิร์ก, เมลิสซา เซนเดโน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: สก็อตต์ คูนด์เซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: สก็อตต์ แวน แคมเพน

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

นักออกแบบอาวุโส: ซี. คิมบัลล์ บอห์, โธมัส เอส. ไชด์, คอลสัน ลิงคีย์, เอริค ที. จอห์นสัน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย

เจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต: โคลเลตต์ เนเบเคอร์ อูนิ, ฮาเวิร์ต จี. บราวน์, จูลี เบอริคท์, เรจินัลด์ เจ. คริสเตียน, คิม เฟนสเตอร์แมคเคย์, แคธลีน ฮาเวิร์ต, เดนิส เคอร์บี, จินนีย์ เจ. นิลสัน, ไทป์ ฟิลเลอร์

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟ์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เกรก เค. เซตจิวิค

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: ชีวาน ลาร์เซ็น

สำหรับการสมัครสมาชิกและราคาคนอกสหรัฐอเมริกาและแคนาดาให้ติดต่อศูนย์หนังสือศาสนจักรในท้องถิ่นหรือผู้จำหน่ายรายสาขา

โปรดส่งต้นฉบับและข้อซักถามของท่านมาที่ Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; หรืออีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org

เลย์เอาต์ (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เข็มทิศ" หรือ "เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า บัลแกเรีย เขมร จีน ไครเอเชีย เช็ก เนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี อิตาลี อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาตี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มัลกาเซีย มาร์แชลล์ มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สเปน สวีเดน ตากาล็อก ตายีตี ไทย ตองกา ยูเครน อุรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2011 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ

พิมพ์ในประเทศไทย

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลย์เอาต์ ไปได้ฟรีที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่นับแต่การทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

สำหรับผู้อ่านในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา: ฉบับสิงหาคม 2011 ปีที่ 35 เล่มที่ 8 เลย์เอาต์ (USPS 311-480) ภาษาอังกฤษ (ISSN 1080-9554) จัดพิมพ์เป็นรายเดือนโดย The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150 อัตราค่าสมาชิกในสหรัฐ 10 ดอลลาร์ต่อปี; แคนาดา 12 ดอลลาร์ต่อปีบวกภาษี ค่าไปรษณีย์กรจ่ายที่ซอลท์เลคซิตี ยูทาร์ ตามระยะเวลาที่กำหนด ถ้าเปลี่ยนที่อยู่โปรดแจ้งภายในหกสัปดาห์ก่อน ต้องระบุที่อยู่เดิมและที่อยู่ใหม่ไว้ในซองหากที่อยู่ฉบับล่าสุด สหรัฐอเมริกาและแคนาดาส่งไปสมัครสมาชิกไปที่ Salt Lake Distribution Center ตามที่อยู่ด้านล่าง สมัครสมาชิกทางโทรศัพท์หมายเลข: 1-800-537-5971 ท่านสามารถสมัครสมาชิกทางโทรศัพท์ผ่านบัตรเครดิต (วิชา มาสเตอร์การ์ด อเมริกันเอ็กซ์เพรส) (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

เจ้าหน้าที่ประณีย์: ส่งการเปลี่ยนแปลงที่อยู่มาได้ที่ Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368

ออนไลน์เพิ่มเติม

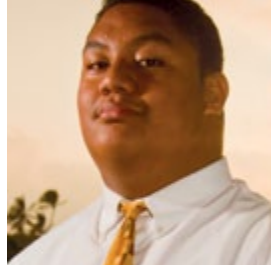
Liahona.Lds.org

สำหรับผู้ใหญ่

ศาสนจักรจัดตั้งเมื่อไม่นานมานี้ในหมู่เกาะกาลาปาโกส (ดู หน้า 22) ดูภาพเพิ่มเติมของสมาชิกศาสนจักรในกาลาปาโกสได้ที่ www.liahona.Lds.org

สำหรับเยาวชน

เข้าไปฟังดิสลอน (ดู หน้า 52) ร้องเพลงประกอบภาพยนตร์เซมินารี พันธสัญญาเดิมเป็นภาษาตองกา ได้ที่ www.liahona.Lds.org

สำหรับเด็ก

ท่านรู้หรือไม่ว่ามีเด็กปฐมวัยประมาณหนึ่งล้านคนทั่วโลก พบเด็กปฐมวัยบางคนได้ที่ www.liahona.Lds.org

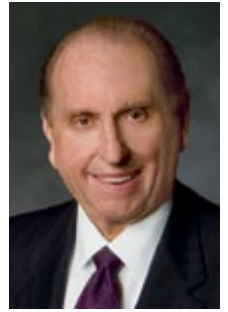
ในภาษาของท่าน

เลย์เอาต์ และหนังสือเล่มอื่นของศาสนจักรมีให้อ่านหลายภาษาที่ www.languages.Lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

- กลับใจ, การ, 58
- การเงิน, 41
- การเรียก, 42
- ครอบครัว, 4, 14
- ความเป็นหนึ่งเดียว, 22
- ความรู้, 30
- งานเผยแผ่ศาสนา, 22, 68
- งานพระวิหาร, 22, 39
- ช่วยชีวิต, 18, 80
- ฐานะปุโรหิต, 48
- ดนตรี, 52, 54
- ดูสภาพ, 30
- ประจักษ์พยาน, 46, 48
- ประวัติศาสตร์จักร, 8, 16, 18
- เปลี่ยนใจเลื่อมใส, การ, 16, 20, 22, 39
- ผู้บุกเบิก, 18, 57
- พระฐานะปุโรหิต, 11
- พระคำแห่งปัญญา, 30, 64, 73
- พระบิดาบนสวรรค์, 46
- พระเยซูคริสต์, 12, 66
- มรดกตกทอด, 60
- รักษา, การ, 66
- รับใช้, การ, 18, 22, 40, 42
- ร่างกาย, 64, 73
- ศีลระลึก, 12
- ศึกษาพระคัมภีร์, การ, 30, 46, 59
- สมาคมสงเคราะห์, 7
- สวดอ้อนวอน, การ, 38, 52
- ส่วนสิบ, 70, 72
- อุปนิสัย, 30

โดย ประธาน
โทมัส เอส. มอนสัน

รักที่บ้าน

คำแนะนำจากศาสดาพยากรณ์

ชีวิตครอบครัวที่ได้รับพร

“เมื่อเรามีประสบการณ์มาก ท่องเที่ยวไปไกล และได้เห็นว่า โลกนี้ช่างเต็มไปด้วยสิ่งฉาบฉวยไร้แก่นสาร เราจะเริ่มชอบคุณลักษณะพิเศษของการได้เป็นส่วนหนึ่งในสิ่งที่เราสามารถพึ่งพาได้ ไม่ว่าจะเป็น—บ้าน ครอบครัว และความภักดีของคนที่เรารัก เราจะรู้ว่าความผูกพันกันด้วยหน้าที่ ความเคารพ และการเป็นส่วนหนึ่งของกันและกันหมายความว่าอย่างไร เราเรียนรู้ว่าไม่มีสิ่งใดจะแทนที่สัมพันธภาพอันเป็นพรของชีวิตครอบครัวได้”¹

แบ่งปันความรักของเรา

“จงกล่าวคำชมและสวมกอดลูกของท่าน บอกลูกว่า ‘แม่รักลูก’ มากกว่านั้น จงกล่าวขอบคุณเสมอ อย่าปล่อยให้ปัญหาที่ต้องแก้ไขสำคัญกว่าคนที่ต้องรัก มิตรสหายย้ายออก ลูกๆ เติบโต คนรักตายจาก เรายังไม่เห็นความสำคัญของผู้อื่นจนกว่าจะถึงวันนั้นเมื่อพวกเขาไปจากชีวิตเราและเราถูกทิ้งให้อยู่กับความรู้สึกที่ ‘รู้แบบนี้’ และ ‘แสนเสียดาย’ . . .

“เราจงเพิ่มรสชาติให้ชีวิตขณะยังมีชีวิตอยู่ หาปิติในการเดินทาง แบ่งปันความรักของเราให้มิตรสหายและครอบครัว วันหนึ่งเราต่างก็จะมีวันพรุ่งนี้ ขอเราอย่าผัดวันในการทำสิ่งสำคัญที่สุด”²

แสดงความรักของเรา

“พี่น้องชายทั้งหลาย เราพึงปฏิบัติต่อภรรยาของเราด้วยการให้เกียรติและด้วยความเคารพ พวกเขาคือคู่ครองนิรันดร์ของเรา พี่น้องสตรีทั้งหลาย จงให้เกียรติสามีของท่าน พวกเขาต้องการได้ยินคำพูดที่ไพเราะ พวกเขาต้องการรอยยิ้มที่เป็นมิตร พวกเขาต้องการให้ท่านแสดงออกอย่างอบอุ่นด้วยความรักอันแท้จริง . . .

“ถึงท่านผู้เป็นบิดามารดา ข้าพเจ้ากล่าว จงแสดงความรักต่อลูกๆ ของท่าน ท่านรู้ว่าท่านรักพวกเขา แต่ต้องแน่ใจว่าพวกเขารู้ว่าท่านรักพวกเขาเช่นกัน พวกเขาไม่ค้ายิ่ง จงให้พวกเขา รู้ เรียกหาพระบิดาบนสวรรค์เพื่อขอความช่วยเหลือขณะที่ท่านดูแลความต้องการของพวกเขาในแต่ละวันและขณะที่ท่านรับมือการทำลายซึ่งมาพร้อมกับการเป็นบิดามารดาอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ท่านต้องการมากกว่าสติปัญญาของท่านเองในการเลี้ยงดูพวกเขา”³

บอกรัก

“ถึงบิดามารดาทั้งหลาย จงบอกรักบุตรธิดาของท่าน สวดอ้อนวอนให้พวกเขาเพื่อพวกเขาจะสามารถต้านทานความชั่วร้ายของโลกได้ สวดอ้อนวอนให้พวกเขาเติบโตด้วยศรัทธาและประจักษ์พยาน สวดอ้อนวอนให้พวกเขาดำเนินชีวิตด้วยการประกอบคุณงามความดีและรับใช้ผู้อื่น

“บุตรธิดาทั้งหลาย ให้บิดามารดาเห็นว่าท่านรักพวกเขา ให้พวกเขาประจักษ์ว่าท่านกตัญญูรู้คุณเพียงใดต่อทุกอย่างที่พวกเขาทำและยังคงทำเพื่อท่าน”⁴

สิ่งสำคัญที่สุด

“สิ่งสำคัญที่สุดมักเกี่ยวข้องกับคนรอบตัวเรา เรายังคิดเอาเองว่าพวกเขา ต้อง รู้ว่าเรารักพวกเขาเพียงใด แต่เราไม่ควรคิดเอาเอง เราควรทำให้พวกเขา รู้ วิลเลียม เชคสเปียร์เขียนว่า ‘ความรักที่ไม่แสดงออกย่อมไม่ใช่ความรัก’ เราจะไม่เสียใจเลยกับคำพูดอ่อนโยนที่เอ่ยออกมาหรือความรักที่แสดงให้เห็น แต่เราจะเสียใจถ้าเราตัดเรื่องเช่นนั้นออกจากความสัมพันธ์ของเรา กับคนที่มีความหมายต่อเรามากที่สุด”⁵

ทำให้สวรรค์ใกล้ขึ้น

“ขอให้ครอบครัวและบ้านของเราเต็มไปด้วยความรัก ความรักที่มีให้กัน ความรักพระกิตติคุณ ความรักเพื่อนมนุษย์ และความรักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผลก็คือสวรรค์จะอยู่ใกล้แผ่นดินโลกมากขึ้น

“ขอให้บ้านของเราเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์ซึ่งสมาชิกของครอบครัวเราต้องการกลับมาเสมอ”⁶

การสวดอ้อนวอนให้ครอบครัว

“เนื่องด้วยหน่วยครอบครัวอยู่ภายใต้การโจมตีในโลกทุกวันนี้ และหลายอย่างที่ถือกันมานานว่าศักดิ์สิทธิ์ถูกเยาะเย้ยถากถาง เราจึงทูลขอพระองค์ พระบิดาของเรา ทรงทำให้เราทัดเทียมกับการทำทนายที่เราเผชิญอยู่ เพื่อเราจะยืนหยัดในความจริงและความชอบธรรมได้ ขอให้บ้านของเราเป็นท่าเรือแห่งสันติ ความรัก และความเข้มแข็งทางวิญญาณ”⁷ ■

การสอนจากข่าวสารนี้

ในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหนึ่ง “ครูจะนำเสนอคำถามหรือสถานการณ์ และให้เวลาผู้เรียนเพียงช่วงสั้นๆ เพื่อเสนอแนะวิธีแก้ไขหรือแนวคิดอย่างเสรี” (*ไม่มีการเรียกไต่ถ้อยใหญ่กว่าการสอน* [1999] หน้า 160) ขณะที่ท่านอ่านบทความนี้กับครอบครัว ขอให้พวกเขาฟังคำแนะนำหรือแนวคิดที่พวกเขาประทับใจ จากนั้นให้สมาชิกครอบครัวระดมความคิดเพื่อหาวิธีเพิ่มความรักในบ้าน ท่านอาจขอให้ครอบครัวทบทวนแนวคิดเหล่านี้ในการสังสรรค์ในครอบครัวครั้งหน้า

อ้างอิง

1. “สถานที่ลี้ภัยจากโลก” *การประชุมบรมผู้นำทั่วโลก* 9 ก.พ. 2008 หน้า 29
2. “Joy in the Journey” (Brigham Young University Women’s Conference, 2 พ.ค. 2008), <http://ce.byu.edu/cw/womensconference/archive/transcripts.cfm>
3. “พรอันมากมาย” *เสียดิฉัน* พ.ค. 2008 หน้า 137
4. “จนกว่าเราจะพบกันอีก” *เสียดิฉัน* พ.ค. 2009 หน้า 137
5. “พบปิติในการเดินทาง” *เสียดิฉัน* พ.ย. 2008 หน้า 106
6. “สถานที่ลี้ภัยจากโลก” หน้า 30
7. คำสวดอ้อนวอนอุทิศพระวิหารเดอะซีลาแวลลีย์ แอริโซนา วันที่ 23 พฤษภาคม 2010 ใน “The Gila Valley Arizona Temple: ‘Wilt Thou Hallow This House,’” *Church News* 29 พ.ค. 2010 หน้า 5

คุณแม่ช่วยชีวิตเรา

โดย แพทริเซีย ออเซียร์

เมื่อดิฉันอายุหกขวบ ดิฉันกับน้องสาวกำลังดูพี่สาวของเราแข่งบาสเกตบอล คุณพ่อออกไปแล้วเราถึงได้ตัดสินใจว่าอยากกลับบ้านพร้อมท่าน เราจึงวิ่งตากฝนตามท่านไป เมื่อหาท่านไม่พบ เราจึงกลับไปโรงเรียนเพื่อกลับบ้านพร้อมคุณแม่ แต่พอเข้าไปในโรงเรียน ทุกคนในอาคารก็ไปกันหมดแล้ว

ดิฉันจำได้ว่าเราพยายามเบียดเข้าไปช่องวงกบประตูเพื่อให้ถูกฝน

พลาทอสวดอ้อนวอนขอให้มีคนมาต่อจากนั้นดิฉันจำได้ว่าได้ยินเสียงประตูรถแวนสีแดงของเราปิดดังปัง เราวิ่งไปตามเสียงนั้น สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากนั้นเป็นความทรงจำอันแจ่มชัดที่สุดครั้งหนึ่งในวัยเด็กของดิฉัน นั่นคือคุณแม่โอบเราไว้ในอ้อมแขนของท่าน “ตั้งแม่ไ้รวมลูกเจี๊ยบมาไว้ใต้ปีกของมัน” (3 นีไฟ 10:4) คุณแม่ช่วยชีวิตเราไว้ และดิฉันไม่เคยรู้สึกอุ่นใจเท่าวินาทีที่คุณแม่โอบเราไว้ในอ้อมแขนของท่าน

ดิฉันไม่เคยรู้สึกอุ่นใจเท่าวินาทีที่คุณแม่โอบเราไว้ในอ้อมแขนของท่าน

ขณะนี้ถึงอิทธิพลของคุณแม่ ดิฉันเห็นว่าชีวิตท่านชี้ทางให้เราไปหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและแสดงให้ดิฉันเห็นว่าการ “ยกมือที่อ่อนแรง, และให้กำลังเข้าที่อ่อนล้า” (คพ. 81:5) หมายความว่าอย่างไร ท่านพึ่งพาพระเยซูคริสต์ผู้ประทานพละกำลังให้ท่าน “เสริมเพิ่มขึ้น” (“พระเจ้าขอข้าตามพระองค์” เพลงสวด บทเพลงที่ 106)

เด็ก

สร้างบ้านที่มีความสุข

ประธานมอนสันเสนอแนะวิธีที่เราจะสร้างบ้านที่มีความสุขได้ อ่านบทความตั้งแต่ต้นจนจบเพื่อหาสิ่งที่ท่านและครอบครัวทำได้เพื่อสร้างบ้านที่มีความสุข

ทุกครั้งที่ท่านพบสิ่งที่ท่านทำได้ ให้เขียนลงในช่องว่างที่เตรียม

ให้ หลังจากพบสิ่งแรกแล้วให้วาดรูปส่วนของบ้านที่ระบุไว้ข้างเส้นบรรทัด หาวิธีอย่างน้อยห้าวิธีที่ท่านจะสร้างบ้านที่มีความสุขและวาดบ้านทั้งหลังกับครอบครัวของท่านไว้ในนั้นได้

1. ผนัง _____
2. หลังคา _____
3. ประตู _____
4. หน้าต่าง _____
5. ครอบครั้ว _____

สมาคมของสตรี ผู้มีใจบริสุทธิ์

ศึกษาเนื้อหาเหล่านี้และสนทนากับพี่น้องสตรีที่ท่าน
เยี่ยมชมความเหมาะสม ใช้คำถามช่วยท่านเสริมสร้าง
ความเข้มแข็งให้พี่น้องสตรีของท่านและทำให้สมาคม
สงเคราะห์เกิดผลในชีวิตท่าน

ศรัทธา • ครอบครัวยุ • การบรรเทาทุกข์

โอลิชา อาร์. สโนว์ ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ
คนที่สองสอนว่า “อัครสาวกเปาโลพูดไว้แต่โบราณ
ถึงสตรีผู้มีใจบริสุทธิ์ หน้าที่ของเราแต่ละคนคือเป็นสตรี
ผู้มีใจบริสุทธิ์ เราจะมีเป้าหมายที่สูงขึ้นถ้าเราเป็นสตรีผู้
มีใจบริสุทธิ์ เราจะรู้สึกที่เราได้รับเรียกให้ปฏิบัติหน้าที่
สำคัญ ไม่มีใครได้รับยกเว้นจากหน้าที่เหล่านั้น ไม่มีที่
น้องสตรีคนใดโดดเดี่ยว และขอบเขตของเธอแคบ ทว่า
เธอทำได้มากทีเดียวเพื่อสถาปนาอาณาจักรของพระเจ้า
เป็นเจ้าของแผ่นดินโลก”¹

พี่น้องสตรีทั้งหลาย เราไม่โดดเดี่ยวและขอบเขตของ
เราไม่แคบ โดยยอมรับของประทานแห่งความแข็งขันใน
สมาคมสงเคราะห์ เราจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่
ศาสดาพยากรณ์โจเซฟเรียกว่าสมาคม “แยกจากความ
ชั่วร้ายทั้งหมดของโลก นั่นคือ—ตั้งงาม มีคุณธรรม และ
บริสุทธิ์”²

สมาคมนี้ช่วยเราเสริมสร้างศรัทธาและเติบโตทาง
วิญญาณโดยเปิดโอกาสให้เราเป็นผู้นำ รับผิดชอบ และสอน
ในการรับใช้ของเราจะมีมิติใหม่เพิ่มเข้ามาในชีวิตเรา เรา
เจริญก้าวหน้าทางวิญญาณ ความรู้สึกผูกพันฉันพี่น้อง
อัตลักษณ์ และคุณค่าในตนเองเพิ่มพูน เราตระหนักว่า
เจตนาทั้งหมดของแผนพระกิตติคุณคือเพื่อให้โอกาสเรา
บรรลุศักยภาพอันสมบูรณ์ที่สุดของเรา

สมาคมสงเคราะห์ช่วยเตรียมเราให้พร้อมรับพรของ
พระวิหาร รักษาพันธสัญญาที่เราทำ และมีส่วนร่วมใน
อุดมการณ์แห่งไซอัน สมาคมสงเคราะห์ช่วยเราเพิ่มพูน
ศรัทธาและความชอบธรรมส่วนตัว เสริมสร้างความเข้ม
แข็งให้ครอบครัว ค้นหาและช่วยคนตกทุกข์ได้ยาก

งานของสมาคมสงเคราะห์เป็นงานศักดิ์สิทธิ์ และการ
ทำงานศักดิ์สิทธิ์สร้างความบริสุทธิ์ในตัวเรา

ซิลเวีย เอช. ออลเรด ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคม
สงเคราะห์สามัญ

จากพระคัมภีร์

อพยพ 19:5; สดุดี 24:3-4; 1 เธสะโลนิกา 4:7;
ทิตัส 2:3-4; หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:24;
46:33; 82:14; 87:8; โมเสส 7:18

ฉันจะทำอะไร ได้บ้าง

1. ฉันกำลังช่วยพี่น้อง
สตรีที่ฉันดูแลให้ปลูกฝัง
และบรรลุ “เป้าหมายที่
สูงขึ้น” อย่างไร
2. ฉันกำลังทำอะไรเพื่อ
ทำให้ชีวิตฉัน “ตั้งงาม มี
คุณธรรม และบริสุทธิ์”

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่
www.reliefsociety.lds.org

อ้างอิง

1. โอลิชา อาร์. สโนว์
“An Address,”
Woman’s Exponent,
15 ก.ย. 1873
หน้า 62
2. โจเซฟ สมิธ ใน
*History of the
Church*, 4:570
3. โจเซฟ สมิธ ใน
*History of the
Church*, 4:605,
606
4. ลูซี แม็ค สมิธ ใน
*Relief Society,
Minute Book* มี.ค.
1842–มี.ค. 1844
บันทึกข้อมูลเมื่อ 24
มี.ค. 1842, หอสมุด
ประวัติศาสตร์จักร,
18–19

จากประวัติของเรา

ขณะที่พูดกับสมาคมสตรีสงเคราะห์แห่งนอ
คาสดาพยากรณ์โจเซฟเน้นเรื่องความศักดิ์สิทธิ์
โดยอธิบายว่าเมื่อพี่น้องสตรีมีใจและบริสุทธิ์
พวกเขาย่อมมีอิทธิพลโดดเด่นบนโลก ท่านอธิบาย
ว่า “ความอ่อนโยน ความรัก ความบริสุทธิ์—นี่คือ
สิ่งที่ควรเชิดชูท่าน...สมาคมนี้...จะมีอำนาจ
บัญชาชินีทั้งหลายท่ามกลางพวกเขา...บรรดา
กษัตริย์และราชินีของแผ่นดินโลกจะมาสู่ไซอัน และ
แสดงความเคารพพวกเขา” พี่น้องสตรีสมาคม
สงเคราะห์ที่ดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาจะได้
ความเคารพไม่เพียงจากคนสูงศักดิ์เท่านั้น แต่
“หากท่านดำเนินชีวิตให้สมกับเอกลักษณ์ของท่าน”
โจเซฟสัญญากับพี่น้องสตรี “คงจะห้ามเหล่าเทพ
เป็นสหายของท่านไม่ได้”³

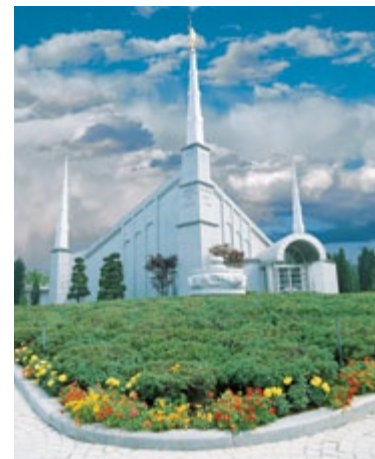
เมื่อพี่น้องสตรีมีส่วนในงานแห่งการรับใช้และ
ช่วยผู้อื่นให้รอด พวกเขาจะได้รับเกียรติให้
บริสุทธิ์เป็นส่วนตัว ลูซี แม็ค สมิธ มารดาของ
ศาสดาพยากรณ์พูดถึงความตั้งงามที่สมาคม
สงเคราะห์จะบรรลุได้ดังนี้ “เราต้องถนอมน้ำใจกัน
ดูแลกัน ปลอดภัยกัน และรับคำแนะนำ เพื่อเรา
ทุกคนจะได้นั่งลงด้วยกันในสวรรค์”⁴

เรื่องเล็ก & เรียบง่าย

“โดยเรื่องเล็กและเรียบง่ายสิ่งสำคัญจะเกิดขึ้น” (แอลมา 37:6)

ประวัติศาสตร์จักรทั่วโลก

ซ้าย: คิม อี จิก (ขวา) กับเฮลเดอร์ฮาร์โรลด์ บี. ลี (กลาง) แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง ขณะไปเยี่ยมประเทศเกาหลี บน: พระวิหารโซล เกาหลี อุทิศในปี ค.ศ. 1985

เกาหลีใต้

งานเผยแผ่ศาสนาครั้งแรกในเกาหลีเริ่มต้นระหว่างสงครามเกาหลีเมื่อต้นทศวรรษ 1950 แต่คิม อี จิก หนึ่งในผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสชาวเกาหลีรุ่นแรกได้รับบัพติศมาในสหรัฐ คิมกำลังเรียนปริญญาเอกขณะเข้าร่วมศาสนจักรในเพนซิลเวเนียเมื่อปี ค.ศ. 1951 บุตรสองคนของเขาอยู่ในกลุ่มสี่คนแรกที่ได้รับบัพติศมาในเกาหลีเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม ค.ศ. 1952 ต่อมาบราเดอร์คิมเป็นผู้นำในรัฐบาลเกาหลีและมีอิทธิพลในการช่วยให้ผู้สอนศาสนาเข้ามาในเกาหลีใต้ ในปี ค.ศ. 1962 ศาสนจักรตั้ง

คณะเผยแผ่เกาหลี และจัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนเป็นภาษาเกาหลีในปี ค.ศ. 1967 สเตคแห่งแรกของเกาหลีใต้และเป็นสเตคแห่งแรกในเอเชียแผ่นดินใหญ่จัดตั้งในกรุงโซลเมื่อวันที่ 8 มีนาคม ค.ศ. 1973 พระวิหารโซลเกาหลี พระวิหารแห่งแรกในเอเชียแผ่นดินใหญ่ ได้รับการอุทิศเมื่อปี ค.ศ. 1985

คริสต์ศักราช 2001 เฮลเดอร์ ดัลลิน เอช. โอ๊คส์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองมอบสำเนา “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ให้ลี ฮาน-ดอง นายกรัฐมนตรีของเกาหลีใต้

ศาสนจักรในเกาหลีใต้	
สมาชิกภาพ	81,251
คณะเผยแผ่	3
สเตค	17
วอร์ดและสาขา	142
พระวิหาร	1

แบบทดสอบ ภรรยาของ ศาสดา พยากรณ์

ภรรยาของศาสดาจักรตั้งแต่เอ็มมา สมิธจนถึงฟรานเซส มอนสัน ต่างยื่นเคียงข้างสามีในฐานะคูชีวิตที่ซื่อสัตย์ เอ็ดเดอร์ บรูซ อาร์. แมคคองกี (1915–1985) แห่งโคเวรัม อัครสาวกสิบสองทูตถึงสตรีเหล่านั้นและสตรีที่ซื่อสัตย์คนอื่นๆว่า “พระเจ้าไม่ทรงส่งอัครสาวก ศาสดาพยากรณ์ และชายที่ซื่อสัตย์มาปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้คนของพระองค์โดยไม่ทรงวางสตรีผู้มีสภาพทางวิญญาณเหมือนพวกเขาไว้เคียงข้างพวกเขา”¹ แบบทดสอบนี้จะช่วยให้คุณรู้รายละเอียดที่น่าสนใจบางอย่างเกี่ยวกับภรรยาที่เด็ดเดี่ยวของศาสดาพยากรณ์วิสุทธิชนยุคสุดท้ายแปดท่าน

คำตอบอยู่ในหน้าถัดไป

1. สตรีผู้นี้รับบัพติศมาในปี ค.ศ. 1834 และต่อมาเดินทาง 1,000 ไมล์ (1,600 กิโลเมตร) ตามลำพังไปสมทบกับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในเคิร์ทแลนด์ รัฐโอไฮโอ สหรัฐอเมริกา เธอสัญญากับมารดาว่าเธอจะกลับมาถ้าเธอพบว่าศาสนจักรไม่จริง แต่เธออยู่กับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายตลอดชีวิตที่เหลือ
2. สามีในอนาคตของหญิงสาวผู้นี้พยายามทำให้เธอประทับใจเมื่อทั้งสองเป็นวัยรุ่นโดยจัดลานบ้านบิตามารดาของเขาเป็นสถานที่รับรองแขกในงานเลี้ยงให้สมเกียรติทัดเทียมกับเด็กหนุ่มคนอื่นๆ ในละแวกนั้นที่ร่ำรวยกว่า
3. สตรีผู้นี้รักการอ่านตั้งแต่สมัยเป็นเด็ก โดยมักจะอ่านในเวลาที่คนอื่นคิดว่าเธอนอนหลับ จัดที่นอน หรือฝึกออร์แกน
4. เมื่ออายุแปดขวบ เด็กหญิงผู้นี้เข้าไปสวดอ้อนวอนในป่า เธอสวดอ้อนวอนให้คุณพ่อของเธอผู้ไม่มีศรัทธามั่นคงในพระคริสต์ เมื่อคุณพ่อเข้าไปล่าสัตว์ในป่า เขาบังเอิญได้ยินคำสวดอ้อนวอนของเธอ และนั่นทำให้เขาอ่อนลงและกลายเป็นคนมีศรัทธามากขึ้น
5. ในการออกเทศครั้งแรกของสตรีผู้นี้กับสามีในอนาคตของเธอ คุณพ่อคุณแม่หม่อมแก่มีคู่ตของเธอ เมื่อชายหนุ่มมองมาที่คู่ตของเขา เธอพูดเพียงว่า “ฉันจะไปหยิบเสื้อคลุมก่อนนะคะ”²

6. สตรีผู้นี้ได้รับการอบรมที่มหาวิทยาลัยแห่งยูทาห์และวิทยาลัยดนตรีซินซินแนติ เธอเรียนทักษะเคหศาสตร์ที่นั่น เธอเรียนรู้ที่จะรื้อวรรณคดี การละคร และศิลปะ เธอเป็นนักดนตรีฝีมือเยี่ยมคนหนึ่งทีเดียว
7. สมัยเป็นนักศึกษาวิทยาลัย สตรีสาวผู้นี้รับหน้าเป็นโจเอลาใน *Twelfth Night* ของเชกสเปียร์และเป็นประธานคณะกรรมการงานเต้นรำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า ประธานชมรมกีฬาของเด็กหญิง และรองประธานนักเรียน
8. สตรีผู้นี้อ่านออกเสียงในปฐมวัยได้เพราะจับใจด้วยลีลาทำประกอบครบครัน ต่อมาสามีเธอพูดถึงการอ่านครั้งหนึ่งของเธอว่า “ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะอะไรเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าไม่เคยลืมครั้งนั้นเลย ต่อมาเธอโตเป็นสาวสวย และข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่ายากแต่งงานกับเธอ”³

อ้างอิง

1. บรูซ อาร์. แมคคองกี *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. (1966–73), 3:302
2. ดู โทมัส เอส. มอนสัน “พรอันมากมาย” *เลียโฮนา* พ.ศ. 2008 หน้า 127
3. ดู เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ “ประธานกอร์ดอน บี. ینگลิช: ผู้ยืนหยัดในความเด็ดเดี่ยวและความกล้าหาญ” *เลียโฮนา* มิ.ย. 1995 หน้า 40

เอ็มมา เฮล สมิธ

ฟลอรา อาวุสเซ็น เบ็นสัน

มาร์จอรี เพย์ ینگคิลีย์

ฟีบี ดับเบิลยู. คาร์เตอร์ วูดรuff

ลูซี่ วูดรuff สมิธ

ฟรานเซส จอห์นสัน มอนสัน

คามิลลา อายริงก์ คิมบัลล์

เอ็มมา เรย์ แมคเคย์

การศึกษา: เพิ่มความสามารถของเราในการรับใช้

พระเจ้าและศาสนจักรของพระองค์สนับสนุนให้ศึกษาหาความรู้ อยู่ตลอดเวลาเพื่อเพิ่มพูนความสามารถของเราในการรับใช้พระองค์และลูกๆ ของพระบิดาบนสวรรค์ สำหรับเราแต่ละคน ไม่ว่าเราจะมีพรสวรรค์อะไร พระองค์ทรงมีกรรับใช้ให้เราทำ และการจะรับใช้ได้ดีนั้นมักเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เสมอ ไม่ใช่เพียงครั้งเดียวหรือในเวลาจำกัด แต่เป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง”

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด “Education for Real Life,” *Ensign*, ต.ค. 2002 หน้า 21

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต

- อ่านหนังสือที่ดี
- เริ่มงานอดิเรกที่ท่านอยากลองทำมาตลอด
- เข้าร่วมงานวัฒนธรรมที่ดีงาม
- ศึกษาคำปราศรัยการประชุมใหญ่หรือบทเรียนในคู่มือ *หลักการพระกิตติคุณ* ที่มอบหมายให้อ่านก่อนมาเรียนวันอาทิตย์
- เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์และสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์
- สังเกตโลกรอบตัว อาทิ เดินเล่นในละแวกบ้าน จ้องมองดวงดาว ฝ้าดูสัตว์ในเขตที่ท่านอยู่อาศัย
- ทำงานประวัติครอบครัว
- เรียนรู้ทักษะหรือกีฬาใหม่ๆ
- ไปห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าหัวข้อที่น่าสนใจ

ดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อนี้ได้จาก *แนวโน้มต่อศรัทธา (2004) “การศึกษา”* หน้า 68–69

คำเฉลยแบบทดสอบภรรยาของศาสดาพยากรณ์

1. พีบี ดับเบิลยู. คาร์เตอร์ ดูดรีฟฟ์ แต่งงานกับวิลฟอร์ด ดูดรีฟฟ์
2. ลูซีล ดูดรีฟฟ์ สมิธ แต่งงานกับจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ
3. คามิลลา อายริงก์ คิมบัลล์ แต่งงานกับสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์
4. เอ็มมา เฮล สมิธ แต่งงานกับโจเซฟ สมิธ
5. ฟรานเชส จอห์นสัน มอนสัน แต่งงานกับโธมัส เอส. มอนสัน
6. เอ็มมา เรย์ แมคเคย์ แต่งงานกับเดวิด โอ. แมคเคย์
7. ฟลอรา อามูสเซ็น เบ็นสัน แต่งงานกับเฮสรา เทพท์ เบ็นสัน
8. มาร์จอรี เพย์ อิงคิลีย์ แต่งงานกับกอร์ดอน บี. อิงคิลีย์

ต้องการเรื่องเล่าของเด็ก ๆ

ลียโฮนา กำลังมองหาเรื่องจริงที่ **ผู้ใหญ่เขียน** ให้ โดยอิงจากประสบการณ์ของเด็กๆ จากทั่วโลก เรื่องเล่าต้องอิงจากเหตุการณ์จริง แต่ศาสนจักรอาจเติมหรือเปลี่ยนชื่อ บทสนทนา และรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ เพื่อช่วยทำให้เรื่องเล่าครบถ้วนสมบูรณ์

เรื่องเล่าควรแสดงให้เห็นว่าเด็กกำลังเรียนรู้และประยุกต์ใช้หลักการพระกิตติคุณในชีวิตพวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพระกิตติคุณช่วยให้พวกเขาเอาชนะการล่อลวงและความขัดแย้งในชีวิตจริง เรื่องเล่าควรเปิดเผยความคิดและความรู้สึกของเด็กที่อยู่ในเรื่องนั้น

ประสบการณ์จากวัยเด็กของท่าน ของลูก หรือเหตุการณ์ที่ท่านเห็นในชีวิตเด็กๆ รอบตัวท่าน เป็นแหล่งข้อมูลที่ดีสำหรับแนวคิดในเรื่องเล่า

แนวคิดเกี่ยวกับหัวข้อบางอย่าง ได้แก่ ศรัทธา บัพติศมา ความซื่อสัตย์ การให้อภัย ประจักษ์พยาน การสังสรรค์ในครอบครัว การทำตามศาสดาพยากรณ์ การช่วยเหลือผู้อื่น การทำตามพระเยซูคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือหลักการข้อใดข้อหนึ่งในมาตรฐานพระกิตติคุณของฉันทน์

ทุกครั้งที่ส่งต้องระบุชื่อผู้เขียน ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ ที่อยู่อีเมล (ถ้ามี) วอร์ดหรือสาขา และสเตคหรือท้องถิ่น อีเมลเรื่องเล่ามาที่ liahona@ldschurch.org หรือส่งมาที่

Stories for Children
Liahona, Rm. 2420
50 E. North Temple St.
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

คุณให้พร ดิฉันได้ไหม

โดย เจนนิเฟอร์ โรส แมตตี้
นิตยสารศาลจักร

ตามศรัทธาของ คนเหล่านั้น

“เฉพาะผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคเท่านั้นจึงปฏิบัติและให้พรผู้ป่วยหรือผู้มีทุกข์ได้ โดยปกติผู้ดำรงฐานะปุโรหิตสองคนหรือมากกว่านั้นจะปฏิบัติและให้พรผู้ป่วย แต่คนเดียวก็ประกอบพิธีได้ทั้งการเจิมและการผนึกหากจำเป็น...

“พี่น้องชายควรปฏิบัติและให้พรผู้ป่วยตามคำขอของผู้ป่วยหรือคนที่ห่วงใยผู้ป่วยอย่างยิ่งทั้งนี้เพื่อพระจะเป็นไปตามศรัทธาของคนเหล่านั้น”

คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010)
หมวด 20.6.1

หิมะกำลังตกหนักขณะดิฉันขับรถขึ้นเขาช้าๆ ดิฉันคิดว่าถ้าดิฉันไปถึงยอดเขาได้ดิฉันคงกลับถึงบ้านอย่างปลอดภัย แต่ขณะเข้าทางโค้งดิฉันเห็นรถลงเขาคันหนึ่งกำลังเสียหลักและแลบมาทางดิฉัน ดิฉันมีเวลาแค่ครึ่งวินาทีก่อนรถปะทะกัน จากนั้นก็หมดสติ

ดิฉันไม่รู้เวลาผ่านไปนานเพียงใดตอนที่ดิฉันพยายามลืมตา หิมะกัดหน้าดิฉันขณะปลิวเข้ามาทางกระจกด้านข้างที่แตกละเอียด ดิฉันพยายามนึกถึงเหตุการณ์ก่อนหน้านั้น เช่น ดิฉันไปที่ไหนมาก่อนเกิดอุบัติเหตุ อารามตกใจและอยู่คนเดียว ดิฉันจึงร้องออกมาเพราะอาการปวดตื้อๆ ที่ไหล่และอก ดิฉันทูลวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์ขออย่าให้อาการบาดเจ็บของดิฉันรุนแรงนักและขออย่าให้ดิฉันเป็นอะไรเลย

ไม่กี่อึดใจต่อมาดิฉันรู้สึกว่ามีมือหนึ่งจับมือดิฉันอยู่ ดิฉันกุมมือนั้นไว้แน่นตามสัญชาตญาณ ดิฉันลืมตาและเห็นชายคนหนึ่งสวมเสื้อนอกและหมวกสีดำยืนอยู่นอกรถของดิฉันที่ถูกชน เขาบอกว่าภรรยาของเขามองมาที่บ้านและเห็นรถชนกัน

เขามาดูว่าจะช่วยอะไรได้บ้าง เขาจับมือดิฉันและบอกว่าดิฉันจะไม่มีอะไรมาก ดิฉันพยายามถามชายคนนั้นว่าเขาเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหรือไม่ แต่ดิฉันกระซิบได้เพียงว่า “คุณให้พรดิฉันได้ไหมคะ”

เขาตอบว่าได้ จากนั้นจึงสอดมือเข้ามาทางหน้าต่างที่แตกและวางมือบนศีรษะดิฉัน

ดิฉันจำไม่ได้ว่าเขาพูดอะไร แต่จำได้ขณะกำลังคิดว่าดิฉันจะไม่มีอะไรเพราะดิฉันได้รับพร ดิฉันรู้สึกสงบและสบายใจ

เมื่อรถพยาบาลมาถึง ดิฉันขาดการติดต่อกับชายคนนั้น ไม่กี่ชั่วโมงต่อมาดิฉันออกจากโรงพยาบาลทั้งที่ชี้โครงกระดูกหนึ่งที่มีรอยฟกช้ำดำเขียวหลายแห่ง แต่ไม่ได้บาดเจ็บรุนแรง

เช้าวันนั้นดิฉันสวดอ้อนวอนขอให้ดิฉันเดินทางปลอดภัย ตอนแรกดิฉันคิดว่าพระบิดาบนสวรรค์ไม่ทรงตอบคำสวดอ้อนวอน แต่ไม่นานดิฉันจึงทราบว่าพระองค์ทรงตอบและพระองค์ไม่ได้ทรงปล่อยดิฉันไว้คนเดียว คำสวดอ้อนวอนของดิฉันได้รับคำตอบโดยผ่านผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่

ยินดีช่วยเหลือ เขาอยู่ห่างจากจุดเกิดเหตุเพียงไม่กี่ก้าว อุบัติเหตุซึ่งน่าจะทำให้ดิฉันมีอาการสาหัสมากกว่านี้

ดิฉันคงจำหน้าชายคนนั้นไม่ได้ถ้าเดินผ่านเขาตามท้องถนน ดิฉันคงจำเสียงของเขาไม่ได้ถ้าดิฉันได้ยินเขากล่าวทักทาย แต่ดิฉันสำนึกคุณชายแปลกหน้าคนนี้ผู้มีค่าควรและเต็มใจให้พรฐานะปุโรหิตในยามที่ดิฉันต้องการ ■

รับพระนามของพระองค์ไว้กับผม

โดย เจคอบ เอฟ. ฟรานด์เซิน

“ไม่มีชื่ออื่นใดให้ไว้ซึ่งความรอดจะมาได้; ฉะนั้น, ข้าพเจ้าจึงอยากให้คุณรับพระนามของพระคริสต์ไว้กับท่าน” (โมไซยาห์ 5:8)

ให้พระเจ้ามาก่อน

ขณะรับศีลระลึก เราสัญญาว่าจะรับพระนามของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไว้กับเรา (ดู คพ. 20: 77) ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดอธิบายว่า “นั่นหมายความว่าเราต้องถือว่าตัวเราเป็นของพระองค์ เราจะให้พระองค์มาก่อนสิ่งอื่นใดในชีวิต เราจะต้องการอย่างที่เราต้องการ ไม่ใช่อย่างที่เราต้องการหรือที่โลกสอนเราให้ต้องการ” (“จงเป็นหนึ่งใน” เลียโฮนา ก.ย. 2008 หน้า 5)

ผมอยู่ในงานเผยแผ่ได้ไม่กี่สัปดาห์ก็เริ่มรู้สึกเหงาและคิดถึงบ้านเล็กน้อย ผมรักการเป็นผู้สอนศาสนา แต่งานหนักกว่าที่ผมคาดมากที่สุด ผมคิดถึงเพื่อนๆ ครอบครัว และความคุ้นเคยทุกอย่างที่ผมทิ้งไว้ที่บ้าน ในระหว่างศึกษาส่วนตัวตอนเช้าวันหนึ่ง ผมนั่งเงิบๆ พลิกป้ายชื่อผู้สอนศาสนาในมือผมกลับไปกลับมา พลังคิดว่าผมอยากกลับไปใช้ชีวิตเหมือนเดิม ผมปรารถนาเพียงได้ยินใครก็ได้เรียกชื่อแรกของผม

ขณะมองดูป้ายชื่อ ผมสังเกตเห็นชื่อแรกของผมจะไม่อยู่ในป้าย แต่ผมเห็นนามสกุลของครอบครัว ชื่อของศาสนจักร และพระนามของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพิมพ์อยู่บนนั้น จู่ๆ ผมก็นึกถึงอะไรบางอย่างซึ่งเปลี่ยนทั้งทัศนคติและเจตคติของผม ผมตระหนักว่าในฐานะผู้สอนศาสนาผมไม่ได้อยู่ที่นั่นเพื่อเป็นตัวแทนของตนเอง แต่ผมกำลังรับใช้เป็นตัวแทนของครอบครัวที่อยู่ทางบ้าน และสำคัญที่สุดคือผมกำลังเป็นตัวแทนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของผมและ

ศาสนจักรของพระองค์ ผมเสียบป้ายชื่อบนกระเป๋าเสื้อตรงหัวใจผมพอดี ขณะทำเช่นนั้นผมสัญญากับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดว่าผมจะให้พระองค์มีอำนาจหน้าที่ในใจและในความคิดผมอย่างเต็มที่มากกว่าเดิม

ผมไม่คิดอยากได้ยินชื่อแรกของผมอีกเลยหลังจากเข้าวันนั้น นับแต่นั้นเป็นต้นมาผมทำงานและรับใช้ด้วยความสามารถ ติดป้ายชื่อทุกวันอย่างภาคภูมิใจ ในช่วงที่ผมเริ่มรู้สึกท้อ ผมจะดูป้ายชื่อและป้ายชื่อนั้นเตือนผมให้นึกถึงความรับผิดชอบที่ต้องทำตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์

ผมพยายามรับพระนามของพระองค์ไว้กับตัวผมอย่างเต็มที่มากขึ้นและเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น ขณะทำเช่นนั้นผมรู้สึกรักคู่ของผมและคนที่ผมรับใช้มากขึ้น ประจักษ์พยานของผมเข้มแข็งขึ้น ผมพบปิติในงานเผยแผ่ศาสนา ผมเริ่มไม่นึกถึงตนเองและจดจ่อกับการรับใช้พระเจ้า

เวลานี้ผมกลับจากงานเผยแผ่ได้หลายปีแล้ว แต่ยังคงมีโอกาสรับพระนามของพระเจ้า

การรับพระนามของ พระเยซูคริสต์ไว้กับเรา หมายความว่าอย่างไร

เอ็ลเดอร์ดีลลีน เอช. โอัสท์ แห่ง
โควรัมอัครสาวกสิบสองช่วยตอบ
คำถามนี้ในคำปราศรัยการประชุม
ใหญ่สามัญของท่านเรื่อง “Taking
upon Us the Name of Jesus Christ”
(Ensign, พ.ค. 1985 หน้า 80)

1. ขณะรับศีลระลึก เรายินดีต่อ
พันธสัญญาที่เราทำไว้เมื่อครั้ง
บัพติศมา นั่นคือ—ระลึกถึง
พระเจ้าและรักษาพระบัญญัติ
ของพระองค์
2. เราจะประกาศความเชื่อใน
พระองค์ให้ผู้อื่นรู้ (ดู คพ.
18:21)
3. เราจะรับใช้พระองค์โดยทำงาน
ในอาณาจักรของพระองค์
(ดู ฮีบรู 6:10)

ท่านอาจแบ่งปันประจักษ์พยานของ
ท่านเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา
และพระบุตรของพระองค์พระเยซู
คริสต์ที่การสังสรรค์ในครอบครัว
ในการประชุมแสดงประจักษ์พยาน
หรือกับคนที่นับถือศาสนาอื่น

ช่วยให้รอดไว้กับผม อันที่จริงในฐานะสมาชิก
ศาสนจักร เราล้วนให้คำมั่นว่าจะรับพระนาม
ของพระคริสต์ไว้กับเราทุกวันสะบาโตเมื่อรับ
ศีลระลึก ขณะทำเช่นนั้นเราสัญญาจะเป็นตัว
แทนของพระผู้ช่วยให้รอดสูงสุดความสามารถ
และพยายามเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น ดัง
กษัตริย์เป็นจามินสอন্দว่า “ข้าพเจ้าจึงอยาก
ให้ท่านรับพระนามของพระคริสต์ไว้กับท่าน
... ผู้ใดก็ตามที่ทำเช่นนี้จะพบอยู่เบื้องพระ
หัตถ์ขวาของพระผู้เป็นเจ้า, เพราะเขาจะรู้จัก
ชื่อซึ่งจะเรียกเขาโดยชื่อนั้น; เพราะจะเรียกเขา
ด้วยพระนามของพระคริสต์” (โมไซยาห์ 5:8–
9) โดยรับพระนามของพระองค์ไว้กับเรา เรา
แต่ละคนจะพบจุดประสงค์และปีติมากขึ้นใน
พันธกิจทางโลกของเรา ■

**พระผู้ช่วยให้รอดทรงจัดตั้ง
ศีลระลึกกับอัครสาวกของ
พระองค์ พระองค์ทรงหัก
ขนมปังและประทานให้พวก
เขาโดยตรัสว่า “นี่เป็นกาย
ของเรา [ซึ่งได้ให้สำหรับท่าน
ทั้งหลาย จงกระทำอย่างนี้
ให้เป็นที่ระลึกถึงเรา เมื่อรับ
ประทานแล้ว จึงทรงหยิบถ้วย
กระทำเหมือนกันตรัสว่า ถ้วย
นี้ซึ่งเทออกเพื่อท่านทั้งหลาย
เป็นคำสัญญาใหม่โดยโลหิต
ของเรา]” (ลูกา 22:19–20)**

เรายินดีรับประสบการณ์พระกิตติคุณส่วนตัวของ
ท่านเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจและพระพันธกิจ
ของพระผู้ช่วยให้รอด โปรดส่งมาไม่เกิน 500 คำ
เขียนกำกับว่า *We Talk of Christ* และอีเมลมาที่
liahona@ldschurch.org

พระเจ้าทรง
ส่งเรามาแผ่นดิน
โลกให้เป็นสมาชิก
คนหนึ่งของคน

ครอบครัว

พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงมีแผนสำหรับเรา และการส่งเรามาแผ่นดินโลกให้เป็นสมาชิกคนหนึ่งของคนรอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของแผนนั้น อาดัมและเอวาเป็นครอบครัวแรกบนแผ่นดินโลก พระบิดาบนสวรรค์ทรงให้พวกท่านแต่งงานกันและทรงบัญชาพวกท่านให้มีบุตร (ดูปฐมกาล 1:28) พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของต้องการให้ลูกทางวิญญาณของพระองค์ได้รับร่างกาย เมื่อบิดามารดานำลูกๆ เข้ามาในโลกนี้ พวกเขากำลังช่วยพระบิดาบนสวรรค์ของเราดำเนินงานตามแผนแห่งความรอดของพระองค์ พวกเขาต้อนรับลูกคนใหม่แต่ละคนเข้ามาในครอบครัวในฐานะลูกคนหนึ่งของผู้เป็นเจ้าของ

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงทราบว่าการเป็นสมาชิกคนหนึ่งของคนรอบครัวเปิดโอกาสที่ดีที่สุดให้เราแต่ละคนได้รับความรักและการดูแลขณะอยู่บนแผ่นดินโลก ครอบครัวทำงานด้วยกันเพื่อฝึกการควบคุมตนเอง การเสียสละ ความกตัญญู และคุณค่าของการทำงาน พวกเขาพยายามเรียนรู้ที่จะรัก แบ่งปันและรับใช้กันด้วย (ดู โมไซยาห์ 4:14-15) ลูกๆ เรียนรู้ว่าพวกเขาพึงแสดงความรักต่อบิดามารดา เชื่อฟังและพยายามดำเนินชีวิตอันจะนำเกียรติยศชื่อเสียงมาสู่วงศ์ตระกูล

เมื่อสมาชิกครอบครัวให้กำลังใจกันและชมเชยกัน ความรู้สึกมั่นใจและความรักจะเพิ่มขึ้น ครอบครัวที่ประสบความสำเร็จ

สำเร็จแสดงให้เห็นความหวังและความไม่ย่อท้อขณะประทับประคองสมาชิกครอบครัวแต่ละคนตามความต้องการส่วนตัวของพวกเขา ขณะช่วยกันเรียนรู้และทำงานด้วยกันในความรัก เป้าหมายของพวกเขาคือเป็นหน่วยครอบครัวนิรันดร์ที่เปี่ยมด้วยปีติ ■

ดูข้อมูลเพิ่มเติมใน หลักระบบพระกิตติคุณ (2009) หน้า 207-211; และเอ็ม. ริสเซลล์ บัลลาร์ด “สิ่งสำคัญที่สุดคือสิ่งที่ยั่งยืนที่สุด” เลียโฮนา พ.ย. 2005 หน้า 49-52

“การแต่งงานระหว่างชายและหญิงได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้า...ครอบครัวเป็นศูนย์กลางค่อแผนของพระเจ้าผู้สร้างเพื่อจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของบุตรธิดาของพระองค์” (“ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” เลียโฮนา พ.ย. 2010 หน้า 165)

กิจกรรมบางอย่างต่อไปนี้จะช่วยให้เราเป็นครอบครัวที่ประสบความสำเร็จและมีความสุข

สามีภรรยาสวดอ้อนวอนด้วยกัน

สวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวทุกเช้า (ดู 3 นีไฟ 18:21)

เข้าร่วมการประชุมของศาสนจักรทุกวันอาทิตย์ (ดู คพ. 59:9-10)

ภาพประกอบโดย เดวิด สโตเกอร์, สตีฟ บันเดอรัลัน, เคท โดมอนด์, จอห์น ลูค, แมทธิว โรเจอร์, โรเบิร์ต คาเชย์ และแพนงัก เฮลลวีค

สอนพระกิตติคุณแก่ลูกๆ ที่การสังสรรค์ในครอบครัวประจำสัปดาห์

ศึกษาพระคัมภีร์กับครอบครัวเป็นประจำ

เรียนรู้ที่จะมีเมตตา อดทน และมีจิตกุศล (ดู โมโรไน 7:45-48)

ทำสิ่งต่างๆ ด้วยกันเป็นครอบครัว เช่น รับประทานอาหารด้วยกัน ทำงานด้วยกัน ออกไปเที่ยวนอกบ้าน และตัดสินใจร่วมกัน

ผู้บุกเบิกที่ เด็ดเดี่ยว หนึ่งคน คน หลายรุ่น ได้รับพร

ตั้งแต่สมัยเริ่มแรกของศาสนจักร สมาชิกถูกข่มเหงและถูกเยาะเย้ย เพราะความเชื่อของพวกเขา ยาวจนหญิงคนหนึ่งผู้เผชิญการข่มเหงเช่นนั้นคือซารา เอลวีรา เอริกเซ็น เธอเกิดที่ดรัมเมน นอร์เวย์ในปี ค.ศ. 1895 หลังจากได้รับประจักษ์พยานแล้ว เธออุทิศตนให้พระกิตติคุณ—ซึ่งเป็นการอุทิศตนที่ส่งผลลึกซึ้งเกินกว่าเธอจะจินตนาการได้ในช่วงชีวิตของเธอ เพราะความกล้าหาญและศรัทธาของเธอ ลูกหลานของเธอเวลานี้จึงมีพรของพระกิตติคุณในชีวิตพวกเขา

เจอกันซารา เราอาจเผชิญอุปสรรคในชีวิตที่เรียกร้องให้เรายืนหยัดในประจักษ์พยานที่มีต่อพระเยซูคริสต์และศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์ การเลือกยืนหยัดอย่างมั่นคงตามความเชื่อของเราจะส่งผลต่อชีวิตผู้อื่นได้เช่นเดียวกับซารา นี่คือเรื่องราวของเธอ

ภาพถ่ายเชื้อไฟโดย จานีต บาเยสันด์

เมื่อดิฉันอายุ 15 ปี ดิฉันกับคุณพ่อไปเดินเล่นด้วยกันตอนเย็นวันอาทิตย์วันหนึ่ง ฐู่ๆ คุณพ่อก็หยุดและเสนอให้เราไปโบสถ์มอรมอน ดิฉันแปลกใจ แต่เพราะความอยากรู้ดิฉันจึงไปกับท่าน คณะนักร้องประสานเสียงกำลังร้องเพลงสวดอันไพเราะเพลงหนึ่ง ดิฉันไม่เคยได้ยินเพลงที่ไพเราะจับใจเช่นนี้มาก่อน

หลังจากเพลงจบ ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งลุกขึ้นพูดเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ หลังจากนั้นเขาคุยกับคุณพ่อและดิฉันครู่หนึ่ง

ดิฉันไม่ได้กลับไปโบสถ์นั้นอีกจนกระทั่งหนึ่งปีให้หลังเมื่อดิฉันไปเรียนภาษาอังกฤษจากผู้สอนศาสนา ทุกครั้งที่จบชั้นเรียนภาษาอังกฤษ เราจะเข้าไปสู่การสนทนาเรื่องศาสนาโดยไม่รู้ตัว ผู้สอนศาสนาสอนดิฉันเกี่ยวกับพระกิตติคุณและวิธีสวดอ้อนวอนพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาในพระนามของพระเยซูคริสต์ พวกเขาบอกดิฉันเรื่องการฟื้นฟูพระกิตติคุณผ่านศาสนาดพยากรณ์โจเซฟ สมิธ การมาของพระคัมภีร์มอรมอน และหลักธรรมพระกิตติคุณอีกหลายข้อ

ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องใหม่สำหรับดิฉัน แต่ฟังคู้่นๆ ดิฉันตั้งใจศึกษาพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังเพื่อขอความสว่างทางปัญญา ซึ่งดิฉันได้รับตามนั้น

คุณพ่อสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงในตัวดิฉัน แต่เมื่อท่านทราบว่าคุณพ่อจริงจังกับศาสนจักร ท่านโกรธและห้ามดิฉันไปโบสถ์ แต่ดิฉันก็ไป ท่านส่งน้องชายไปตามดิฉันกลับบ้านระหว่างการประชุมของศาสนจักรบ่อยๆ

เมื่อดิฉันอายุ 17 ปี คุณพ่อกถามว่าดิฉันอยากได้อะไรในวันเกิด ดิฉันบอกท่านว่าดิฉันอยากให้คุณอนุญาตให้ดิฉันรับบัพติศมา ท่านทูปโต้ด้วยกำปั้นและตะโกนว่า “ไม่มีทาง!”

ตอนนั้นคุณพ่อคุณแม่ของดิฉันไปโบสถ์อีกแห่งหนึ่ง คุณพ่อส่งบาทหลวงของโบสถ์นั้นและคนอื่นๆ มาพูดกับดิฉัน แต่ดิฉันมั่นคงในประจักษ์พยานที่มีต่อพระกิตติคุณ คุณพ่อบอกว่าดิฉันทำให้ครอบครัวขายหน้า และดิฉันถูกบีบให้ออกจากบ้าน ดิฉันพักอยู่ที่บ้านของพี่น้องสตรีสมาคม สงเคราะห์คนหนึ่งประมาณหนึ่งอาทิตย์ระหว่างนั้นใจของคุณพ่ออ่อนลง และท่านยอมให้ดิฉันกลับบ้าน

ในช่วงหลายเดือนนั้นคุณพ่อก็รู้ว่าไม่มีสิ่งใดช่วงชิงประจักษ์พยานที่ดิฉันมีต่อพระกิตติคุณไปจากดิฉันได้ ด้วยเหตุนี้ท่านจึงยอมให้ดิฉันรับบัพติศมา ปีติและความสุขของดิฉันมากจนทำให้คุณพ่อประทับใจอย่างสุดซึ้งถึงกับอยากไปออสโลกับดิฉันด้วยเพื่อร่วมพิธีบัพติศมาของดิฉัน

ตลอดช่วงเวลานี้ คุณแม่ไม่ได้พูดอะไรมากนัก แต่ดิฉันบอกได้ว่าท่านเชื่อว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง เราคุยกันเรื่องพระกิตติคุณเป็นเวลาหลายชั่วโมง

อย่างไรก็ตาม การต่อสู้ที่บ้านยังไม่สิ้นสุด คุณพ่อไม่ยอมฟังดิฉัน ดิฉันวางจุลสารไว้บนโต๊ะข้างเตียงของท่านเพราะท่านมักจะอ่านหนังสือตอนกลางคืน ดิฉันเชิญผู้สอนศาสนาที่บ้านบ่อยๆ พวกเขาพูดคุยกับคุณพ่อแต่ดูเหมือนไม่ช่วยอะไรเลย วันหนึ่งคุณพ่อกถามดิฉันว่า “ลูกเคย

สวดอ้อนวอนไหม” ดิฉันบอกท่านว่าดิฉันสวดอ้อนวอนทุกวันขอให้ดวงตาของท่านเปิดรับความจริงของพระกิตติคุณ ท่านตอบว่าทั้งหมดนั้นมาจากมารแต่ท่านก็พูดว่า “มาสวดอ้อนวอนกันเถอะ”

ดิฉันบอกว่า “ได้ค่ะ คุณพ่อสวดอ้อนวอนถึงพระผู้เป็นเจ้าของคุณพ่อ หนูจะสวดอ้อนวอนถึงพระผู้เป็นเจ้าของหนู และเรามาดูว่าใครจะได้คำตอบก่อนกัน” ดังนั้นเราจึงสวดอ้อนวอน

ไม่นานหลังจากนั้นดิฉันเริ่มสังเกตเห็นท่านอ่านจุลสารและพระคัมภีร์มอรมอน ท่านไปโบสถ์กับดิฉันหลายครั้งแต่จะไม่พูดอะไรเลยหรือไม่แสดงให้ดิฉันเห็นการเปลี่ยนแปลงในความเชื่อของท่าน แต่แทบไม่มีวันที่เราไม่สนทนากันถึงหลักธรรมที่แตกต่างกันของพระกิตติคุณ

วันหนึ่ง หลังจากนั้นสามปี ท่านบอกว่าคุณจะไปออสโลและอยากให้คุณไปด้วย เมื่อเรามาถึงสถานี เอ็ลเดอร์ในท้องถิ่นคนหนึ่งอยู่ที่นั่นแล้ว ดิฉันถามว่าเขาจะไปไหน

เอ็ลเดอร์ตอบว่า “คุณไม่รู้หรือครับ ผมจะไปให้บัพติศมาให้คุณพ่อของคุณ”

ดิฉันร้องไห้แกมหัวเราะ! หนึ่งเดือนต่อมาคุณแม่กับน้องชายคนเล็กของดิฉันรับบัพติศมา ไม่นานนักพี่สาวของดิฉันกับสามีเธอเข้าร่วมศาสนจักร เช่นเดียวกับพี่ชายอีกสามคนของดิฉัน ■

ลูกหลานที่ซื่อสัตย์ของซารา เอลวีรา เอริกเซิน ในศาสนจักรเวลานี้มีจำนวนหลายร้อยคน โรสแอนเดอร์สัน, เมทที ฟาร์ลีย์, แอกเชล แทนเนอร์ และจาเน็ต บายลันด์ลูกๆ ของเธอส่งเรื่องนี้จากประวัติส่วนตัวของเธอมาให้ทางนิตยสาร

ยื่นมือช่วยชีวิต

โดย ประธาน
กอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์
(1910 - 2008)

กอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ได้รับการวางมือมอบหน้าที่เป็นประธานศาสนจักรคนที่ 15 เมื่อวันที่ 12 มีนาคม ค.ศ. 1995 ท่านบุกเบิกการสร้างพระวิหารขนาดเล็ก ประกาศสร้างพระวิหารแห่งใหม่ 79 แห่งในช่วงที่ท่านเป็นประธาน เราจำได้เช่นกันว่าประธานฮิงค์ลีย์เดินทางไปเยือนนิวซีแลนด์ครั้งสุดท้ายใน 60 กว่าประเทศ บทความต่อไปนี้จะคัดลอกมาจากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญของท่านเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม ค.ศ. 1996 ดูคำปราศรัยทั้งเรื่องได้ที่ lds.org

เราทุกคนจำเป็นต้องนึกถึงอดีต เราได้รับความรู้จากประวัติศาสตร์ซึ่งความรู้นี้จะช่วยเราไม่ทำให้ทำสิ่งผิดพลาดซ้ำแล้วซ้ำเล่า และเราสามารถสร้างอนาคตจากความรู้ดังกล่าว...

ข้าพเจ้าขอพาท่านกลับไปว่าการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 1856 ในวันเสาร์ของการประชุมใหญ่ครานั้น แฟรงคลิน ดี. ริชาร์ดกับเพื่อนกลุ่มเล็กๆ มาถึง [หุบเขาซอลท์เลค] พวกเขาเดินทางมาจากวินเทอร์ควอร์เตอร์สด้วยกลุ่มสัตว์ที่แข็งแรงและเกวียนชนิดเบาจึงสามารถทำเวลาได้ดี บราเดอร์ริชาร์ดเข้าไปพบบริคัม ยังก์ทันที เขารายงานว่ามีชายหญิงและเด็กหลายร้อยคนกระจัดกระจายอยู่ตามทางตั้งแต่สกอตส์บลัฟฟ์มาถึงหุบเขานี้ พวกเขาส่วนใหญ่กำลังตั้งรถลากร่วมเดินทางมาที่กองเกวียนสองกองซึ่งได้รับมอบหมายให้ช่วยพวกเขา พวกเขามาถึงบริเวณทางข้ามสุดท้ายของแม่น้ำนอร์ทแพลตแล้ว เบื้อง

หน้าพวกเขาคือเส้นทางขึ้นเขาเรื่อยไปจนถึงคอนติเนนทัลดีไวด์โดยมีระยะทางไกลออกไปอีกหลายกิโลเมตร...

เช้าวันรุ่งขึ้น [ประธานยังก์] มาที่แทเบอร์นาเคิลหลังเก้าซึ่งอยู่บริเวณ [เทมเปิลสแควร์] และกล่าวกับผู้คนว่า

“...พี่น้องชายหญิงของเราจำนวนมากอยู่บนทุ่งราบพร้อมกับรถลาก และตอนนี้หลายคนคงอยู่ห่างจากที่นี่เจ็ดร้อยไมล์ เราต้องไปพาพวกเขา来这里 เราต้องส่งความช่วยเหลือไปให้พวกเขา...”

“นั่นคือศาสนาของข้าพเจ้า นั่นคือคำบัญชาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ข้าพเจ้าครอบครอง เราต้องช่วยผู้คนที่ให้รอด

“ข้าพเจ้าจะเรียกใช้อธิการวันนี้ ข้าพเจ้าจะไม่คอยจนถึงพรุ่งนี้หรือจนถึงวันถัดไปเพื่อให้ได้ทีมล่อดีๆ 60 ทีมและเกวียน 12 หรือ 15 เล่ม ข้าพเจ้าไม่ต้องการส่งวัวไป ข้าพเจ้าต้องการม้าและล่อดีๆ สัตว์เหล่านี้มีอยู่ในดินแดนแถบนี้ และเราต้องได้มา เราต้องมีแป้ง 12 ตัว และคนขับเกวียนเก่งๆ อีก 40 คนนอกเหนือจากคนที่ขับเกวียนบรรทุกเหล่านั้น

“ข้าพเจ้าจะบอกท่านทุกคนว่า ศรัทธา ศาสนา และการอ้างความเคร่งศาสนาของท่านจะไม่ช่วยจิตวิญญาณท่านให้รอดในอาณาจักรสี่เหลี่ยมของพระเจ้าเป็นเจ้าแม่แต่จิตวิญญาณเดียว เว้นแต่ท่านจะปฏิบัติอย่างเคร่งครัดตามหลักธรรมที่ข้าพเจ้ากำลังสอนท่านอยู่ขณะนี้ **จงออกไปและนำคนที่อยู่บนทุ่งราบกลับมา**”

บ่ายวันนั้นเหล่าสัตว์รวบรวมอาหาร เครื่องนอน และเครื่องนุ่งห่มได้เป็นจำนวนมาก

เช้าวันรุ่งขึ้น พวกเขาใส่เกือกม้า ซ่อมรถม้า และขนของขึ้นรถม้า

เช้าวันอังคารต่อมา ทีมล่อ 16 ทีมออกเดินทางมุ่งหน้าไปทางตะวันออก พอถึงเดือนตุลาคมมีทีมล่อ 250 ทีมออกไปบรรเทาทุกข์

พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย มีโอวาทที่ยอดเยี่ยม

เรื่องราวการ
ช่วยชีวิตของ
พวกเขาพูดถึง
แก่นแท้ใน
พระกิตติคุณ
ของพระเยซู
คริสต์

จากแทนพูดนี้ แต่ไม่มีโอวาทไดโน้ม
นำวจิตใจเท่าโอวาทของประธานยังก์
ในสถานการณ์เช่นนั้น

... เรื่องราวเกี่ยวกับการช่วย
ชีวิตของพวกเขาจำเป็นต้องนำมา
เล่าซ้ำแล้วซ้ำอีก เรื่องราวเหล่านั้น
พูดถึงแก่นแท้ในพระกิตติคุณของ
พระเยซูคริสต์...

... เรามีคนของเราบางคนที่ร้อง
ออกมาด้วยความเจ็บปวด ความ
ทุกข์ทรมาน ความโดดเดี่ยว และ
ความกลัว หน้าที่อันสำคัญยิ่งและ
จริงจังของเราคือยื่นมือออกไปช่วย
พวกเขา พยุงพวกเขา ให้อาหาร
พวกเขา หากพวกเขาหิวโหย บำรุง
เลี้ยงวิญญาณของพวกเขา หากพวกเขา
กระหายความจริงและความ
ชอบธรรม

มีคนหนุ่มสาวจำนวนมากต้อง

ไปโดยไร้จุดหมายและเดินอยู่ใน
เส้นทางอันน่าโศกสลดของยาเสฟ
ติด แก๊งอันธพาล ความไร้ศีลธรรม
และปัญหาทั้งหลายทั้งปวงที่มาทับ
สิ่งเหล่านี้ มีหญิงม่ายรอฟังเสียงที่
เป็นมิตรและวิญญาณของความ
อาหารซึ่งบอกถึงความรัก มีคนที่ครั้ง
หนึ่งเคยอบอุ่นในศรัทธาแต่ศรัทธา
ของพวกเขากลับเย็นลง หลายคน
ปรารถนาจะกลับมาแต่ไม่รู้เลยว่า
จะทำอย่างไร พวกเขาต้องการมือที่
เป็นมิตรเอื้อมไปหาพวกเขา ด้วย
ความพยายามเพียงเล็กน้อยเรา
สามารถนำหลายคนกลับมารับประ
ทานอาหารที่โต๊ะเสวยของพระเจ้า
ได้อีกครั้ง

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหวัง ข้าพ
เจ้าสวดอ้อนวอน ขอให้เราทุกคน
... ตั้งใจแน่วแน่ที่จะแสวงหาคนที่

ต้องการความช่วยเหลือ คนที่อยู่ใน
สภาพสิ้นหวังและยากลำบาก ขอ
ให้พยุงพวกเขาด้วยวิญญาณแห่ง
ความรักมาสู่อ้อมกอดของศาสนจักร
ที่มีอันแข็งแรงและหัวใจอันเปี่ยม
ด้วยความรักจะทำให้พวกเขาอบอุ่น
ปลอบโยนพวกเขา คำจูน และวาง
พวกเขาไว้บนวิถีชีวิตที่อุดม
สมบูรณ์และมีความสุข

ข้าพเจ้าฝากประจักษ์พยานถึง
ความจริงของงานนี้ งานของพระ
ผู้ทรงฤทธานุภาพ งานของพระผู้ไถ่
มวลมนุษย์ไว้กับท่านซึ่งเป็นเพื่อน
ที่รักของข้าพเจ้าและเพื่อนร่วม
อุดมการณ์อันยอดเยี่ยมนี้ ■

อ้างอิง

1. บริกัม ยังก์ อ้างในเกรอช อาร์.
ฮาเฟินและแอนน์ คับเบิลยู. ฮาเฟิน
Handcarts to Zion (1960), 120–121

พู่กันเบิกสองคน ห่างกัน สองศตวรรษ

โดย อัลลิสัน ใจ-เจน เมอร์ริลล์

ไอเบเนเซอร์ที่เคารพ คุณไม่รู้จักดิฉัน เราไม่เคยพบกัน

วันที่ 17 พฤศจิกายน ค.ศ. 1830 คุณเกิดที่ดันเบลน เวิร์ทไชร์ สกอตแลนด์ เป็นบุตรของแอนดรูว์ ไบรซ์และจาเน็ต อาดัมส์ ไบรซ์ พวกเขาตั้งชื่อคุณว่าไอเบเนเซอร์

หนึ่งร้อยสี่สิบสามปีต่อมา ดิฉันเกิดที่ ฮิวเหลียน ได้หวั่น พ่อแม่ตั้งชื่อให้ว่าใจ-เจน ฮุง

คุณเริ่มทำงานที่คู่อูเรือเมื่ออายุ 10 ขวบ ต่อมาคุณเป็นเด็กฝึกงานและเชี่ยวชาญอย่างมากในงานอาชีพของคุณ

เมื่ออายุสี่ขวบดิฉันเริ่มท่องสูตรคูณและเครื่องหมายการออกเสียงภาษาจีน ไม่ง่ายเลยแต่ดิฉันพยายามท่องจนได้

ในฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. 1848 คุณเกิดความสนใจศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ถึงแม้คุณพ่อของคุณ ครอบครัว และเพื่อนๆ ไม่มีความกระตือรือร้นเหมือนคุณก็ตาม พวกเขาทำทุกอย่างเพื่อโน้มน้าวคุณให้ประกาศศาสนจักร คุณพ่อถึงกับเก็บเสื้อผ้าของคุณใส่ถุงจนแฉ่วไว้เพื่อไม่ให้คุณไปเข้าร่วมการประชุมวันอาทิตย์ แต่ศรัทธาของคุณแน่วแน่ ทั้งที่มีการข่มเหงคุณก็ยังดิ้นรนสู้ต่อไป

วันที่ 4 ธันวาคม ค.ศ. 1986 ผู้สอนศาสนาชาวอเมริกันสองคนจากศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย มาเคาะประตูบ้านคุณพ่อของดิฉัน ถึงแม้คุณพ่อจะยอมให้ผู้สอนศาสนาเข้ามาเยี่ยมเป็นประจำ แต่ท่านไม่สนใจข่าวสารเลย

ไม่กี่เดือนต่อมาท่านหย่ากับคุณแม่และแต่งงานใหม่

เมื่อคุณพ่อบอกผู้สอนศาสนาให้รู้ข่าว อันน่าเศร้าเกี่ยวกับครอบครัวที่แตกแยกของเรา ท่านบอกผู้สอนศาสนาด้วยว่าไม่

ต้องกลับมาอีก

ผู้สอนศาสนาฝากพระคัมภีร์มอรมอนไว้เล่มหนึ่งพร้อมกับเขียนที่อยู่ของโบสถ์ใกล้ที่สุดไว้บนปกด้านในและบอกว่า “เราจะเป็นเพื่อนของคุณตลอดไป ถ้ามีอะไรที่เราทำให้ครอบครัวของคุณได้ ให้มาตามที่อยู่นี้ คุณจะพบเราที่นั่น”

การกล่าวจากผู้สอนศาสนาเย็นวันนั้นเป็นเรื่องทำให้ลำบากเพราะดิฉันรู้สึกว่ามีความสำคัญบางอย่างในข่าวสารของพวกเขา

แม่เลี้ยงย้ายมาอยู่บ้านเรา เธอกับคุณพ่อใจร้ายมาก ชีวิตยากลำบาก ดิฉันกลายเป็นวัยรุ่นที่มองโลกด้วยสายตาเย็นชา

คืนหนึ่ง เมื่อดิฉันไม่อาจรับการปฏิบัติที่เลวร้ายได้อีก ดิฉันผลุนผลันออกไปข้างนอกด้วยความกลัวและซ่อนตัวอยู่ในทุ่งนา หงา หดหู่ และสิ้นหวัง ดิฉันอยากวิ่งหนีแต่ไม่รู้จะไปที่ไหน

จู่ๆ ดิฉันก็นึกขึ้นได้ถึงสิ่งที่เอลเดอร์พูดไว้ระหว่างมาเยี่ยมครั้งสุดท้าย “พุ่มนี้ อย่างแรก ฉันจะกลับไปหาเพื่อนๆ ของฉัน!” ดิฉันบอกตัวเอง รู้สึกสงบในใจเป็นครั้งแรกในรอบหลายปี

เช้าตรู่วันรุ่งขึ้นดิฉันกระโดดขึ้นจักรยานและขี่เข้าเมืองไปโบสถ์ แต่เอลเดอร์ที่มาเยี่ยมครอบครัวเราเมื่อสองปีก่อนกลับบ้านแล้ว ดิฉันกำลังจะเลิกล้มความตั้งใจอยู่แล้วเมื่อสตรีสองคนทำทางเป็นมิตรติดป้ายชื่อสีดำคั่นตาบนเสื่อนอกเดินเข้ามาหาดิฉันและแนะนำตัว

คุณไอเบเนเซอร์ที่เคารพ ทั้งที่คุณพ่อของคุณต่อต้าน แต่คุณก็ยังรับบัพติศมาในเดือนเมษายน ค.ศ. 1848 และเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสเพียงคนเดียวในครอบครัว

หนึ่งเดือนหลังจากดิฉันพบซิสเตอร์ผู้สอนศาสนา ดิฉันรับบัพติศมาในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1988 และเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสคนแรกในครอบครัว

แต่คุณพอกับแม่เลี้ยงทำให้ดิฉันไปโบสถ์ลำบาก

วันหนึ่งหลังกลับจากกิจกรรมเยาวชนหญิง คุณพ่อเดินกระแทกเท้าเข้ามาในห้อง ส่วนตัวของดิฉัน ดูว่ากล่าวดิฉัน ฉวยพระคัมภีร์ของดิฉันไปฉีกเป็นชิ้นๆ เศษ

เด็กชายชาวสกอต เด็กหญิงชาวไต้หวัน ห่างกันศตวรรษครึ่ง แต่ผูกพันกันด้วยศรัทธา

กระดาษสีขาวปลิวว่อนในอากาศและค่อยๆ ร่วงลงมาบนพื้น พร้อมกับน้ำตาของดิฉัน

เหมือนหนึ่งฝันร้ายที่ดิฉันไม่อาจตื่นจากฝัน

เมื่อดิฉันอายุ 21 ปี ดิฉันแสดงความปรารถนาอย่างแรงกล้าว่าจะรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา คุณ

พ่อดอกสนองด้วยการตัดญาติขาดมิตรกับดิฉัน ในคืนก่อนวันตรุษจีน เมื่อคนสวนใหญ่กลับบ้านไปอยู่กับคนที่พวกเขารัก ดิฉันกลับถูกไล่ออกจากบ้าน

คุณเอเบเนเซอร์ที่เคารพ เมื่อไม่อาจทนต่อการข่มเหงจากครอบครัวและเพื่อนๆ ของคุณได้ คุณตัดสินใจอพยพออกจากสกอตแลนด์ไปอเมริกาเพื่อสมทบกับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและเข้ามา

ทุ่งราบไปยูทาห์ คุณพ่อของคุณโกรธมาก เขาสั่งให้คุณอยู่ แต่คุณเป็นชายหนุ่มที่เด็ดเดี่ยว วันที่คุณลงเรือคือครั้งสุดท้ายที่คุณเห็นหน้าคุณพ่อ

คุณเอเบเนเซอร์ ชีวิตแบบผู้อพยพวัย 17 ปีไม่ง่าย

เอเบเนเซอร์ ไบรซ์ช่วยสร้างโบสถ์ในไพน์แวลลีย์ (ล่าง) เสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 1868 เขาค้นพบหุบเขาลึกทางภาคใต้ของยูทาห์ซึ่งเวลานี้มีชื่อของเขาด้วย เรียกว่า อุทยานแห่งชาติไบรซ์ แคนยอน (ขวา)

เลยสำหรับคุณ แต่คุณทำได้ คุณนำทักษะช่างไม้ช่างเครื่องในโรงงาน และช่างต่อเรือของคุณมาใช้ประโยชน์ทันที คุณได้รับเรียกให้สร้างโบสถ์ในหุบเขาไพน์แวลลีย์ ยูทาห์ ถึงแม้ไม่เคยสร้างโบสถ์มาก่อนแต่คุณยอมรับการเรียกโดยไม่รอช้า ปัจจุบัน

อาคารหลังนั้นเป็นโบสถ์วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเก่าแก่ที่สุดที่ยังคงใช้งานอยู่

ต่อมาคุณค้นพบที่ดินซึ่งมีภูเขาล้อมรอบสวยงามตามธรรมชาติแห่งหนึ่ง ปัจจุบันมีชื่อของคุณอยู่ เรียกว่า อุทยานแห่งชาติไบรซ์แคนยอน

วันที่ 4 มิถุนายน ค.ศ. 1994 ดิฉันรายงานตัวต่อคณะเผยแผ่ไตซุงไต้หวัน ในฐานะผู้สอนศาสนาเต็ม

เวลา ดิฉันติดป้ายชื่อสี่ด้านบนเสี้ยนอก เหมือนเฮลเดอร์ที่มาเยี่ยมครอบครัวของดิฉันเมื่อหลายปีก่อน ดิฉันรู้สึกเป็นเกียรติ ดิฉันได้รับเกียรติ ดิฉันได้รับพร

หลังจบงานเผยแผ่ดิฉันอพยพไปอยู่ยูทาห์และพบสามีที่นั่น เราแต่งงานในพระวิหารเพื่อกาลเวลาและนิรันดร ดิฉันเกี่ยวดองกับคุณผ่านทางเชื้อสายของสามี

คุณเอเบเนเซอร์ที่เคารพ คุณไม่รู้จักดิฉัน เราไม่เคยพบกัน แต่ดิฉันได้ยินได้ฟังเรื่องราวของคุณเท้าของคุณไม่เคยหยุดเดินทาง มือของคุณไม่เคยหยุดทำงาน ใจของคุณไม่เคยหยุดเชื่อ คุณไม่เคยหยุดรับใช้ หลายปีมานี้แบบอย่างที่คุณยึดถือของคุณยังคงยกดิฉัน ขอพระคุณค่ะคุณเอเบเนเซอร์ ขอพระคุณ! ■

หมู่เกาะแห่งไฟและศรัทธา: กาลาปาโกส

โดย โจชัว เจ. เพอร์คีย์
นิเทศศาสตราจารย์

ปี ไซดหินขนาดใหญ่โผล่ขึ้นมาเหนือเขตพื้นที่ขรุขระของหินลาวาที่กลายเป็นสีดำ ไซดหินนี้เป็นป้อมป้องกันละอองน้ำเกลือเย็นๆ ของมหาสมุทร เมื่อมองใกล้ๆ จะเห็นว่าชอบหยักๆ คือหัวของอิกวานาทะเลเล็บลิบตัวเกาะกลุ่มกันเหมือนมังกรเผ่ารอความร้อนแรงกล้าของแสงอาทิตย์ยามเช้า อิกวานาบางตัวคลานไปมาใกล้ฐานหิน ทรงเล็บขนาดใหญ่ของมันซึ่งคมเหมือนมีดและยาวเกือบเท่านิ้วผู้หญิงกำลังเกาะไซดหินด้วยประสิทธิภาพการเกาะติดเหนียวแน่นมาก

แต่ส่วนใหญ่อยู่กันเป็นฝูงเพื่อความอบอุ่นและความปลอดภัย ตัวเหนียวๆ ของมันเกาะติดกันด้านความหนาวเย็นและความมืด เป็นการพึ่งพาอาศัยกัน บนกาลาปาโกส หมู่เกาะที่เกิดจากไฟแห่งนี้ ชีวิตมีความหมายอย่างยิ่ง นี่คือการเดินทางที่วิทยาศาสตร์และศรัทธาผสมผสานกันทำให้เราเข้าใจว่าเราทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติมนุษย์เช่นเดียวกับอิกวานาเหล่านี้ สมาชิกศาสนจักรที่เข้าใจว่าพลังมาจากการยึดมั่นพันธสัญญาขณะพวกเขาพร้อมใจกันก้าวไปหาพระเจ้าผ่านศรัทธา การรับใช้ และการเสียสละ

หมู่เกาะกาลาปาโกสมีมากกว่าหินลาวา นกฟินช์เต่ายักษ์ และการท่องเที่ยว เป็นจุดศูนย์รวมศรัทธา ที่ซึ่งการรับใช้และการเสียสละส่งผลให้เกิดความสามัคคีและพลังแห่งความเชื่อมั่นที่พิเศษเหนือธรรมดา

การรวมเริ่มต้นอย่างไร

เช้าตรู่วันหนึ่งระหว่างไปเที่ยวก็โตเอกวาดอร์ อังเดร เดเกลมัคคุเทศก์นำเที่ยวและนักธรรมชาติวิทยากำลังเดินเล่นในวันอาทิตย์อยู่ข้างๆ อาคารประชุมของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ปีนั้นคือปี 1997 และถึงแม้จะเป็นสมาชิกศาสนจักร แต่เขาไม่ค่อยแข็งขันมาหลายปีหลังจากย้ายไปหมู่เกาะกาลาปาโกส อังเดรจำความรู้สึกอบอุ่นใจของการอยู่ในศาสนจักรได้และมักจะตั้งใจเดินไปข้างๆ อาคารประชุมเสมอเมื่อเขาอยู่ในเอกวาดอร์ ปกติเขาจะไม่เข้าไปข้างใน เขาเพียงแต่อยากอยู่ใกล้ๆ อาคาร “มันทำให้ผมรู้สึกดีขึ้น” เขากล่าว “เหมือนผมอยู่บ้าน”

ซ้าย: เกาะแซนตาครูซ (ซ้าย) และเกาะบัลตรา (ขวา) ในกาลาปาโกส
บน: อิกวานาทะเลเกาะไซดหินที่ตอร์ตุกาเบย์ แซนตาครูซ

บน: อ่าวและเมืองปวยร์-โตอาโยรา, แชนตาครูซ ล่างจากซ้าย: ซานตรา กับอังเดร เดเกลและคลอดีนหลานสาวของทั้งคู่; มาเรียนา เบเกอร์รา; ครอบครัวปาลาซีโอส; ออสวัลโดและโรซารีโอ วิลลอน

วันนี้การประชุมศิลาจารึกเพิ่งเริ่ม หลังจากลั้งอยู่ชั่วคราว อังเดรจึงตัดสินใจเข้าไป นั่นเป็นการตัดสินใจที่สุดท้ายแล้วจะเปลี่ยนจุดหมายในชีวิตของคนนี้บร้อย

หลังเลิกประชุม ผู้สอนศาสนากับสมาชิกเข้ามา ทักทายอังเดร เขาจำการสนทนาได้อย่างแม่นยำ โดยเฉพาะเรื่องที่คุณเหล่านั้นแปลกใจ—และตื่นเต้น—เพียงใดที่ทราบว่าเขามาจากกาลาปาโกส

เวลานั้นยังไม่มีการจัดตั้งศาสนจักรอย่างเป็นทางการบนหมู่เกาะ อันที่จริงผู้นำฐานะปุโรหิตในเอกวาดอร์ไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามีสมาชิกอยู่ที่นั่น

ผู้สอนศาสนาไม่ปล่อยให้เสียเวลาเปล่า พวกเขาแนะนำอังเดรให้รู้จักประธานคณะเผยแผ่ก็โตเอกวาดอร์และขอข้อมูลติดต่อกับอังเดร

ไม่นานหลังจากนั้น อังเดรกลับบ้านที่ปวยร์โต-อาโยรา เมืองใหญ่สุดในกาลาปาโกสบนเกาะแชนตาครูซ คณะเผยแผ่ส่งพัสดุของศาสนจักรมาให้เขาสองกล่อง รวมทั้งคู่มือสำหรับศึกษา แต่สิ่งที่น่าจะสำคัญที่สุดคือประธานคณะเผยแผ่ได้รายชื่อสมาชิกที่อยู่บนเกาะซึ่งอังเดรสามารถใช้ช่วยรวมกลุ่มวิสุทธิชนได้ อังเดรแปลกใจเมื่อเขาตรวจดูรายชื่อคร่าวๆ

“มีคนที่ผมรู้จักอยู่ในรายชื่อแต่ผมไม่รู้ว่าพวกเขาเป็นสมาชิกศาสนจักร” เขาอธิบาย

ขณะเดียวกัน สมาชิกคนอื่นๆ ในแชนตาครูซ รู้สึกแปลกปลาลบใจเมื่อจะจัดตั้งศาสนจักรที่นั่น ทุกคนต่างย้ายมาหางานทำที่หมู่เกาะกาลาปาโกสเวลานี้พวกเขากำลังค้นหากัน

การเรียกให้รวม

สำหรับมาเรียนา เบเกอร์รา ชีวิตยากลำบาก ก่อนจัดตั้งศาสนจักรที่นั่น เธอเป็นสมาชิกศาสนจักรได้เพียงสองปีเมื่อเธอมาที่หมู่เกาะในปี 1990

“ไม่มีศาสนจักรเมื่อดิฉันมา” มาเรียนากล่าว “มีแต่ดิฉันกับลูกชาย เราจัดสังสรรค์ในครอบครัวและพยายามดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ แต่สมาชิกบางคนที่ดิฉันรู้จักไม่ได้ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานพระกิตติคุณ”

บนซ้าย: ภาพถ่ายเพื่อสื่อ พอลย์กับซูซาน บารัม

เดวิดกับจิ้นเนธ ปาลาซีโอส มีประสบการณ์คล้ายกัน เดวิดเข้าร่วมศาสนจักรสมัยเป็นวัยรุ่น และจิ้นเนธรับบัพติศมาในปี 1993 เพียงหนึ่งปีก่อนที่ทั้งคู่จะย้ายมาอยู่กาลาปาโกส

“เมื่อเราย้ายมาที่นี่ เราไม่รู้จักสมาชิกคนอื่น ๆ เลย ดิฉันคิดว่าเราเป็นสมาชิกเพียงสองคน มันยากมากที่จะอยู่โดยไม่มีศาสนจักร” จิ้นเนธกล่าว

“แล้ววันหนึ่งในปี 1997 อังกฤษก็มาหาดิฉันที่ทำงานและบอกว่า ‘ผมมาหาจิ้นเนธ เด ปาลาซีโอส ครับ คุณเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย โบสถ์มอรมอน หรือเปล่าครับ’

“ดิฉันรู้สึกประหนึ่งพระเจ้าทรงยื่นพระหัตถ์มารวบรวมแกะของพระองค์” จิ้นเนธทวนคิด “และดิฉันตอบว่า ‘ใช่ค่ะ!’ ดิฉันรู้สึกมีความสุขมาก เพราะเราไม่โดดเดี่ยว เรามีมากขึ้น!”

มาเรียนากล่าวเพิ่มเติมว่า “ดิฉันรู้สึกดีมากเมื่ออังกฤษรวมกลุ่มพวกเรา เรามีอะไรบางอย่างลึกซึ้ง—บางอย่างสำคัญกว่ามิตรภาพ—ในฐานะสมาชิกศาสนจักร”

ความสามัคคีในกลุ่ม

เมื่ออังกฤษรวมกลุ่มหลักๆ ได้แล้ว พวกเขาจึงเริ่มพบกันเป็นประจำ ในช่วงแรกมีเพียงสี่ครอบครัวและเพื่อน ๆ

“เราจะพบกันบ่อยๆ บางครั้งก็ทุกวัน ส่วนใหญ่ที่บ้านของผม” อังกฤษกล่าว “เราศึกษาหนังสือที่คณะเผยแผ่ส่งมาให้เรา รวมทั้งพระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอน”

“นั่นเป็นช่วงเวลาที่ดีมาก” อราเชลีดูรานกล่าว “เราสามัคคีกันมาก เราจะรวมกลุ่มศึกษาทุกอาทิตย์”

“นั่นเป็นสิ่งที่ดิฉันไม่มีวันลืม”

จิ้นเนธกล่าว “เพราะเราสัมผัสได้ถึงความสามารถคือ ความรู้สึกที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเราและถึงเวลาแล้วที่เราต้องรวมตัวกัน”

พวกเขาพึ่งพาอาศัยกัน สอนกัน และสร้างศรัทธาด้วยกัน ไม่นานความพยายามของพวกเขาจึงเป็นที่ประจักษ์และศาสนจักรจัดตั้งสาขาอย่างเป็นทางการเมื่อต้นปี 1998

สาขาเติบโตตามเวลาที่ผ่านไปและสมาชิกต้องการพื้นที่มากขึ้น พวกเขาเช่าบ้านหลังเล็กๆ แล้วย้ายไปอาคารหลังใหญ่ขึ้นซึ่งเคยเป็นโรงแรมมาก่อน ในอาคารหลังใหญ่กว่าเดิมนี้พวกเขาเติบโตจนมีสมาชิกเข้าร่วมราว 100 คน ถึงแม้สาขาเติบโตเพราะผลแห่งความพยายามทำให้แข็งขันและคนย้ายเข้ามา แต่ความเข้มแข็งส่วนมากมาจากผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใส

ล่าง: ดาเนี่ยลกับแอนเจลา กาลาปูซา; อราเชลี ดูราน กับลูก ๆ ของเธอ; สมาชิก ในสาขากาลาปาโกสที่ ช่วยสร้างบ้านให้เอลีนา เซเดโน; อาคารประชุม สาขาหมู่เกาะกาลาปาโกส

ออสวัลโด วิลลอนกับโรซารีโอบรรรยาคือตัวอย่างดังกล่าว โรซารีโอบรรรยาในปี 2000 และเคยรับใช้เป็นประธานสมาคมสงเคราะห์ ประธานปฐมวัย และประธานเยาวชนหญิง ออสวัลโดได้รับ บัพติศมาอีกหนึ่งปีให้หลัง รับใช้เป็นประธานโคเวิร์ม เอ็ดเดออร์ สำหรับทั้งคู่แล้ว ศาสนจักรทำให้ชีวิตเปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิง

“ศาสนจักรช่วยชีวิตผม” ออสวัลโดอธิบาย “ก่อนนี้ ผมอยู่ในโลก ผมไม่ติดเหล้า แต่ดื่มบ้าง เมื่อผมเข้าร่วมศาสนจักร ทั้ง 25 คนนี้เป็นครอบครัว

ของผม เราเป็นหนึ่งในเดียวกันเท่าที่เราจะเป็นได้ และเราทำงานขยันขันแข็งเพื่อช่วยให้สาขาเติบโต”

โดยผ่านความพยายามอย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อยของสมาชิกชาวกาลาปาโกส สมาชิกที่เข้าร่วมศีลระลึกจึงมักจะอยู่ระหว่าง 100 ถึง 120 คน ในเดือนกันยายน 2009 สิ่งตอบแทนที่พวกเขาได้รับคือการอุทิศโบสถ์

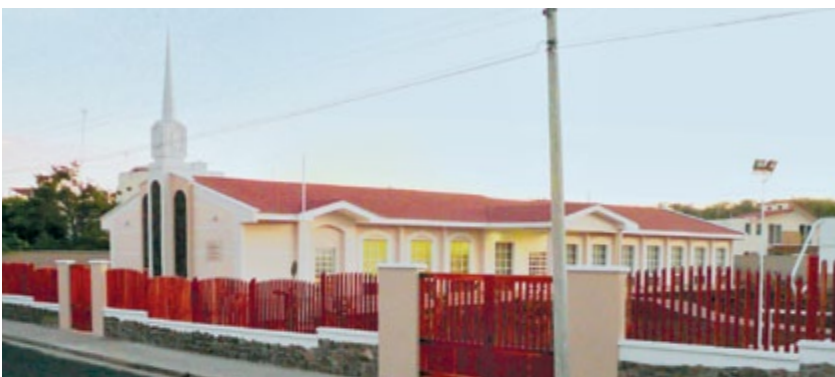
พลังของการรับใช้

สมาชิกบางคนในสาขาและครอบครัวของพวกเขาอาศัยอยู่ในที่ราบสูงเขียวขจีของแซนตาครูซ ที่นี่ผู้นำสาขาตัดสินใจจัดโครงการบำเพ็ญประโยชน์เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2010

“แต่ละเดือนพวกเราโคเวิร์มเอ็ดเดออร์พยายามจัด *mingas* หรือโครงการบำเพ็ญประโยชน์หนึ่งหรือสองครั้ง” ออสวัลโดกล่าว “เราจัดโครงการเหล่านี้ให้คนที่ต้องการความช่วยเหลือมากที่สุด ครั้งนี้เราจะสร้างบ้านให้ซิสเตอร์คนหนึ่ง”

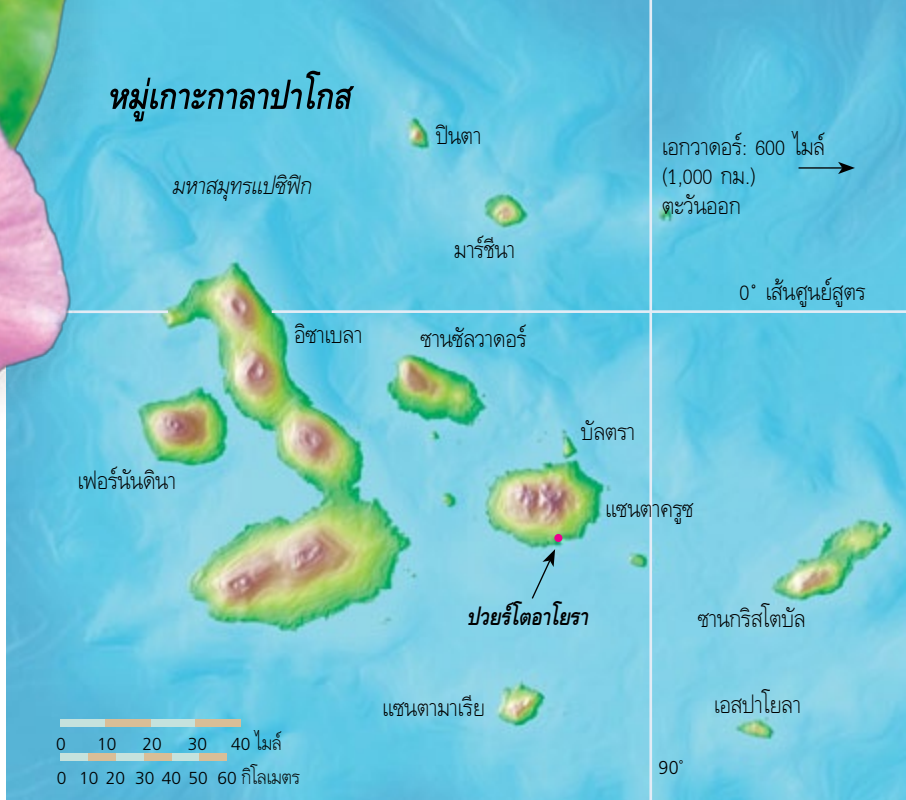
จริงๆ แล้วสร้างบ้านครั้งหลัง ราวหนึ่งสัปดาห์ก่อนหน้านั้น สมาชิกสร้างครั้งแรกไปแล้ว วันนี้พวกเขาว่า 20 คนใช้เวลาหกชั่วโมงหรือนานกว่านั้นสร้างอีกครั้งที่เหลือ รวมทั้งห้องครัว ระบบเก็บกักน้ำและทางเดินรอบบ้าน บ้านแบบเรียบง่ายที่สุดจะเป็นที่พักอาศัยของเอลีนา เซเดโนกับลูก ๆ ของเธอ ซึ่งตอนนั้นไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร ทุกคนพอใจอย่างยิ่งกับเวลาและความพยายามที่สมาชิกมอบให้ (ซิสเตอร์เซเดโนกับเซบาสเตียนลูกชายเธอรับบัพติศมาในเดือนมกราคม 2011)

“ไม่มีอะไรดีไปกว่ารับใช้คนที่ต้องการความช่วยเหลือ” ออสวัลโดกล่าว แววดตาของเขากับสมาชิกสาขาคนอื่นๆ และสตรีที่พวกเขาได้รับใช้ ต่างเป็นพยานถึงความสามัคคีที่การรับใช้ดังกล่าวทำให้เกิดขึ้น

หมู่เกาะกาลาปาโกส

สิ่งที่สำคัญจริง ๆ

การรับใช้และการพึ่งพาอาศัยกันในบรรดาสมาชิกบนหมู่เกาะกาลาปาโกสอันเป็นการสร้างสรรค์ความสามัคคีเช่นนั้นนำไปสู่พรมมากมายในปี 2007 ปีนั้นเดวิดกับจิมเนธ ปาลาซีโอส เป็นพี่เลี้ยงพาครอบครัวในสาขาห้าครอบครัว ทั้งหมดราว 25 คนไปพระวิหารไกวธ์อาทิล เอกวาดอร์

“เมื่อเห็นครอบครัวเหล่านั้นได้รับการฝึก ดิฉันรู้สึกประหนึ่งเราถูกส่งไปสวรรค์” จิมเนธกล่าว “เรารู้สึกถึงพระสิริของพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง เวลานี้ทั้งห้าครอบครัวนั้นแข็งขันมาก”

ในการไปเยือนพระวิหารครั้งนี้ ดาเนี่ยล กาลาปูซา ประธานสาขาที่แอนเจลารรยาได้รับการฝึก และลูกๆ ทั้งสามคนของพวกเขาได้รับการฝึกกับพวกเขาด้วย “พระวิหารเปลี่ยนคุณโดยสิ้นเชิง” ประธานกาลาปูซากล่าว “นั่นคือพระนิเวศน์ของพระเจ้าอย่างแท้จริง การอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวในพระกิตติคุณของพระเจ้าเปลี่ยนชีวิต นั่นคือสาเหตุที่ผมอยู่ในศาสนจักรนี้ เมื่อได้รับการฝึกเป็นครอบครัวแล้วผมไม่กลัวความตายอีกเลย ผมไม่กลัวว่าจะสูญเสียครอบครัวอีกแล้วเมื่อผมตาย”

“พระวิหารกลายเป็นรากฐานสำหรับความรู้สึกและการรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงดำรงอยู่จริง—และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั่นคือประจักษ์พยานที่ไม่มีใครช่วงชิงไปจากผมได้”

จังหวัดหมู่เกาะกาลาปาโกส

หมู่เกาะนี้เป็นจังหวัดหนึ่งของเอกวาดอร์ ถึงแม้พื้นที่ประมาณ 97 เปอร์เซ็นต์จัดว่าเป็นอุทยานแห่งชาติ แต่ก็ยังมีที่ดินอีกมากไว้ให้ผู้อยู่อาศัย 25,000 คนหรือราวๆ นั้นได้ทำธุรกิจ กิจการท่องเที่ยว และเกษตรกรรม

**ล่าง: ครอบครัว
ฟูเอเรสเข้าร่วม
ศาสนจักรในโอตาวาโต
เอกวาดอร์ และต่อมา
ย้ายไปหมู่เกาะกาลาปา-
โกสเพื่อหางานทำ ล่าง
ขวา: เอลเลนา เซเดโน
(ซ้าย) กับมาเรียพีสาว
ของเธอ; ด้วยความช่วยเหลือ
เหลือของมาเรีย เอลเลนา
จึงได้เข้าร่วมศาสนจักร
เมื่อต้นปีนี้**

สิ่งที่กาลาปาโกสสอนเรา

สมาชิกทุกคนของศาสนจักรในหมู่เกาะกาลาปาโกสเป็นผู้บุกเบิกยุคปัจจุบัน สมาชิกผู้ใหญ่เกือบทุกคนเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใส หลายคนเข้าร่วมภายในไม่กี่ปีที่ผ่านมา แต่ทุกคนกำลังช่วยสร้างอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าในเกาะอันไกลโพ้นที่ทรัพยากรขาดแคลน อาหารส่วนใหญ่ น้ำมันเชื้อเพลิง ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และเทคโนโลยีทั้งหมดต้องนำเข้า เศรษฐกิจในท้องถิ่น แม้จะให้ผลผลิตค่อนข้างมาก แต่ก็ขึ้นอยู่กับบ่อเงินบ่อทองที่เรียกว่าธุรกิจการท่องเที่ยวซึ่งกำหนดแน่นอนไม่ได้ บางทีสิ่งที่มีมั่นคงแน่นอนที่สุดบนหมู่เกาะน่าจะเป็นการอุทิศตนให้กันของสมาชิกและการสร้างอาณาจักร การอุทิศตนเช่นนั้นโดดเด่นเท่าๆ กับการพึ่งพาอาศัยกันทางนิเวศวิทยาของหมู่เกาะที่พวกเขาอาศัยอยู่ ระบบนิเวศบนหมู่เกาะกาลาปาโกสขึ้นอยู่กับสุขภาพของสิ่งมีชีวิต—แต่ละชีวิตและ

แต่ละสายพันธุ์—ปฏิสัมพันธ์เป็นอย่างดีกับสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติของมัน

ในฐานะมัคคุเทศก์นำเที่ยวและนักธรรมชาติวิทยา อังเดรอธิบายว่า “กาลาปาโกสสอนเราว่าระบบนิเวศเหมือนสิ่งมีชีวิต เหมือนร่างกาย มีแรงดัน ของเหลว และอวัยวะ ถ้าอย่างใดอย่างหนึ่งผิดปกติ ทุกอย่างจะพลอยเดือดร้อนไปด้วย”

หมู่เกาะกาลาปาโกสสอนเราเช่นกันเกี่ยวกับความยิ่งใหญ่อลังการในงานสร้างของพระเจ้าเป็นเจ้า ไม่มีสิ่งใดเป็นของท้องถิ่นกาลาปาโกสเลย ชีวิตพืช สัตว์ และผู้คนล้วนมาจากที่อื่น

“ถ้าคุณใคร่ครวญเรื่องนี้” อังเดรอธิบาย “คุณ จะเห็นว่าความเป็นไปได้ของการเริ่มต้นชีวิตบนกาลาปาโกสแห่งนี้เป็นเรื่องเหลือเชื่อ อย่างแรก หินลาวาต้องย่อยสลายจนถึงจุดที่มันจะค้ำจุนชีวิต จากนั้นต้องมีแหล่งน้ำจืด และเมล็ดพืชต้องอยู่ในสภาพที่เอื้ออำนวยให้มันงอก และต้องสามารถผสมละอองเกสรของกันและกันได้

“แล้วสิ่งมีชีวิตต้องมาถึง ไม่ว่าจะลอยมาในน้ำหรือบินมาหรืออะไรก็ตาม แต่ละเพศต้องมาถึงพร้อมกัน ที่เดียวกัน และสภาพเดียวกันจึงจะสามารถแพร่พันธุ์ หาอาหารและน้ำได้ มีสัตว์หลายพันชนิดอยู่ในกาลาปาโกส

“จำไว้ว่า แผ่นดินใหญ่ซึ่งใกล้ที่สุดอยู่ห่างออกไป 600 ไมล์ [1,000 กิโลเมตร] การจะทำให้เกิดสภาพแบบนี้ได้ทั้งหมดเป็นเรื่องของปาฏิหาริย์”

แต่นั้นคือสิ่งที่พระเจ้าทรงทำให้เกิดขึ้นในพระปรีชาญาณอันไร้ขอบเขตของพระองค์

ระบบนิเวศเจริญเติบโตเมื่อสมาชิกทั้งหมดในระบบทำงานประสานกันฉันใด สมาชิกของศาสนจักรก็สร้างระบบนิเวศทางสังคมและทางวิญญาณแบบหนึ่งขึ้นมาฉันนั้น สมาชิกแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของระบบนิเวศที่เรียกว่าครอบครัว วอร์ด และสาขาของศาสนจักร สมาชิกแต่ละคนมีบทบาทสำคัญ โดยเอื้อประโยชน์ต่อความรอด

และความสูงส่งของตนเอง ครอบครัว และสมาชิกคนอื่นๆ ของสาขา

การตัดสินใจของแต่ละคน เหมือนองศาตัดสินใจไปโบสถ์วันนั้นในปี 1997 มีผลยั่งยืนได้ การตัดสินใจร่วมกันของสมาชิกเพื่อสร้างอาณาจักรผ่านการรับใช้โดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยอาจดูเหมือนไม่มีอะไรมากไปกว่าภาชิตเก่าแก่สำหรับคนบางคน แต่สำหรับสมาชิกในหมู่เกาะกาลาปากอสแล้ว การตัดสินใจเช่นนั้นส่งผลทุกด้านต่อพลังความเชื่อมั่นของพวกเขา พลังของความสามัคคี และศรัทธาในพันธสัญญาของพวกเขา ■

ความอุดมสมบูรณ์ของผืนดิน

ผืนดินส่วนใหญ่ในหมู่เกาะกาลาปากอสประกอบด้วยหินก้อนกลมแข็งที่แตกออกมาจากหินลาวาสกัดหยาบ มีรอยแตกร้าวและไม่ราบเรียบเนื่องจากผ่านการเสียดสีกัดเซาะของกระแสลมและน้ำ บริเวณอื่นปกคลุมด้วยต้นกระบองเพชรมีผล ต้นปาโลซานโต และพืชผักสีน้ำตาลและสีเทา บนหมู่เกาะที่อายุน้อยกว่า เช่นเกาะใหญ่มากอย่างอิซาเบลา ให้ความรู้สึกว่าคุณได้เดินย้อนกลับไปยังจุดเริ่มต้นของเวลา

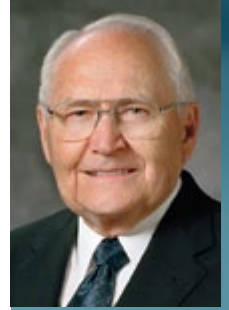
แต่มีชีวิตที่สดใสเจิดจ้าเหมือนกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบนเกาะแซนตาครูซ ที่นั่นต้นโกก้างเติบโตเป็นบริเวณกว้างไปตามแนวชายฝั่งทะเล ขณะผืนดินสูงขึ้นไปทางเหนือ เขตภูมิอากาศเปลี่ยนเป็นเขตอบอุ่นที่มีพืชพรรณเขียวขจี มีเกษตรกรรมเกิดขึ้นมากมาย รวมทั้งการปลูกผลไม้เขตร้อนและพืชชนิดอื่นๆ ด้วย

“คนทั่วไปคิดว่ากาลาปากอสเป็นเพียงดินแดนของโชดหิน ลาวา และนกนานาชนิด” ดาเนียล กาลาปูซา ประธานสาขากล่าว แต่อธิบายว่า พวกเขาได้รับพรด้วยการมีฟาร์มเลี้ยงสัตว์ ปศุสัตว์ และไม้ผล

โดย เอ็ลเดอร์แอล.
ทอม เพอร์รี่
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

ประเพณี ของ ชีวิตที่รอบธรรม และมีศุลยภาพ

พระเจ้าเป็นเจ้าประทานพรให้ท่านมีความ
ตั้งใจและความปรารถนาจะเป็นแบบอย่าง
ต่อโลกตลอดจนดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม
และมีศุลยภาพตามที่พระองค์ทรงคาดหวัง
ให้ลูกๆ ของพระองค์ดำเนินชีวิตในช่วง
การทดสอบขณะเป็นมนุษย์

ความอยู่รอดของผู้บุกเบิก
ขึ้นอยู่กับประเพณีเหล่านั้น
พวกเขาจึงพัฒนาวิญญาณ
อันแรงกล้าของความรักใคร่
กลมเกลียวกัน ข้าพเจ้าเป็น
ลูกหลานรุ่นที่สามของครอบครัว
ผู้บุกเบิกชาวอเมริกันที่
ประเสริฐ แต่ข้าพเจ้าได้ชื่นชมพรของบ้านสมัยใหม่
การโดยสารรถยนต์ และการศึกษาระดับวิทยาลัย
ทว่าชีวิตข้าพเจ้าไม่ได้ถูกตัดขาดจากชีวิตของผู้บุก
เบิกเลย เรายังคงปฏิบัติตามประเพณีผู้บุกเบิกใน
ครอบครัว วอร์ด และชุมชนของเรา

ในตอนเริ่มต้นภาพยนตร์เพลงที่น่าจดจำเรื่อง
Fiddler on the Roof (นุชบาหาคู่) เทพเย ผู้
แสดงนำเกริ่นเรื่องของเขาโดยกล่าวว่า

“ในอนาเทปคาหมู่บ้านเล็กๆ ของเรา คุณอาจ
พูดได้ว่าเราทุกคนเป็นคนสี่ขอบบนหลังคา พยายาม
บรรเลงท่วงทำนองเรียบง่ายชวนฟังโดยไม่ทำให้คอ
ของซอหัก มันไม่่ง่ายเลย คุณอาจถามว่า ทำไมเรา
ขึ้นมาอยู่บนนี้ทั้งที่อันตรายขนาดนั้น เราอยู่เพราะ
อนาเทปคาเป็นบ้านของเรา และเราทรงตัวอยู่ได้
อย่างไร ผมบอกคุณได้คำเดียวว่า—ประเพณี!

“เพราะประเพณีของเรา หลายต่อหลายปีมานี้
เราจึงทรงตัวอยู่ได้ . . . เพราะประเพณีของเรา ทุก
คนรู้ว่าเขาเป็นใครและพระเจ้าเป็นเจ้าทรงคาดหวัง
ให้เขาทำอะไร”¹

ข้าพเจ้ากับสมาชิกสูงอายุก่อนอื่นของศาสนจักร
ได้รับสิทธิพิเศษให้อยู่ในเวลาพิเศษของประวัติ
ศาสนจักร ยุคบุกเบิกให้ประเพณีที่ดั่งามแก่เรา เพราะ

ในบ้านวัยเด็กของข้าพเจ้าเห็นชัดว่าพ่อแม่รัก
กันและรักลูกๆ ของพวกท่าน พวกท่านมีน้ำใจอัน
ประเสริฐที่จะอุทิศส่วนดีที่สุดของชีวิตเพื่อครอบครัว
เราจับประทานอาหารด้วยกันเป็นครอบครัววันละ
สามมื้อเป็นประจำ บ้านแบบเดิมที่ข้าพเจ้ารู้จักมีให้
เห็นในปัจจุบันน้อยลงทุกที บางครั้งเราก็โหยหา “วัน
คืนเก่าๆ ที่ดั่งาม”

กิจกรรมทางสังคมของเรามีศูนย์รวมอยู่ที่วอร์ด
หรือโรงเรียนในท้องถิ่น สิ่งที่เกิดขึ้นคือวอร์ดมานั่งดู
เราเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา งานเต้นรำวอร์ดเกี่ยวข้อง

กับทุกคนในครอบครัว งานฉลองต่างๆ อย่างเช่น คริสต์มาส วันชาติสหรัฐ วันผู้บุกเบิก และงานออกร้านของเทศมณฑลเป็นกิจกรรมชุมชนที่ทั้งครอบครัวเข้าร่วม

เรามีประเพณีครอบครัวเช่นกัน ประสบการณ์ที่ได้จากประเพณีครอบครัวเหล่านี้สอนหลักธรรมพื้นฐานแก่เรา ประเพณีสนุกๆ อย่างหนึ่งที่เราปฏิบัติในครอบครัวสร้างความประทับใจแก่เราไม่ลืมเลือนเมื่อเด็กๆ ในครอบครัวอายุครบหนึ่งขวบ เราจะวางพวกเขาไว้สุดด้านหนึ่งของห้องและครอบครัวอยู่อีกด้านหนึ่ง ผิงที่ครอบครัวอยู่รวมกัน เราจะวางของสี่อย่างไว้บนพื้น ได้แก่ ขวดนมเด็ก ของเล่น สมุดบัญชีออมทรัพย์เล่มเล็กๆ และพระคัมภีร์ จากนั้นจึงกระตุ้นเด็กให้คลานไปหาของเหล่านั้นแล้วเลือกมาหนึ่งอย่าง

ข้าพเจ้าเลือกสมุดบัญชีและกลายเป็นผู้จัดการการเงิน เทคน้องชายข้าพเจ้าเลือกพระคัมภีร์ เป็นหนอนหนังสือตลอดชีวิต และได้เป็นนายความ บ็อบน้องชายข้าพเจ้าเป็นสมาชิกครอบครัวที่มีความสามารถหลากหลายด้าน เขาคลานขึ้นไปนั่งบนพระคัมภีร์ หยิบสมุดบัญชีมาวางแทบเท้า มือข้างหนึ่งถือขวดนมใส่ปาก และอีกมือหนึ่งถือของเล่น เขากลายเป็นนักบัญชี เขามีดุลยภาพที่ดีในชีวิต

ข้าพเจ้าจะใช้ของสี่อย่างดังกล่าวข้างต้นพูดถึงชีวิตที่มีดุลยภาพ

ร่างกายของเราเป็นวิหาร

ขวดนมเป็นสิ่งแทนสุขภาพร่างกายของเรา พระคัมภีร์เป็นพยานว่าร่างกายของเราสำคัญเพียงใดต่อความก้าวหน้าในรัศมีของเรา

“ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือที่ท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่าน

“ถ้าผู้ใดทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงทำลายผู้นั้น เพราะวิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์ คักดีสิทธิ์ และท่านทั้งหลายเป็นวิหารนั้น” (1 โครินธ์ 3:16-17)

พระเจ้าทรงกำหนดมาตรฐานสูงให้เราเมื่อทรงบอกเราให้ถือว่าร่างกายเราเป็นวิหาร ข้าพเจ้าได้รับสิทธิพิเศษให้ติดตามประธานศาสนจักรไปร่วมการอุทิศพระวิหารหลายแห่ง ก่อนพิธีอุทิศประธานมักต้องการสำรวจผลงานของพระวิหารแห่งใหม่ซึ่งมีคุณภาพดีเลิศและการออกแบบที่สวยงาม ลานรอบพระวิหารมักเป็นสถานที่ดึงดูดใจมากที่สุดในชุมชน ซึ่งเป็นที่ก่อสร้างพระวิหาร

ลองไปยืนหน้าพระวิหาร ศึกษาพระนิเวศน์ของพระเจ้าอย่างละเอียด และดูว่าพระวิหารเป็นแรงบันดาลใจให้ท่านทำการปรับปรุงบางอย่างในวิหารทางกายที่พระเจ้าประทานให้เป็นที่พำนักแก่วิญญาณนิรันดร์ของท่านหรือไม่ พระเจ้าทรงกำหนดมาตรฐานเบื้องต้นบางอย่างไว้ปกครองร่างกายเรา การเชื่อฟังมาตรฐานเหล่านี้ยังคงเป็นข้อกำหนดสำหรับการแต่งตั้งฐานะปุโรหิต ใบบรรองพระวิหาร และการดำรงตำแหน่งการเรียกในศาสนจักร

บางครั้งเราอาจรู้สึกว่าคุณค่าจะไม่ยอมรับเราเท่าที่ควรเพราะมาตรฐานสูงที่เรากำหนดให้ตัวเราเอง แต่ยังคงมีหลายอย่างที่เราไม่ทำ เรามีพระคำแห่งปัญญา ซึ่งช่วยให้ชีวิตเรามีสุขภาพดีขึ้นอันเป็นรูปแบบชีวิตที่นำไปสู่การเติบโตและความผาสุกของเรา เรามีมาตรฐาน อุดมการณ์ และวิถีดำเนินชีวิตซึ่งเป็นที่อิงอาศัยของคนส่วนใหญ่ในโลก ข้าพเจ้าพบว่าหากท่านดำเนินชีวิตอย่างที่ควรทำ คนทั่วไปจะสังเกตเห็นและประทับใจในความเชื่อของท่าน และท่านจะมีอิทธิพลต่อชีวิตผู้อื่น

ข้าพเจ้าประกอบธุรกิจห้างสรรพสินค้า เนื่องจากข้าพเจ้าเป็นส่วนหนึ่งของทีมบริหาร จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ข้าพเจ้าต้องมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับองค์กรธุรกิจในห้องที่ การประชุมกับองค์กรส่วนใหญ่มักเริ่มด้วยเวลาพักผ่อน นั่นเป็นเวลาของการพบปะทำความคุ้นเคยกับผู้เป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ข้าพเจ้าแม้รู้สึกอึดอัดเสมอในช่วงเวลาทางสังคมเหล่านี้ ตอนแรกข้าพเจ้าเริ่มขอมะนาวโซดา ไม่นาน

เรามีพระคำแห่ง
ปัญญาซึ่งช่วยให้เรา
มีชีวิตที่สมบูรณ์ขึ้น
อันเป็นรูปแบบชีวิต
ที่นำไปสู่การเติบโต
และความผาสุก
ของเรา

ข้าพเจ้าพบว่ามะนาวโซดาคุณคล้ายเครื่องดื่มอีกหลายชนิด โซดาใสๆ ในเมื่อข้าพเจ้าไม่อาจสร้างความประทับใจว่าข้าพเจ้าไม่ดื่ม ข้าพเจ้าลองรูทเบียร์ แต่ก็ยังมีปัญหาเช่นเดียวกัน

ในที่สุดข้าพเจ้าตัดสินใจว่าต้องมีเครื่องดื่มที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่าข้าพเจ้าไม่ดื่ม ข้าพเจ้าไปหาบริการและขอนมหนึ่งแก้ว บริการไม่เคยได้ยินคำขอเช่นนั้นมาก่อน เขาเข้าไปในครัวและรินนมหนึ่งแก้วมาให้ข้าพเจ้า ตอนนั้นข้าพเจ้ามีเครื่องดื่มที่ดูแตกต่างมากจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งหลายที่คนอื่นๆ ดื่มกัน ข้าพเจ้าเป็นจุดสนใจทันที มีหลายคนล้อข้าพเจ้าเรื่องเครื่องดื่ม นมเป็นหัวข้อการสนทนาเรื่องหนึ่งไปเลย ข้าพเจ้าพบผู้นำด้านธุรกิจในวันนั้นมากกว่าเมื่อก่อนในช่วงเวลาคืออกเทลเสียอีก

นมกลายเป็นเครื่องดื่มที่ข้าพเจ้าเลือกในช่วงเวลาคืออกเทล ไม่นานก็รู้กันทั่วว่าข้าพเจ้าเป็นมอรรอน ความเคารพที่ข้าพเจ้าได้รับทำให้ข้าพเจ้า

ประหลาดใจมาก เช่นเดียวกับเหตุการณ์น่าสนใจที่เริ่มเกิดขึ้น ไม่นานหลายคนก็ร่วมดื่มคืออกเทลนมสดกับข้าพเจ้า!

จงกล้าแตกต่าง จงดำเนินชีวิตตามมาตรฐานที่เราได้รับการสอนในพระกิตติคุณ

“สุขภาพทางกายและวิญญาณที่ดีจะช่วยให้เราอยู่บนทางตรงและแคบได้” เอ็ดเดอร์โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน (1917–2008) แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าว “พระเจ้าประทานประมวถุแห่งสุขภาพในพระคำแห่งปัญญา ‘หลักธรรมพร้อมด้วยสัญญา’ ที่วิทยาศาสตร์การแพทย์สมัยใหม่ยังพิสูจน์อยู่ (คพ. 89:3) พระบัญญัติทุกข้อของพระเจ้าเป็นเจ้าของรวมทั้งพระคำแห่งปัญญา เป็นฝ่ายวิญญาณ (ดูคพ. 29:34–35) เราจำเป็นต้องบำรุงเลี้ยงตนเองทางวิญญาณ แม้มากกว่าทางร่างกายด้วยซ้ำ”²

เราควรสำนึกคุณเพียงใดต่อคำสอนพระกิตติคุณเกี่ยวกับความสำคัญของการรักษาร่างกายเราให้

บริสุทธิ์และมีค่าควรแก่การให้วิญญูณนิรันดรของเราพำนัก

ของเล่นของโลก

เรามีชีวิตอยู่ในโลกที่น่าสนใจ ความปรารถนาของเล่นทางโลกดูเหมือนไม่อาจต้านทานได้ ประเทศพัฒนาแล้วกำลังตั้งมั่นในความเชื่อและการกระทำของตนจนพวกเขาให้เหตุผลว่ามนุษย์มีสิทธิ์ปกครองตนเองเต็มที่ พวกเขาเชื่อว่าเราไม่ต้องรับผิดชอบต่อใครหรือสิ่งใดยกเว้นตัวเราเองและเรารับผิดชอบต่อสังคมที่เราอยู่ในขอบเขตที่จำกัด

พระคัมภีร์เตือนเราว่า “พวกเขาไม่ได้แสวงหาพระเจ้าเพื่อสร้างความชอบธรรมของพระองค์, แต่มนุษย์ทุกคนเดินในทางของตนเอง, และตามลักษณะเทพเจ้าของตนเอง, ซึ่งลักษณะนั้นเป็นเหมือนกับลักษณะของโลก, และแก่นสารของมันคือสิ่งที่ป็นรูปเคารพ, ซึ่งค่อยๆ ผู้ฟังและจะพินาศในบาบิโลน, แม้บาบิโลนที่ยิ่งใหญ่นั้น, ซึ่งจะล่มสลาย” (คพ. 1:16)

สังคมที่วิถีชีวิตทางโลกแบบนี้หยั่งรากต้องจ่ายราคาทางวิญญูณและทางศีลธรรมสูงมาก การแสวงหาเสรีภาพส่วนตัวโดยไม่คำนึงถึงกฎที่พระเจ้าทรงวางไว้เพื่อปกครองลูกๆ ของพระองค์บนแผ่นดินโลกย่อมก่อให้เกิดหายนะในการเป็นของโลกและความเห็นแก่ตัวสุดขีด ความเสื่อมของศีลธรรมส่วนรวมและส่วนตัว ตลอดจนการทำลายอำนาจ ท่ามกลางความซุลมุนวุ่นวายของโลกไร้ศาสนากับความไม่แน่นอนของโลกเช่นนี้ ต้องมีสถานที่ให้หลบภัยทางวิญญูณ การเริ่มใหม่ ความหวัง และสันติสุข

เมื่อเทียบกับวิถีชีวิตทางโลกดังกล่าว ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895-1985) สอนเราถึงความสำคัญของการแสวงหาความรู้จากพระเจ้าเป็นเจ้าของ ดังนี้

“ตามลำดับที่ถูกต้อง ลำดับแรกคือความรู้เกี่ยวกับ

**ความเป็นมรรตัยเป็นเวลาเรียนรู้เกี่ยวกับ
พระผู้เป็นเจ้าของ พระกิตติคุณ และประกอบศาสนพิธี**

ชื่อเสียงของคนชื่อสัตย์
และมีความสุจริตเกิด
จากคุณสมบัติอันสูงส่ง
ของความไว้วางใจ สิ่ง
เหล่านี้เป็นอุปนิสัยที่
รับประกันว่าคนคนนั้น
จะมีอาชีพยืนยาวและ
ประสบความสำเร็จ

กับพระผู้เป็นเจ้าและโปรแกรมของพระองค์ ซึ่งคือ
หนทางสู่ชีวิตนิรันดร์ แล้วจึงมาถึงความรู้เกี่ยวกับ
เรื่องทางโลก ซึ่งสำคัญมากเช่นกัน . . .

“เปโตรกับยอห์นเรียนรู้ทางโลกมาน้อย เรียกว่า
ขาดความรู้ แต่พวกท่านรู้เรื่องสำคัญอย่างยิ่งของ
ชีวิต รู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์และพระเจ้าผู้
ทรงถูกตรึงกางเขนและฟื้นคืนพระชนม์คือพระบุตร
ของพระผู้เป็นเจ้า พวกท่านรู้เส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์
พวกท่านเรียนรู้สิ่งนี้ในช่วงไม่กี่สัปดาห์ของชีวิตมรรตัย
ชีวิตที่ชอบธรรมของพวกท่านเปิดประตูรับความ
เป็นพระผู้เป็นเจ้าสำหรับพวกท่านและการสร้างโลก
พร้อมกับการเพิ่มพูนนิรันดร์ ในที่สุดแล้วเพื่อการ
นี้พวกท่านจึงอาจจำเป็นต้องมีความรู้ทั้งหมดด้าน
วิทยาศาสตร์ แต่ถึงแม้เปโตรและยอห์นมีเพียงไม่กี่
สัปดาห์ให้เรียนรู้และทำเรื่องฝ่ายวิญญาณ แต่พวก
ท่านมีเวลาแล้วถึงสัปดาห์ศตวรรษให้เรียนรู้เรื่อง
ทางโลกหรือธรณีวิทยาของแผ่นดินโลก สัตววิทยา
สรีรวิทยาและจิตวิทยาของสิ่งมีชีวิตบนแผ่นดินโลก

ความเป็นมรรตัยเป็นเวลาให้เรียนรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็น
เจ้า พระกิตติคุณ และประกอบศาสนพิธีก่อน หลัง
จากทำของเราตั้งมั่นบนเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์แล้ว
เราย่อมสะสมความรู้เกี่ยวกับเรื่องทางโลกได้มาก
ขึ้น . . .

“ความรู้ทางโลกซึ่งมีความสำคัญเท่าที่เป็นได้จะ
ไม่มีวันช่วยจิตวิญญาณให้รอดหรือเปิดอาณาจักร
ซีเลสเชียลหรือสร้างโลกหรือทำให้มนุษย์เป็นผู้เป็น
เจ้าได้เลย แต่จะเป็นประโยชน์มากที่สุดต่อคนคน
นั้นผู้พบหนทางสู่ชีวิตนิรันดร์โดยให้เรื่องสำคัญมา
ก่อนและผู้ที่เวลานี้สามารถใช้ความรู้ทั้งหมดเป็น
เครื่องมือและผู้รับใช้ของเขา”³

แสวงหาเรื่องของพระผู้เป็นเจ้า ที่ซึ่งรางวัลนิรันดร์
คอยท่านอยู่

สั่งสมอุปนิสัยที่ดีไว้

พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนบทเรียนนี้แก่เราดัง
บันทึกไว้ใน ลูกา 14

การทุ่มเทศึกษาพระ
คัมภีร์อย่างจริงจัง
เป็นส่วนตัวสร้าง
ศรัทธา ความหวัง
และวิธีแก้ไขปัญหา
ที่เกิดขึ้นกับเราใน
แต่ละวัน

“ด้วยว่าในพวกท่านมีผู้ใดเมื่อปรารถนาจะสร้าง
ตึก จะไม่นั่งลงคิดราคาสูญเสียก่อนว่าจะมีพอสร้างให้
สำเร็จได้หรือไม่

“เกรงว่าเมื่อลงรากแล้ว และกระทำให้สำเร็จไม่
ได้ คนทั้งปวงที่เห็นจะเยาะเย้ยเขา

“ว่า คนนี้ตั้งต้นก่อ แต่ทำให้สำเร็จไม่ได้” (ลูกา
14:28-30)

ขณะที่เตรียมรับอนาคต ท่านต้องแน่ใจว่าสิ่งที่ท่าน
กำลังใส่ไว้ในประสบการณ์มรรตัยนี้จะทำให้ท่าน
เข้มแข็งและได้รับรางวัลนิรันดร์

โลกเราทุกวันนี้ก้าวเร็วขึ้นและซับซ้อนมากขึ้น
เรื่อยๆ มีโอกาสให้แต่ละคนเล่นเร็วและหละหลวม
อยู่เสมอ หลายคนชอบทำกิจกรรมที่ให้ผลเร็วและ
มักเอาเปรียบคนที่พยายามเล่นตามกฎเกณฑ์
กติกาที่วางไว้ โลกที่ก้าวเร็วเช่นนี้เพิ่มสิ่งเย้ายวนให้
คนอยากเล่นเกมตามกฎเกณฑ์กติกาที่ตนตั้งขึ้น
เอง

อย่างไรก็ดี เราต้องยอมรับกฎแห่งการเก็บเกี่ยว

เสมอ “เพราะสิ่งใดก็ตามที่เจ้าหว่าน, เจ้าก็จะเก็บ
เกี่ยวสิ่งนั้น; ฉะนั้น, หากเจ้าหว่านความดีเจ้าก็จะ
เก็บเกี่ยวความดีเป็นรางวัลของเจ้า” (คพ. 6:33) นี้
เป็นกฎที่จะไม่มีวันถูกยกเลิก

“อุปนิสัยของมนุษย์คือความเป็นจริงของตัวเขา
—ชื่อเสียงของเขาคือความคิดเห็นที่ผู้อื่นกล่าวถึง
เขา—อุปนิสัยอยู่ในตัวเขา;—ชื่อเสียงมาจากผู้อื่น
— [อุปนิสัย] คือเนื้อแท้ [ชื่อเสียง] คือเงา”⁴

อุปนิสัยที่ดีเป็นสิ่งที่ท่านต้องสร้างด้วยตนเอง
มิได้สืบทอดมาจากบิดามารดา มิได้เกิดจากการมี
ข้อได้เปรียบเหนือผู้อื่น มิใช่ของประทานที่ได้มาโดย
กำเนิด ความมั่งคั่ง พหุสวรรณ หรือฐานะ แต่เป็น
ผลจากความพยายามของท่านเอง เป็นรางวัลที่มา
จากการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมที่ดีและการแสดง
ให้ประจักษ์ถึงชีวิตที่มีคุณธรรมและน่ายกย่อง

ชื่อเสียงของคนซื่อสัตย์และมีความสุจริตเกิด
จากคุณสมบัติอันสูงส่งของความไว้วางใจ สิ่งเหล่านี้
เป็นอุปนิสัยที่รับประกันว่าคนคนนั้นจะมีอาชีพ

ยืนยาวและประสบความสำเร็จ ทรัพย์สินมีค่าที่สุด ที่ท่านจะใส่ไว้ในธนาคารได้คือชื่อเสียงของการเป็นคนไว้วางใจได้

การศึกษาพระคัมภีร์ประจำวัน

ในข้อเขียนของนีโอฟีเกี่ยวกับความรู้สึกที่ท่านมีต่อพระคัมภีร์ นีโอฟีกล่าวว่า “บนแผ่นจารึกเหล่านี้ ข้าพเจ้าเขียนเรื่องจิตวิญญาณข้าพเจ้า, และพระคัมภีร์หลายข้อซึ่งจารึกอยู่บนแผ่นจารึกทองเหลือง. เพราะจิตวิญญาณข้าพเจ้าเบิกบานในพระคัมภีร์, และใจข้าพเจ้าได้ร่ำร้องพระคัมภีร์, และเขียนพระคัมภีร์ไว้เพื่อการเรียนรู้และประโยชน์ของลูกหลานข้าพเจ้า” (2 นีโอฟี 4:15)

เราพบความมั่งคั่งของความเชื่อมั่นและความรู้จากพระคัมภีร์ของเรา พระคัมภีร์ไบเบิล พระคัมภีร์มอรมอน หลักคำสอนและพันธสัญญา และไข่มุกอันล้ำค่า เราจะพบแนวความคิดที่สร้างแรงบันดาลใจสอดแทรกอยู่ทั่วไปในพระคัมภีร์แต่ละเล่มนี้ เมื่อเราศึกษาเราจะรับรู้แนวความคิดเหล่านี้ได้ไม่ยาก

พระคัมภีร์สอนว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงพระชนม์ ทรงเป็นพระเจ้าและผู้ช่วยให้รอดของเรา เราควรทำตามพระองค์และแสดงความรักที่มีต่อพระองค์ โดยระลึกถึงพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน

โดยผ่านการซัดไซ้ของพระองค์เราสามารถกลับใจและรับการชำระให้สะอาด เราเป็นผู้คนแห่งพันธสัญญาและควรรักษาพันธสัญญาที่เราทำไว้เสมอ

เราควรมีศรัทธา กลับใจ รับบัพติศมา รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่

การทุ่มเทศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจังเป็นส่วนตัวสร้างศรัทธา ความหวัง และวิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับเราในแต่ละวัน การอ่านบ่อยๆ ได้ร่ำร้องและประยุกต์ใช้บทเรียนจากพระคัมภีร์ บวกกับการสวดอ้อนวอน จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของการได้รับและการประดับประดาประจักษ์พยานให้เข้มแข็งมีชีวิตชีวาซึ่งไม่มีสิ่งใดแทนที่ได้

ประธานคิมบัลล์เตือนเราให้นึกถึงความสำคัญของการอ่านพระคัมภีร์สม่ำเสมอเมื่อท่านกล่าวว่า

“ข้าพเจ้าพบว่าเมื่อข้าพเจ้ามีความสัมพันธ์เพียงผิวเผินกับพระเจ้าเป็นเจ้า และเมื่อดูเหมือนว่า . . . ไม่มีอะไรเสี่ยงรับสิ่ง ข้าพเจ้าก็กำลังห่างไกลออกไปทุกที ถ้าข้าพเจ้าใส่ใจศึกษาพระคัมภีร์ ระยะทางจะแคบลงและความเข้มแข็งทางวิญญาณจะกลับคืนมา”⁵

ศึกษาพระคัมภีร์จนเป็นกิจวัตรประจำวัน

แบบอย่างต่อโลก

รุ่นข้าพเจ้าค่อยๆ ตายจากไปทีละคนอย่างรวดเร็ว เรายินดีส่งผ่านคบเพลิงให้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายรุ่นใหม่ที่มีพร้อมมากกว่า เราคาดหวังว่าพวกเขาจะทำดังนี้

1. รักษาร่างกายอันน่าอัศจรรย์ของพวกเขาให้บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ในฐานะวิหารของพระเจ้าเป็นเจ้า
2. ให้ความสำคัญแก่การเรียนรู้ทางวิญญาณและความรู้จากพระเจ้ามากกว่าสิ่งอื่น
3. เป็นคนรุ่นที่ไว้วางใจได้และใช้รากฐานของความจริงแห่งพระกิตติคุณอันเป็นนิรันดร์สร้างมาตรฐานและคุณค่า
4. แสวงหาการเรียนรู้จากความจริงนิรันดร์ที่อยู่ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์

พระเจ้าเป็นเจ้าประทานพรให้ท่านมีความตั้งใจและความปรารถนาจะเป็นแบบอย่างต่อโลก ตลอดจนดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมและมีดุลยภาพตามที่พระองค์ทรงคาดหวังให้ลูกๆ ของพระองค์ดำเนินชีวิตในช่วงการทดสอบขณะเป็นมนุษย์ ■

จากคำปราศรัยเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2010 ที่มหาวิทยาลัยยูทาห์ แวลลีย์

อ้างอิง

1. โจเซฟ สไตน์, เจอร์รี่ บ็อค, เซลคอน ฮาร์นิก *Fiddler on the Roof* (1964), 2–3
2. โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน “The Straight and Narrow Way,” *Ensign*, พ.ศ. 1990 หน้า 65
3. สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ *President Kimball Speaks Out* (1981), 90, 91, 92
4. เฮนรี่ วอร์ด บีเชอร์ ใน Tryon Edwards, comp., *The New Dictionary of Thoughts* (1944) หน้า 67
5. คำสอนของประธานศาสนจักร: สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (2006) หน้า 73

พรางบ้าน ของเราไว้

เมื่อสงครามโลกครั้งที่สองใกล้จะสิ้นสุด
เวลานั้นดิฉันอายุ 19 ปี กองกำลังข้า-
ศึกเข้ามายึดครองบ้านเกิดของเราในยุโรป
ค่าวันหนึ่งดิฉันกับคุณพ่อคุณแม่ั่งอยู่ที่
โต๊ะขณะเราได้ยินเสียงดัง เรามองผ่าน
ม่านพรางแสงที่แขวนไว้เพื่อไม่ให้คนทิ้ง
ระเบิดสังเกตเห็นบ้านของเราตอนกลางคืน
และเราเห็นกองกำลังข้าศึก—ตามด้วยรถ

มอเตอร์ไซด์ รถบรรทุก และรถถัง—กำลังเข้ามาในหมู่บ้านของเราพร้อมกันสองด้าน ดิฉันตกใจกลัวมาก

คุณพ่อเปี่ยมด้วยศรัทธาเสมอ ท่านพูดแต่เพียงว่า “อย่ากลัวเลย” ขณะเผชิญหน้ากับสิ่งที่อยู่นอกบ้าน นั่นถือเป็นคำพูดที่แปลกมาก เราต่างก็รู้ว่าทหารมักจะบุกรุกแถวนั้นเพื่อปล้นสะดมบ้านของประชาชน คุณพ่อแนะนำให้เราคุกเข่าใกล้โซฟาและสวดอ้อนวอนขอความคุ้มครองจากพระบิดาบนสวรรค์ ท่านสวดอ้อนวอนว่า “พระบิดาในสวรรค์ โปรดทรงทำให้ทหารเหล่านั้นมองไม่เห็น ขอทรงพร่างบ้านของพวกข้าพระองค์ไว้เพื่อคนเหล่านั้นจะมองไม่เห็น”

หลังจากท่านสวดอ้อนวอน คุณแม่ก็สวดอ้อนวอน ดิฉันสวดอ้อนวอนต่อจากท่าน หลังจากนั้นเราก็กลับไปนั่งที่โต๊ะและมองออกไปนอกหน้าต่างอย่างระแวงระวัง เราเห็นพวกทหารบุกเข้าไปในบ้านทุกหลังที่อยู่บนถนนเส้นเดียวกันกับบ้านของเรา บ้านของเราเป็นบ้านหลังสุดท้ายบนถนนเส้นนั้น พวกเขาเข้ามาใกล้บ้านเราแต่แล้วก็ผ่านประตูหน้าบ้านของเราไปยังถนนเส้นถัดไป เราเห็นพวกเขาเข้าไปในบ้านทุกหลังที่เรามองเห็นได้จากหน้าต่างบ้านของเรา

หลังจากการบุกรุกประมาณสองชั่วโมง ก็มีคนเป่านกหวีดเสียงดัง และพวกทหารกลับไปขึ้นยานพาหนะของตน ขณะพวกเขาขับเคลื่อนไปช้าๆ เรารู้สึกโล่งใจมาก และคุกเข่าอีกครั้งเพื่อขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับพระเมตตาและความคุ้มครองของพระองค์

เรามองผ่านม่านพรางแสงและเห็นกองกำลังเข้าศึกเข้ามาในหมู่บ้านของเราพร้อมกันสองด้าน ดิฉันตกใจกลัวมาก

วันรุ่งขึ้นดิฉันทราบจากเพื่อนที่กำลังทุกข์ใจมากกว่าพวกทหารทำเรื่องเลวร้ายในบ้านทุกหลังที่เธอรู้จัก เมื่อดิฉันบอกเธอว่าพวกเขาไม่ได้มาบ้านของเรา เธอตกใจมาก เธอบอกว่าเธอเห็นพวกเขามาทางบ้านของเราและรู้ว่าไม่มีบ้านหลังใดในละแวกนี้ที่พวกทหารไม่เข้าไป บ้านของเราเป็นหลังเดียวที่พวกทหารไม่ยุ่งด้วย

ดิฉันรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินและทรงตอบคำวิงวอนของเรา บางครั้งดูเหมือนเราไม่ได้รับคำตอบ และเราหวังว่าพระองค์จะทรงตอบโดยเร็ว แต่ดิฉันรู้ว่าในบ้านของเราเมื่อ 65 ปีก่อน พระองค์ทรงตอบทันที ■

อลิส ดับเบิลยู. เฟลต, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ดิฉันคิดถึง ความรู้สึกขณะ มีพระวิญญูญาณ

เมื่ออายุ 16 ปี ดิฉันเข้าร่วมโปรแกรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาต่างชาติเป็นเวลาหนึ่งปี ดิฉันจากบ้านในยูเครนไปอยู่เมืองเล็กๆ ในแอริโซนา สหรัฐอเมริกา กับครอบครัววิสุทธิชนยุคสุดท้าย ดิฉันไม่เคยได้ยินเรื่องวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมาก่อน

โปรแกรมแลกเปลี่ยนไม่อนุญาตให้ครอบครัวสอนศาสนาดิฉัน และดิฉันไม่ได้รับอนุญาตให้พูดคุยกับผู้สอนศาสนา แต่ดิฉันเลือกไปโบสถ์กับครอบครัวอุปถัมภ์และเข้าร่วมกิจกรรมทุกอย่างของศาสนจักร

ดิฉันรู้สึกถึงพระวิญญูญาณกับครอบครัวนั้น และรู้สึกชอบที่โบสถ์มาก เวลานั้นดิฉันไม่รู้ว่าสิ่งที่ดิฉันรู้สึกคือพระวิญญูญาณ

แต่ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งใจ

เมื่อกลับไปยูเครน ดิฉันคิดถึงความรู้สึกนั้นมาก ดิฉันจำได้ว่าชีวิตเป็นอย่างไรเมื่อไปโบสถ์และดำเนินชีวิตตามคำสอนพระกิตติคุณ ดิฉันทราบดีว่าอะไรจะขาดหายไป แต่เมืองที่ดิฉันอยู่ไม่มีโบสถ์และไม่มีผู้สอนศาสนา ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงคิดว่าคงไม่มีวันรู้สึกแบบนั้นอีก

แต่อีกประมาณสี่ปีให้หลัง ผู้สอนศาสนามาเคาะประตูบ้าน ดิฉันมีความสุขมากที่ได้พบพวกเขา ขณะพวกเขาออกมาทำงานพวกเขาฟังพระวิญญูญาณซึ่งนำพวกเขามาที่บ้านของดิฉัน ดิฉันรู้สึกขอบพระทัยที่พวกเขาเชื่อฟัง ดิฉันรับบัพติศมาและการยืนยันต่อจากนั้นไม่นาน

หลังจากนั้นดิฉันได้รับการฝึกในพระวิหารสตอกโฮล์ม สวีเดน กับสามี่ซึ่งเป็นผู้สอนศาสนาจากรัสเซีย และเวลานี้มีพระวิหารในเคียฟ เราวางแผนจะไปเข้าพระวิหารเป็นประจำ

พระวิหารเป็นสถานที่น่าพิศวงที่สุดบนแผ่นดินโลก เป็นสถานที่ซึ่งท่านสามารถใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์ได้ ดิฉันซาบซึ้งมากที่เราสามารถรับของประทานอันประเสริฐสุดอย่างหนึ่งซึ่งพระบิดาบนสวรรค์ทรงมอบให้เราในพระวิหาร นั่นคือ รับการฝึกเป็นครอบครัวเพื่อนรันดร์

ดิฉันขอบคุณสมาชิกครอบครัววิสุทธิชนยุคสุดท้ายครอบครัวนั้นที่ช่วยให้ดิฉันรู้สึกถึงพระวิญญูญาณ โดยให้ดิฉันเริ่มการเดินทางที่นำดิฉันไปสู่ครอบครัวของตนเองและได้รับการฝึกด้วยกันชั่ววันรันดร์ ■

หมายเหตุ: คู่มือที่ค้นที่สร้างแรงบันดาลใจเกี่ยวกับงานฉลองทางวัฒนธรรมของเยาวชนสำหรับพระวิหารเคียฟ ยูเครนที่ [LDS.org](https://www.LDS.org) และค้นหา “Kyiv Ukraine Temple video”

โชคดีที่ไม่มีใครได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ แต่ขอเกี่ยวรถพ่วงหักงอเหมือนขนมเพรทเชิล หน้าต่างแตกละเอียด และข้าวของกระจายเกลื่อน

เช้าวันอาทิตย์ผมพบอาคารประชุมในท้องที่และนั่งอยู่แถวหลังของห้องนมัสการ ขณะการประชุมคือระลึกกำลังเริ่ม ผมสวดอ้อนวอนขอให้พระวิญญูณอยู่กับครอบครัวผมในยามยากเช่นนี้

หลังเลิกประชุม มีคนหนึ่งหรือสองคนแนะนำตัวกับผม และผมอธิบายสั้นๆ ว่าเกิดอะไรขึ้น จากนั้นผมก็กลับไปยังค่ายพักแรมของเราและใช้เวลาที่เหลือของวันนั้นช่วยเก็บกวาดทำความสะอาด

เช้าวันจันทร์เราเริ่มทำความสะอาดอีกครั้งเมื่อสมาชิกจากวอร์ดที่ผมเข้าร่วมเริ่มทยอยมาช่วย เจ้าของร้านกระจกในท้องที่บอกว่าจะติดกระจกหน้าต่างรถพ่วงทุกบานให้ใหม่โดยไม่คิดเงิน และช่างบัดกรีช่วยตัดขอเกี่ยวให้ฟรี

คุณพ่อของผมพูดน้อยแต่เห็นชัดว่าท่านประหลาดใจมาก คุณแม่หลังน้ำตาด้วยความขอบคุณ ผมกับพี่สาวรู้สึกขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือ พอตกเย็นเราก็พร้อมเดินทางต่อไปยังไอดาโฮ

จากประสบการณ์นี้ผมเรียนรู้ว่าการกระตุ้นเตือนของพระวิญญูณมีจริง ผมรู้ด้วยว่าการสวดอ้อนวอนมักได้รับคำตอบผ่านคนอื่นเสมอและการวางใจพระเจ้าจะนำสันติสุขและปีติมาสู่ใจเรา ■
ดไวท์ เลอรอย เดนนิส, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ไปโบสถ์!

ในช่วงเรียนมัธยมศึกษาปีที่สี่ ผมพบเด็กผู้หญิงวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคนหนึ่ง ในชั้นเรียนศิลปะ เธอมีอิทธิพลต่อชีวิตผมมาก และผมประทับใจมาจนเป็นสมาชิกของศาสนจักรในเวลานั้น

หลังจากเรียนจบมัธยมปลาย คุณพ่อคุณแม่ตัดสินใจย้ายออกจากบ้านเราในแคลิฟอร์เนียไปอยู่ไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา เราเกี่ยวรถพ่วงเข้ากับรถบรรทุกและป้ายหน้าขึ้นเหนือ เราเพิ่งผ่านเลฟลิต็อค เนวาดา เมื่อผมเริ่มขับลงเนินเล็กๆ ด้วยความเร็วมาก เพราะไม่มีแท่งเหล็กยึดรถพ่วงให้อยู่กับที่ มันจึงเริ่มส่ายไปมา ผมเหยียบเบรกอย่างแรง รถพ่วงหักโค้งเป็นรูปตัววี ส่งเราข้ามหลุมข้างทาง รถบรรทุกพลิกคว่ำไปทางหนึ่ง ส่วนรถพ่วงพลิกคว่ำไปอีกทางหนึ่ง

โชคดีที่ไม่มีใครได้รับบาดเจ็บ แต่ทั้งนอกและในรถพ่วงเสียหายยับเยิน ขอเกี่ยวรถพ่วงหักงอเหมือนขนมเพรทเชิล หน้าต่างแตกละเอียด ข้าวของกระจายเกลื่อน

ตำรวจทางหลวงมาถึงและเรียกรถลาก คุณพ่อคุณแม่ไม่ทราบจะทำอย่างไรดี ท่านต้องจ่ายเงินเล็กน้อยที่พวกท่านมีอยู่ ให้บริษัทลากรถ วินาทีนั้นผมเกิดความรู้สึกแรงกล้าว่าผมควรไปโบสถ์ในวันรุ่งขึ้นซึ่งเป็นวันอาทิตย์ คุณพ่อไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักรและคิดว่าผมพैनไปแล้ว เราต้องเก็บข้าวของและซ่อมรถพ่วง เนื่องจากท่านขาดการดูแลสุขภาพไม่ได้สัก ผมจึงเป็นตัวหลัก แต่การกระตุ้นเตือนให้ไปโบสถ์ยังอยู่ ผมขอให้คุณแม่ขอร้องคุณพ่อแทน ผมคุณแม่ทำตามนั้นและนำแปลกที่ท่านอนุญาต

เราควรรายบ้านในฝัน ของเราหรือไม่

ในปี 1998 พระวิญญูณกระตุนผมให้ขายบ้านในฝันของเรา ซึ่งเราสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วและย้ายเข้าไปอยู่เมื่อสี่ปีก่อน ขณะลูกที่โตแล้วเริ่มทยอยจบมัธยมปลายและออกจากบ้าน บ้านของเราจึงกลายเป็นบ้านหลังใหญ่และเสียค่าใช้จ่ายมากเกินความจำเป็น ผมเพิ่งเปลี่ยนงานที่ส่อเค้าว่ารายได้ของผมอาจต้องได้รับผลกระทบอย่างมาก

เมื่อผมเข้าร่วมการประชุมใหญ่สามัญภาคฐานะปุโรหิตเดือนตุลาคม คำพูดของประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008) กระทบใจผม ท่านพูดถึงการเงินของเราและบอกผู้ดำรงฐานะปุโรหิตว่า “เวลามาถึงแล้วที่จะทำบ้านของเราให้เป็นระเบียบ” ท่านเตือนต่อจากนั้นว่า “มีสิ่งบอกเหตุบอกล่วงหน้าว่าจะเกิดพายุซึ่งเราต้องเอาใจใส่มากขึ้น”

ต่อมาในคำปราศรัยครั้งนั้นท่านกล่าวว่า “แน่นอนว่าอาจเป็นเรื่องจำเป็นต้องยืมเงินเพื่อซื้อบ้าน แต่ขอให้เราซื้อบ้านที่เราสามารถผ่อนได้และลดภาระการจ่ายเงินซึ่งจะวนเวียนอยู่ในสมอเงาตลอดเวลาโดยปราศจากความเมตตาหรือการผ่อนผันเป็นเวลานานถึง 30 ปี”¹

ผมบอกภรรยาเกี่ยวกับคำแนะนำของประธานอิงค์ลีย์ โดยเสริมว่าผมรู้สึกที่เราควรรายบ้าน ยังความประหลาดใจแก่ผมเมื่อเธอเห็นด้วย

ในช่วงหลายเดือนหลังจากนั้น เราเตรียมขายบ้านและซื้อบ้านอีกหลัง ขึ้นตอนดังกล่าวกินเวลานานและยืดเยื้อ ซึ่งต้องสวดอ้อนวอนมากและอดอาหารเป็นครอบครัว

ในที่สุด ปีต่อมาเราย้ายเข้าไปอยู่บ้านหลังใหม่ซึ่งมีค่าใช้จ่ายรายเดือนน้อยกว่าเดิมมาก

คำพูดของประธานอิงค์ลีย์พิสูจน์ให้เห็นว่าท่านเป็นศาสตราจารย์อย่างแท้จริง ปีต่อมาตลาดหุ้นสหรัฐขึ้นถึงจุดสูงสุดขณะที่ฟองสบู่แตก ตามด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำติดต่อกันหลายปี ซึ่งเราใช้ผลประโยชน์จากตรงนั้นมาชำระหนี้เงินกู้

เวลานี้วิกฤติเศรษฐกิจครั้งใหม่เกิดขึ้นในหลายประเทศทั่วโลก คำพูดของประธาน

เมื่อผมเข้าร่วมการประชุมใหญ่สามัญภาคฐานะปุโรหิต คำแนะนำของประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ กระทบใจผมซึ่งผมเล่าให้ภรรยาฟัง

อิงค์ลีย์เป็นจริงในปัจจุบันเท่ากับในปี 1998

เรามีความสุขเหลือเกินที่ได้ทำตามคำแนะนำของศาสตราจารย์และการกระตุ้นเตือนของพระวิญญูณ เราไม่มีหนี้เงินกู้ก้อนแล้ว และเรามีความสุขที่ได้เห็นลูกๆ ดำเนินชีวิตตามรายได้ของพวกเขา

เราตั้งตาคอยการประชุมใหญ่สามัญแต่ละครั้งเพื่อรับคำแนะนำจากผู้นำศาสนจักร เรารู้ว่าเราจะได้รับพรถ้าเราเอาใจใส่คำแนะนำของพวกเขา ■

ชัลลีแวน ริชาร์ดสัน, เนวาดา สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ “ถึงบรรดาเด็กหนุ่มและบุรุษทั้งหลาย” *เสียงโชนา* ม.ค. 1999 หน้า 63

เขาขอ เช่นนั้น จริงหรือ

โดย โจลิน แชนเซ็น

ดิฉันนั่งจ้องเขม็งด้วยความไม่เชื่อขณะบราเดอร์
จารย์แมน สมาชิกคนหนึ่งในฝ่ายประธานสาขา
รอคำตอบของดิฉัน

เขาอาจตั้งใจจะพูดว่า *ครู* หรือ *ที่ปรึกษา* ก็ได้ แต่
ไม่ใช่ ดิฉันได้ยินถูกแล้ว เขาเรียกดิฉันเป็นประธาน
สมาคมสงเคราะห์ในสาขาเล็กๆ ของเรา

ดิฉันนั่งนิ่งครู่หนึ่งพลาจใคร่ครวญสถานการณ์
ดิฉันเพิ่งจะอายุ 27 ปีและยังไม่ได้แต่งงาน ดิฉัน
เพิ่งย้ายเข้ามาอยู่และกำลังเริ่มงานใหม่เป็นนัก
หนังสือพิมพ์ ประสบการณ์ในด้านผู้นำมีจำกัด ดิฉัน
เคยรับใช้การเรียกต่างๆ มาหลายปีแต่ไม่ใช่การ
เรียกแบบนี้

ดิฉันถามตนเองในใจว่าดิฉันมีอายุมากพอ หรือ
มีประสบการณ์มากพอ หรือดิฉันสามารถรับใช้ได้
หรือดิฉันจะให้อะไรแก่สตรีในสาขาได้บ้าง

ดิฉันกลับบ้านคืนนั้น คุณเขาสวดอ้อนวอน และ

ทูลขอการนำทางจากพระบิดาบนสวรรค์ หลังจาก
สวดอ้อนวอนดิฉันรู้สึกว่าจะต้องดูปฏิทินของดิฉันทันที
ดิฉันอ่านประโยคนี้ “ท่านจะต้องทำงานนั้นซึ่งท่าน
ได้รับมอบหมายให้ทำเวลานี้ แม้ในขณะที่ท่านอายุ
ยังน้อย”

ขณะอ่านถ้อยคำเหล่านั้น ดิฉันตระหนักว่านี่ไม่
เกี่ยวกับสถานภาพสมรส อายุ หรือสิ่งที่ดิฉันทำได้
แต่เกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าทรง *ต้องการ* ให้ดิฉันทำ
ดิฉันยอมรับการเรียก

ตลอดการเรียกดิฉันสามารถช่วยผู้คนได้แม้เรา
จะมีภูมิหลังต่างกัน สตรีคนหนึ่งซึ่งพระเจ้าทรง
นำดิฉันให้ไปรับใช้เป็นสตรีวัย 20 ตอนปลาย เธอ

**แม้เราจะสงสัยความ
สามารถของเราใน
การรับใช้การเรียก
ของศาสนจักร แต่
พระเจ้าทรงรู้จักเรา
ถ้าเราเต็มใจรับใช้
พระองค์จะทรงทำให้
เรามีคุณสมบัติคู่ควร
กับงานของพระองค์**

เป็นแม่ลูกสองที่เลี้ยงลูกตามลำพัง ดิฉันใช้เวลาไม่นานก็รู้ว่าเธอกับดิฉันมีวิถีชีวิตต่างกัน ดิฉันไม่แน่ใจว่าจะเป็นเพื่อนเธออย่างไร แต่ในที่สุดเราก็เป็นเพื่อนกัน

มีอยู่ครั้งหนึ่งดิฉันพูดคุยกับสตรีที่แข็งแรงขึ้นน้อยคนหนึ่ง ดิฉันจำได้ตอนเข้าไปในบ้านของเธอเป็นครั้งแรกพร้อมผู้สอนศาสนาและรู้ว่าเธอมีประจักษ์พยาน เธอเพียงแต่ต้องการให้ “จุดประกาย” เล็กน้อยเพื่อช่วยให้ไฟนั้นลุกสว่างขึ้น ขณะที่เรานั่งอยู่ในห้องรับแขกและฟังเธอพูด พระวิญญาณทรงกล้าและกระตุ้นเตือนเราให้แสดงประจักษ์พยานเกี่ยวกับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

ในเดือนต่อมา มาเธอไปโบสถ์เป็นครั้งคราว แต่ดิฉันได้รับการนำทางอย่างต่อเนื่องจากพระวิญญาณและแสดงประจักษ์พยานให้เธอฟัง เวลาที่เธอแข็งแรงและกำลังรับใช้ในสาขา

นั่นเป็นจุดน่าสนใจที่สุดบางอย่างของการเรียก แต่การทำหยาบมีมากมาย ดิฉันพยายามอย่างยากเย็นที่จะรู้สึกประหนึ่งว่าดิฉันทำมากพอ ที่จะหาคุณภาพพระหว่างศาสนจักรกับการทำงาน และเอาชนะความรู้สึกไม่คู่ควร

ในที่สุดดิฉันตระหนักว่าส่วนใหญ่ดิฉันสามารถทำได้โดยผ่านพระวิญญาณ ดิฉันได้รับการปลดจากการเรียกและย้ายออกจากเมื่อนั้นแล้ว แต่ดิฉันนี้ก็เสมอว่าการเรียกดังกล่าวมีอิทธิพลต่อพี่น้องสตรี — และดิฉันอย่างไร โดยผ่านการเรียกนั้นดิฉันได้ความรู้ว่าแม้จะเป็นหญิงสาวโสดแต่ดิฉันมีบางอย่างมากอบให้ขณะที่เราเติบโตด้วยกันในพระกิตติคุณ ถึงแม้ดิฉันจะรู้สึกไม่คู่ควรกับตำแหน่ง แต่ดิฉันทำงานขยันขันแข็งเพื่อให้การเรียกเกิดสัมฤทธิ์ผล และขณะทำเช่นนั้น ดิฉันรู้ว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าทรงนำทางและทำให้ดิฉันมีคุณสมบัติคู่ควรกับงานของพระองค์ ■

ได้รับการหนุนใจจากความรักของพระองค์

เมื่อดิฉันได้รับการเรียกให้รับใช้เป็นหัวหน้ากิจกรรมนักศึกษา ดิฉันรู้สึกหนักใจมาก ดิฉันเขินอายและรู้ว่าการวางแผนกิจกรรมเป็นเรื่องยากสำหรับดิฉัน ความรู้สึกไม่คู่ควร ความประหม่า และความหดหู่เกาะกินใจดิฉัน

ในความหดหู่ดิฉันหันไปพึ่งพระบิดาบนสวรรค์ “ข้าพระองค์จะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร” ดิฉันสวดอ้อนวอน “ข้าพระองค์ต่ำต้อยและอ่อนแอ” ทันใดนั้น เสียงกระซิบแผ่วเบาเข้ามาในใจดิฉัน “จงทำเถิด ธิดาของเรา เรายกเจ้า”

คำตอบนั้นจากพระบิดาผู้ทรงเปี่ยมด้วยรัก ทำให้ดิฉันมีกำลังใจ การกระตุ้นเตือนดังกล่าวมีพลังจนดิฉันรู้สึกว่าดิฉันทำได้ทุกอย่าง การรู้ว่าพระองค์ทรงรู้จักดิฉัน พระองค์ทรงรักดิฉัน และพระองค์จะทรงสนับสนุนดิฉันคือทั้งหมดที่ดิฉันต้องการเพื่อทำการเรียกให้เกิดประสิทธิผล

ดิฉันรู้ว่าไม่ว่าการต่อสู้ของเราคืออะไร พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเราและทรงไถ่ยืมค่าสวดอ้อนวอนของเรา เมื่อเราไปหาพระองค์ เราจะได้รับการชี้แนะและกำลังใจขณะที่พยายามทำการเรียกของเราให้เกิดสัมฤทธิ์ผล เย่ คุณ, เกาหลี

สัมฤทธิ์ผลผ่านการเรียกของผม

ในฐานะผู้ใหญ่โสด ผมพบว่าผมสามารถทำประโยชน์ให้วอร์ดและพบสัมฤทธิ์ผลขณะรับใช้ในการเรียกต่างๆ ของศาสนจักรได้ ปัจจุบันผมรับใช้เป็นพี่ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนชาย การอยู่ในองค์การเยาวชนชายเปิดโอกาสให้ผมไปรวบรวมเงินบริจาค

แสวงหาความช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์

“ข้าพเจ้าใคร่ขอให้เราทุกคนสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับงานมอบหมายของเราและแสวงหาความช่วยเหลือจากสวรรค์ เพื่อเราจะมีสัมฤทธิ์ผลในสิ่งที่เราได้รับเรียกให้ทำ บางคนพูดว่า ‘การที่รู้ว่ามีความสูงที่ต่ำกว่าตัวมนุษย์เองนั้นไม่ทำให้เขารู้สึกดีต่อค่าลงแต่อย่างใด’ เขาจะต้องแสวงหาเชื้อ สวดอ้อนวอน และหวังว่าเขาจะพบ ไม่มีความพยายามใดที่เกิดจากความจริงใจและการสวดอ้อนวอน จะไม่ได้รับคำตอบ นั่นคือรากฐานอันแท้จริงของปรัชญาแห่งศรัทธา ความช่วยเหลือจากสวรรค์จะมาสู่ผู้ที่แสวงหาอย่างอ่อนน้อมถ่อมตน”

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
“ฟังเรียนรู้ ฟังทำ ฟังเป็น”
เสี้ยวไฮมา พ.ย. 2008
หน้า 78

อดอาหารกับมัคนายก พบปะพูดคุยกับสมาชิกที่
แข็งขันน้อยในวอร์ด และเข้าร่วมการประชุมใหญ่
เยาวชนและสหกิจกรรม นอกจากนี้ผมยังชอบไป
พระวิหารกับเยาวชนเพื่อรับบัพติศมาแทนคนตาย
ขณะรับใช้ในการเรียกนี้ ผมทำงานขยันขันแข็งเพื่อ
ช่วยให้เยาวชนชายเติบโตเป็นผู้ใหญ่โดยแสดงให้เห็นว่าผมรักและชื่นชมพวกเขา ประสบการณ์เหล่านี้
ได้ช่วยให้ผมก้าวหน้าทางวิญญาณและเป็นพรในชีวิตผม

แมท คาร์เตอร์, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ได้รับเรียกให้เป็นอภิพอล

เมื่อดิฉันได้รับเรียกให้รับใช้เป็นผู้ให้คำปรึกษา
บุคลากรในองค์การเยาวชนหญิง ดิฉันสงสัยว่า
ดิฉันจะทำการเรียกนั้นได้หรือ ดิฉันไม่คิดว่าเด็กผู้
หญิงเหล่านั้นจะชอบดิฉันหรือเรียนรู้สิ่งต่างๆ จาก
ดิฉัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อดิฉันตระหนักว่าพวกเธอ
มีหลายอย่างต่างจากสมัยที่ดิฉันอายุเท่าพวกเธอ

ความรู้สึกเปลี่ยนไปหลังจากรับการเรียกได้ไม่
กี่สัปดาห์เมื่อดิฉันเข้าร่วมกิจกรรมเยาวชนหญิง ที่
กิจกรรมนั้นคุณแม่คนหนึ่งกล่าวว่าเธอรู้สึกชอบคุณ
โปรแกรมเยาวชนหญิงเพราะทำให้ลูกสาวของเธอ
มีพลังต่อต้านการล่อลวง คำพูดของเธอช่วยให้
ดิฉันเข้าใจว่าแท้จริงแล้วบทบาทของดิฉันสำคัญ
เพียงใด

ดิฉันตระหนักว่าการเรียกของดิฉันเป็นมากกว่า
การสอนบทเรียนในวันอาทิตย์และการช่วยวางแผน
กิจกรรม แต่เป็นการเรียกให้ช่วยเยาวชนหญิงเหล่านี้
เตรียมรับอนาคต—ไปพระวิหาร รับใช้ในศาสนจักร
และเป็นมารดาที่ดี ดิฉันต้องช่วยพวกเธอเตรียม
ความพร้อมในชีวิต

การเรียกในศาสนจักรมาจากพระบิดาบนสวรรค์
ผู้ทรงรักเรา พระองค์ทรงรู้ความต้องการของเราและ

**เมื่อเราขอรับโอกาส
ให้รับใช้ เราจะพบ
ตั้งประธานมอนสัน
สัญญาว่า “ความช่วยเหลือ
เหลือจากสวรรค์จะ
มาสู่ผู้ที่แสวงหาอย่าง
อ่อนน้อมถ่อมตน”**

ความต้องการของคนที่เรารับใช้ การรู้เช่นนั้นจะช่วย
ให้เรา มีศรัทธาในพระองค์และเชื่อมั่นในตนเอง แม้
เราจะไม่เข้าใจว่าเหตุใดเราจึงได้รับงานมอบหมาย
นั้นๆ หรือเมื่อเรารู้สึกไม่แน่ใจว่าเราจะทำการเรียก
ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่ เราสามารถแสดงความ
ขอบคุณสำหรับโอกาสที่ได้รับใช้และเรามีค่าควร
แก่การเรียก เราสามารถใช้โอกาสนั้นเรียนรู้ให้มาก
เท่าที่จะมากได้ขณะที่เราก้าวหน้าในพระกิตติคุณ
จีโออร์จนา ทิลิโอโล, นิวซีแลนด์

แบ่งปันประจักษ์พยานผ่านเสียงเพลง

ถึงแม้ผมจะเติบโตในศาสนจักร แต่ผมเริ่มแข็งขันน้อยเมื่ออายุ 18 ปี ต่อมาเมื่อผมย้ายจากเยอรมันตะวันออกไปแฟรงก์เฟิร์ต สมาชิกครอบครัวหนึ่งชวนผมไปอยู่ด้วย ผมรู้ว่านี่จะเป็นโอกาสให้ผมได้เริ่มต้นใหม่และแข็งขันในศาสนจักรอีกครั้ง

หลังจากย้ายไปแฟรงก์เฟิร์ตได้ไม่นาน ผมได้รับเรียกเป็นสมาชิกฝ่ายประธานศูนย์คนหนุ่มสาวในเขตของเรา การเรียกเกี่ยวข้องกับการประสานงานชั้นเรียนสถาบัน การสังสรรค์ในครอบครัว และกิจกรรมอื่นๆ ซึ่งต้องทำงานหลายอย่าง แต่คุ้มค่า เพราะศูนย์เป็นพรอย่างยิ่งต่อคนหนุ่มสาวในเขตนั้น

เพราะการเรียกดังกล่าว ผมจึงได้รับข้อมูลและได้ร่วมร้องเพลงในคณะนักร้องประสานเสียงหนุ่มสาวโสด คณะนักร้องไปจัดแสดงคอนเสิร์ตที่ไปแลนด์กับสาธารณรัฐเช็ก นั่นเป็นประสบการณ์ที่ยอดเยี่ยม ผมชอบมีโอกาสแบ่งปันประจักษ์พยานผ่านเสียงเพลง ผมมีความสุขยิ่งขึ้นไปอีกเมื่อหลายสัปดาห์ต่อมาผมได้รับอีเมลบอกว่ามีคนเข้าร่วมศาสนจักรเนื่องด้วยคอนเสิร์ตครั้งหนึ่งของเรา

ขณะทำการเรียกของผมให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ผมสามารถช่วยให้ประจักษ์พยานของผู้อื่นเข้มแข็งขึ้น และประจักษ์พยานของผมเองในพระกิตติคุณก็เข้มแข็งขึ้นเช่นกัน ■

เฟลิกซ์ ไฮดัล, เยอรมนี

รับความช่วยเหลือจากแหล่งอื่น

การเรียกใหม่จะทำให้ท่านหนักใจได้ขณะพยายามเรียนรู้ความรับผิดชอบของท่าน อย่างไรก็ตาม มีแหล่งช่วยมากมายที่ท่านสามารถหันไปขอความช่วยเหลือ แหล่งช่วยเหลือนี้ควบคู่กับการสวดอ้อนวอนขอการนำทางและการชี้นำจากพระบิดาบนสวรรค์ จะช่วยให้ท่านรู้วิธีทำการเรียกให้เกิดสัมฤทธิ์ผลและเป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่นขณะที่ท่านรับใช้

- **คู่มือ** คู่มือช่วยอธิบายความรับผิดชอบ เมื่อท่านได้รับการเรียก จงเริ่มศึกษาข้อมูลความรับผิดชอบเฉพาะด้านของท่านในคู่มือ

- **ฝ่ายอธิการ ฝ่ายประธานสาขา หรือผู้นำท่านอื่น ๆ** อย่างลัวเมื่อต้องเข้าพบผู้นำเพื่อขอความช่วยเหลือ นี่เป็นวิธีที่ดีในการเรียนรู้ว่าต้องทำอะไร

- **คนที่เคยรับใช้ในการเรียกนั้น** คนเหล่านี้อาจมีประสบการณ์หรือคำแนะนำซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อท่าน แต่พึงระลึกว่าเวลานี้การเรียกเป็นของท่าน และท่านสามารถแสวงหาการตัดสินใจเพื่อช่วยให้ท่านรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- **เว็บไซต์ศาสนจักร LDS.org** มีข้อมูลและแหล่งช่วยจำนวนมาก ท่านอาจเริ่มโดยเลือก “Serving in the Church” คลิก “Handbook 2” แล้วเลือกภาษา

“ฉันควรตอบอย่างไรเมื่อเพื่อน ๆ บอกว่า ไม่มีมนุษย์คนใดเห็นพระเจ้าได้”

ใพี่น้องๆ ของท่านอาจจะเคยอ่านข้อพระคัมภีร์สองสามข้อในพระคัมภีร์ไบเบิลที่ว่ามนุษย์ไม่สามารถเห็นพระเจ้าได้ (ดู อพยพ 33:20; ยอห์น 1:18; 1 ทิโมธี 6:14-16; 1 ยอห์น 4:12) ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ดูเหมือนจะขัดแย้งกับพระคัมภีร์ไบเบิลข้ออื่นที่ว่ามนุษย์—เช่น ยาโคบ อับราฮัม โมเสส และอิสยาห์—เคยเห็นพระเจ้า (ดู ปฐมกาล 18:1; 32:30; อพยพ 33:11; อิสยาห์ 6:1)

โชคดีที่เรามีงานแปลพระคัมภีร์ไบเบิลของโจเซฟ สมิท ซึ่งอธิบายว่าพระคัมภีร์ข้อที่กล่าวว่ามีมนุษย์ไม่สามารถเห็นพระเจ้า การแก้ไขข้อเหล่านั้นด้วยการดลใจของท่านศาสดาพยากรณ์อธิบายว่าคน *บาง* ไม่สามารถเห็นพระเจ้า—มีเฉพาะคนที่เชื่อเท่านั้น และเมื่อถึงเวลานั้น คนชอบธรรมต้องถูกเปลี่ยน—ซึ่งคือการเปลี่ยนสภาพ—จึงจะเห็นพระเจ้า (ดู คพ. 67:11) จากเรื่องโมเสสเห็นพระเจ้าในพระคัมภีร์ไข่มุกอันล้ำค่า โมเสสอธิบายว่าดวงตาที่เห็นพระเจ้าเป็นดวงตาฝ่ายวิญญาณ ไม่ใช่ฝ่ายธรรมชาติ (ดู โมเสส 1:11)

ท่านสามารถบอกเพื่อนๆ ว่า “เราเชื่อว่าพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นพระคำของพระเจ้าที่แปลไว้อย่างถูกต้อง” (หลักแห่งความเชื่อข้อ 8) นอกจากนี้ท่านสามารถแสดงประจักษ์พยานเกี่ยวกับโจเซฟ สมิท และพระคัมภีร์ยุคสุดท้ายซึ่งช่วยให้เราเข้าใจว่า “ผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ . . . จะได้เห็นพระเจ้า” (มัทธิว 5:8)

เห็นพระองค์ทางวิญญาณ

แอลมาสอนว่าธรรมชาติทุกด้านล้วนเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้สร้างสูงสุดเนื่องด้วยความซับซ้อนอันไร้ขอบเขตและความลงตัวของมัน (ดู แอลมา 30:44) นี่เป็นโอกาสดียิ่งที่คุณจะเป็นพยานต่อเพื่อนๆ ว่าคุณรู้สึกถึงพระสิริของพระองค์ในชีวิตของคุณ ได้ทุกวันผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณอธิบายได้เช่นกันว่าเราไม่จำเป็นต้องเห็นพระเจ้าเพื่อเชื่อว่าพระองค์ทรงอยู่ที่นั่น นี่คือสาเหตุที่เรามีศรัทธา ถ้าเราเห็นพระองค์ คงไม่ต้องพยายามมากนักเพื่อเชื่อและทำตามพระองค์ตลอดชีวิตเรา จะต้องมีเวลาที่เราจะเห็นพระองค์ในอีกด้านหนึ่งของม่าน กว่าจะถึงเวลานั้นความเชื่อของคุณคงมากพอที่จะเห็นพระหัตถ์ของพระองค์ทางวิญญาณในชีวิตของคุณ

จันเนล อี. อายุ 18 ปี, วอชิงตัน สหรัฐอเมริกา

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงรักผม

เพื่อนร่วมห้องเคยถามว่าผมเชื่อในสิ่งที่ไม่มองไม่เห็นได้อย่างไร ผมตอบว่าเป็นเพราะผมรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้เป็นพยานว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงรู้จักผม และความรู้สึกนี้เพิ่มพูน

ศรัทธาของผมและนำสันติสุขมาสู่จิตวิญญาณของผม ผมมองไม่เห็นพระองค์ แต่ผมรู้ว่าพระองค์ทรงรักผมเพราะผมมีศรัทธาและผมรู้สึกถึงพระวิญญาณของพระองค์

ซามูเอล ที. อายุ 18 ปี, ลารา เวเนซุเอลา

เปิดใจเรา

น้อยคนเคยเห็นพระเจ้าขณะอยู่บนแผ่นดินโลก แต่เราทุกคนได้รับผลจากการนั้น เราเห็นทุกอย่างที่พระองค์ทรงสร้าง พรทุกประการที่พระองค์ทรงมอบให้ และเราทุกคนรู้สึกได้ถึงความรักของพระองค์ ดิฉันรู้สึกถึงความรักนั้นมากที่สุดเมื่อดิฉันแสดงประจักษ์พยาน ทราบว่าที่เราเปิดตาเปิดใจ เราจะเห็นพระเจ้าเป็นเจ้ารอบตัวเรา เห็นในกันและกันอีกด้วย เพราะเราเป็นลูกของพระองค์

เคทลิน อี. อายุ 16 ปี, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

เราจะยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์

เมื่อเพื่อนร่วมชั้นถามว่าทำไมดิฉันเชื่อในพระเจ้าที่ฉันไม่เคยเห็นพระองค์ ดิฉันอธิบายว่าเราไม่เคยเห็นพระเจ้าเป็นเจ้าเพราะยังไม่ถึงเวลาที่เราจะเห็นพระองค์ หลังจากเราสิ้นชีวิต

เราจะมาอยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์เพื่อรับการพิพากษา (ดู คพ. 137:9) ดิฉันแบ่งปันประจักษ์พยานต่อจากนั้นและอธิบายว่าการมีศรัทธาหมายถึงเชื่อและมีความหวัง ถ้าพวกเขามีศรัทธา พวกเขาจะเห็น

คำตอบมีเจตนาจะช่วยสะท้อนมุมมอง ไม่ถือเป็นการประกาศหลักคำสอนของศาสนจักร

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเหมือนที่ดิฉันเห็นพระองค์—ด้วยดวงตาของใจดิฉัน

ไดอานา วี. อายุ 18 ปี, ซานตาครูซ อาร์เจนตินา

เขารู้ว่าเป็นความจริง

วันหนึ่งผมกับคู่กำลังสอนสมาชิกหลายคน เรียบอกพวกเขาว่าพระบิดาและพระบุตรทรงปรากฏต่อ

โจเซฟ สมิทเพื่อตอบคำสวดอ้อนวอนของท่าน ฝ่ายชายพูดว่าไม่มีใครเห็นพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้หรอก ทันใดนั้นเสียงนาฬิกาข้อมือของผมเตือนให้รู้ว่าเราต้องกลับบ้าน วันนั้นเราออกจากบ้านของพวกเขาโดยที่ยังไม่ได้ตอบคำพูดนั้น

วันรุ่งขึ้นผมอ่านข้อความหนึ่งในพระคัมภีร์ไบเบิลที่ว่า “ถ้าจะมีผู้เผยพระวจนะท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย เราพระเจ้าจะสำแดงตัวแก่ผู้เป็นนิมิต” (กันดารวิถี 12:6) ผมรู้ว่าพระคัมภีร์ข้อนี้จะช่วยให้ปราเดออร์คนั้นเชื่อ

เมื่อถึงเวลาเยี่ยมครั้งต่อไป เราพูดเรื่องศาสดาพยากรณ์ ผมให้เขาดูพระคัมภีร์ข้อนี้ สีหน้าของเขาเปลี่ยนไป เขาน้ำตาคลอและพูดว่า “นี่เป็นความจริง มีคนที่พร้อมจะเห็นพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า” ต่อมาเราสอนเขาเกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอนผู้เคยเห็นพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และเขารู้ว่าเป็นความจริง

เอ็ดเดอร์คินอช อายุ 25 ปี คณะเผยแผ่เม็กซิโก

ศรัทธาว่าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงดำรงอยู่จริง

ปกติเราไม่เห็นพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า แต่คุณรู้สึกถึงพระวิญญาณของพระองค์ได้ พระองค์ทรงต้องการให้คุณรู้จักพระองค์โดยอ่านพระคัมภีร์และมีศรัทธาในพระองค์ ถ้า

คุณมีศรัทธาในพระองค์ คุณไม่ต้องเห็นพระองค์ก็รู้ว่าพระองค์เป็นใครและพระองค์ทรงดำรงอยู่จริง ศาสดาพยากรณ์อย่างโมเสสและโจเซฟ สมิทผู้เคยเห็นพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าต้องถูกแปลงสภาพจึงจะเห็นพระองค์

แอรัน เอฟ. อายุ 12 ปี, ออริกอน สหรัฐอเมริกา

แสดงประจักษ์พยาน

เพื่อนคนหนึ่งของผมเคยถามผมทำนองนี้ ผมถามว่าเธอได้ความคิดนี้มาจากไหน เธอบอกผมว่าผู้ชายคนหนึ่งให้เธออ่าน

เรื่องนี้ในพระคัมภีร์ไบเบิล ผมจึงนึกถึงยอห์น 1:18 ยอห์นกล่าวว่าไม่มีมนุษย์คนใดเห็นพระเจ้าได้ ด้วยความช่วยเหลือของเซมินารี ผมจึงจำพระคัมภีร์ข้ออื่นในพระคัมภีร์ไบเบิลได้ซึ่งบอกว่าโดยที่เปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มนุษย์อย่างโมเสสและโยอาคอบจึงเห็นพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ด้วยเหตุนี้ผมจึงตอบเพื่อนได้อย่างมั่นใจและแสดงประจักษ์พยานของผม

ลูอิส เอ็ม. อายุ 17 ปี, มาตุโกรสชู บราซิล

ความรู้ที่ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าพระองค์ทรงพระชนม์

“ปลุกฝังความปรารถนาจะรู้ให้ได้ว่าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงพระชนม์

“ความปรารถนานี้จะนำท่านให้ไตร่ตรองเรื่องของสวรรค์—ให้หลักฐานของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ารอบตัวเราสัมผัสใจเรา

“ด้วยใจที่อ่อนโยนเราจะพร้อมเอาใจใส่พระดำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดให้ ‘คืนดูในพระคัมภีร์’ (ยอห์น 5:39) และเรียนรู้จากพระคัมภีร์ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน

“จากนั้นเราจะพร้อมทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ด้วยใจจริง ในพระนามของพระผู้ช่วยให้รอดของเราพระเยซูคริสต์ ว่าสิ่งที่เราเรียนรู้ในพระคัมภีร์หรือไม่ เราส่วนใหญ่จะไม่เห็นพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเช่นศาสดาพยากรณ์เห็น แต่การกระตุ้นเตือนอันสงบแผ่วเบาของพระวิญญาณ—ความคิดและความรู้สึกที่พระวิญญาณบริสุทธิ์นำเข้ามาในความคิดและใจเรา—จะให้ความรู้ที่ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าพระองค์ทรงพระชนม์และพระองค์ทรงรักเรา”

เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์ แห่งควอร์ม้อครสวางสิบสอง “พยายามรู้จักพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระบิดาบนสวรรค์ของเรา และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์” *เสี้ยวไฮนา* พ.ย. 2009 หน้า 39

คำถามครั้งต่อไป

“สี่คำถามกำลังทำลายชีวิตฉัน ฉันจะทำอะไรได้บ้างเพื่อกลับใจและเลิกเสพสี่คำถาม”

ส่งคำตอบของท่านก่อนวันที่ 15 กันยายน 2011 ตามที่อยู่ต่อไปนี้

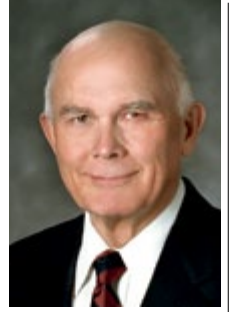
Liahona, Questions & Answers 9/11
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA
หรืออีเมลมาที่: liahona@ldschurch.org

ศาสนจักรอาจแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

ระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปนี้ไว้ในอีเมลหรือจดหมายของท่าน (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สดศหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

โดย เอ็ลเดอร์ดีลลีน
เฮช. ไรล์
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

ศาสนจักรที่แท้จริง และดำรงอยู่เพียงแห่งเดียว

ความรับผิดชอบและจุดประสงค์อันดับแรกของเราคือเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์ต่อโลกที่ขาดความรู้เกี่ยวกับพระพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ เพื่อขานรับความรับผิดชอบอันสำคัญยิ่งดังกล่าวข้าพเจ้าจึงประสงค์จะพูดเกี่ยวกับศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายว่าเป็นศาสนจักรที่แท้จริงและดำรงอยู่เพียงแห่งเดียว ขณะพูดเรื่องนี้ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าจะพูดสวนกระแสอันเชี่ยวกรากของสิ่งที่เรียกว่า “ความถูกต้องทางการเมือง”

ความเห็นที่แพร่หลายของยุคนี้คือศาสนจักรทั้งหมดล้วนเป็นความจริง โดยแท้แล้วแนวคิดที่ว่าศาสนจักรทั้งหมดเหมือนกันเป็นหลักคำสอนของคนต่อต้านพระคริสต์ ตามตัวอย่างที่เห็นจากราวราชของคอรินธ์ในพระคัมภีร์มอรมอน (ดู แอลมา 30) เรื่องดังกล่าวมีไว้เพื่อสอนบทเรียนอันสำคัญยิ่งในสมัยของเรา

การเปิดเผยที่ประทานแก่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทในปี ค.ศ. 1831 หลังจากจัดตั้งศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายได้ไม่นาน พูดถึงคนเหล่านั้นที่ได้รับ “พลังวางรากฐานของศาสนจักรนี้” ต่อจากนั้นพระเจ้าทรงเรียกศาสนจักรว่า “ศาสนจักรที่แท้จริงและดำรงอยู่แห่งเดียวตลอดทั้งพื้นพิภพ, ซึ่งศาสนจักรนั้น เรา, พระเจ้า, พอใจมาก” (คพ. 1:30)

เพราะคำประกาศนี้ของพระเจ้า เราจึงเรียกศาสนจักรของพระองค์—หรือศาสนจักรของเรา—ว่า “ศาสนจักรที่แท้จริงเพียงแห่งเดียว” บางครั้งการที่เราเรียกเช่นนี้ทำให้คนที่เป็

นอื่นหรือสนับสนุนปรัชญาอื่นไม่พอใจมาก แต่พระผู้เป็นเจ้ามีทรงสอนเรื่องใดที่จะทำให้เรารู้สึกว่าเหนือกว่าผู้อื่น แน่ใจว่าศาสนจักรทุกแห่งและปรัชญาทั้งหมดล้วนมีส่วนประกอบของความจริงในนั้น บางแห่งมากกว่าแห่งอื่น แน่ใจว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงรักลูกทุกคนของพระองค์ และแน่นอนแผนพระกิตติคุณของพระองค์มีไว้สำหรับลูกทุกคนของพระองค์ตามตารางเวลาของพระองค์

ดังนั้นการที่ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นศาสนจักรที่แท้จริงเพียงแห่งเดียวหมายความว่าอย่างไร

ลักษณะพิเศษสามประการ—(1) ความสมบูรณ์ของหลักคำสอน (2) พลังอำนาจของฐานะปุโรหิต และ (3) ประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์—อธิบายว่าเหตุใดพระผู้เป็นเจ้าทรงประกาศและเหตุใดเราในฐานะผู้รับใช้ของพระองค์จึงยืนยันว่านี่คือศาสนจักรที่แท้จริงและดำรงอยู่แห่งเดียวตลอดทั้งพื้นพิภพ

1. ความสมบูรณ์ของหลักคำสอน

เมื่อพระเยซูคริสต์ประทับบนแผ่นดินโลก พระองค์ทรงสอนความสมบูรณ์ของหลักคำสอน ซึ่งคือแผนที่พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงวางไว้เพื่อความก้าวหน้านิรันดร์ของลูกๆ พระองค์ ต่อมาความจริงแห่งพระกิตติคุณซึ่งมีอยู่มากมายนี้สูญหายไปเพราะถูกเจือจางด้วยหลักธรรมหรือปรัชญาต่างๆ แล้วแพร่ออกไปในโลกที่สอนศาสนาคริสต์และเพราะการครอบงำของผู้นำทางการเมือง เรา

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นศาสนจักรที่แท้จริงเพียงแห่งเดียวหมายความว่าอย่างไร

สิ่งหนึ่งของการ พระเยซูทรงส่งอัครสาวกสิบสองท่านนี้ออกไป โดย วอลเตอร์ เบน เอ็ลเดอร์ดีลลีนกับประมุขศาสนจักร

**สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต
ต้องได้รับการฟื้นฟูโดย
สัตภาวะที่ฟื้นคืนชีวิต
แล้วผู้เคยดำรงสิทธิ
อำนาจดังกล่าวในความ
เป็นมรรตัย สิทธิอำนาจ
ฐานะปุโรหิต พร้อม
ด้วยกุญแจที่จำเป็นต่อ
การกำกับดูแลงานนั้น
อยู่ในศาสนจักรนี้ไม่ใช่
ศาสนจักรอื่น**

เรียกการสูญเสียความสมบูรณ์ของความจริงว่า การละทิ้งความเชื่อ

นิกายศาสนาหรือปรัชญามากมายในโลกทุกวันนี้มีความจริงที่พระเจ้าทรงเปิดเผยไว้ในสมัยก่อนไม่มากนักน้อย ปรนกับปรัชญาหรือการครอบงำของมนุษย์ เราเชื่อว่าผู้นำศาสนาส่วนใหญ่และผู้ติดตามต่างเป็นผู้เชื่อที่จริงใจผู้รักพระเจ้าเป็นเจ้า เข้าใจ และรับใช้พระองค์สุดความสามารถ เราเป็นหนี้ชายหญิงผู้ทำให้แสงแห่งศรัทธาและการเรียนรู้คงอยู่ตลอดหลายศตวรรษจวบจนปัจจุบัน เราต้องการให้ทุกคนจากศาสนจักรอื่นหรือระบบความเชื่ออื่นที่สับสนหาความจริงของศาสนจักร เก็บรักษาทุกอย่างที่ดีของพวกเขาเอาไว้ และมาคิดว่าเราจะเพิ่มเติมความเข้าใจของพวกเขาต่อความจริงและเติมความสุขให้พวกเขาขณะพวกเขาดำเนินตามความจริงนั้นได้อย่างไร

เพราะความจริงสูญหายไปมากในการละทิ้งความเชื่อ จึงจำเป็นที่พระเจ้าจะทรงฟื้นฟูความสมบูรณ์แห่งหลักคำสอนพระองค์ และนั่นเริ่มจากสิ่งที่เราเรียกว่านิมิตแรกของโจเซฟ สมิธ

ความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เริ่มจากความเชื่อมั่นว่าเราอยู่เป็นวิญญาณก่อนจะมายังโลกนี้ นั่นยืนยันว่าชีวิตมรรตัยมีจุดประสงค์ และสอนว่าความมุ่งมาดปรารถนาสูงสุดของเราคือเป็นเหมือนพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ของเรา เราทำสิ่งนี้โดยทำให้ตนมีคุณสมบัติคู่ควรกับสภาพซีเลสเชียลอันรุ่งโรจน์และสัมพันธภาพที่เรียกว่าความสูงส่งหรือชีวิตนิรันดร์ ซึ่งให้อำนาจเราคงสัมพันธภาพในครอบครัวเราให้ยืนยงชั่ววันนิรันดร์

หลักคำสอนของพระเยซูคริสต์ หากเข้าใจอย่างสมบูรณ์ คือแผนซึ่งจะทำให้เราสามารถเป็นลูกของพระเจ้าได้อย่างที่เรายังเป็น สภาพสมบูรณ์ไว้ที่ตีนี้เป็นผลจากความต่อเนื่องไม่ขาดสายของพันธสัญญา ศาสนพิธี และการปฏิบัติ การสั่งสมการเลือกที่ดี และการกลับใจอย่างต่อเนื่อง “ชีวิตนี้เป็นเวลาสำหรับมนุษย์ที่จะเตรียมพบพระเจ้า” (แอลมา 34:32) สิ่งนี้เกิดขึ้นได้โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และโดยการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีพระกิตติคุณของพระองค์

พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์

ครอบคลุมทุกด้าน มีผลกับคนทั้งโลก เปี่ยมด้วยเมตตา และเป็นความจริง หลังจากประสบการณ์ที่จำเป็นของชีวิตมรรตัย บุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าเป็นเจ้าจะฟื้นคืนชีวิตและไปสู่อาณาจักรแห่งรัศมีภาพซึ่งล้ำเลิศเกินกว่ามนุษย์จะเข้าใจได้ สุดท้ายแล้วแม้แต่คนชั่วก็จะได้ไปอาณาจักรแห่งรัศมีภาพอันน่าพิศวง—แม้จะต่ำกว่าก็ตาม—ยกเว้นเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นเพราะความรักอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้ามีต่อลูกๆ ของพระองค์ และทั้งหมดอยู่ในวิสัยที่เกิดขึ้นได้เพราะการชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ “ผู้ที่สรรเสริญพระบิดา และช่วยในกิจการทุกอย่างในพระหัตถ์ของพระองค์รอด” (คพ. 76:43)

2. พลังอำนาจของฐานะปุโรหิต

ลักษณะพิเศษประการที่สองซึ่งขาดไม่ได้เลยของ “ศาสนจักรที่แท้จริงและดำรงอยู่แห่งเดียวตลอดทั้งพื้นพิภพ” คือสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต

พระคัมภีร์ไบเบิลบอกชัดเจนว่าสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตจำเป็นและสิทธิอำนาจดังกล่าวต้องประสาทด้วยการวางมือโดยผู้ดำรงสิทธิอำนาจนั้น สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตมีได้เกิดจากความปรารถนาจะรับใช้หรือจากการอ่านพระคัมภีร์ เมื่อสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตสูญสิ้นไปเพราะการละทิ้งความเชื่อ สัตภาวะที่ฟื้นคืนชีวิตแล้วและดำรงสิทธิอำนาจดังกล่าวในความเป็นมรรตัยจึงถูกส่งมาประสาทสิทธิอำนาจนั้น เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการฟื้นฟูพระกิตติคุณ และสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตพร้อมด้วยกุญแจที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลงานนั้นอยู่ในศาสนจักรนี้ไม่ใช่ศาสนจักรอื่น

ด้วยเหตุที่เรามีพลังอำนาจของฐานะปุโรหิต ผู้นำและสมาชิกที่ได้รับมอบอำนาจอย่างถูกต้องของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจึงมีอำนาจประกอบศาสนพิธีฐานะปุโรหิตที่กำหนด เช่น บัพติศมา ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการปฏิบัติศีลระลึก

กุญแจฐานะปุโรหิตซึ่งศาสนาดำเนินการที่รักของเรา ประธานโธมัส เอส. มอนสัน และศาสนาดำเนินการท่านอื่นๆ ตลอดจนประธานศาสนจักรทุกท่านถืออยู่นั้นทำให้ท่านมีสิทธิรับการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ของทั้งศาสนจักร ศาสนจักรนี้ “ดำรง

เราไม่ยึดติดกับปัญญาของโลกหรือปรัชญาของมนุษย์ ประจักษ์พยานของเราในพระเยซูคริสต์มีพื้นฐานจากการเปิดเผยที่พระเจ้าเป็นเจ้าประธานแก่ศาสดาพยากรณ์ของพระองค์และเราแต่ละคน

อยู่” เพราะเรามีศาสดาพยากรณ์ผู้ยังคงให้พระวาทะของพระเจ้าที่จำเป็นต่อยุคสมัยของเรา

3. ประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์

เหตุผลประการที่สามที่ว่าเหตุใดเราจึงเป็นศาสนจักรที่แท้จริงเพียงแห่งเดียวคือเรามีความจริงที่ได้รับการเปิดเผยเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้าและผู้เป็นเจ้าและสัมพันธ์ภาพของเรากับพระองค์ด้วยเหตุนี้เราจึงมีประจักษ์พยานพิเศษจำเพาะในพระเยซูคริสต์ ที่สำคัญคือความเชื่อของเราเรื่องพระลักษณะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแยกเราออกจากความเชื่ออย่างเป็นทางการของนิกายส่วนใหญ่ในศาสนาคริสต์

หลักแห่งความเชื่อ ถ้อยแถลงเป็นทางการเพียงอย่างเดียวเกี่ยวกับความเชื่อของเราเริ่มต้นดังนี้ “เราเชื่อในพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, พระบิดาในสวรรค์, และในพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, และในพระวิญญาณบริสุทธิ์” เรามีความเชื่อเช่นนี้ในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสามพระองค์เช่นเดียวกับคริสตศาสนาอื่นๆ แต่กับเราแล้วความเชื่อดังกล่าวมีความหมายบางอย่างต่างจากคริสตศาสนาส่วนใหญ่ เรายืนยันว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทั้งสามพระองค์ทรงเป็นพระสัถภาวะแยกกันอย่างชัดเจน พระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาไม่ใช่วิญญาณแต่ทรงเป็นพระสัถภาวะที่เปี่ยมด้วยรัศมีภาพผู้ทรงมีพระวรกายสัมผัสได้ พระบุตรผู้ฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระเยซูคริสต์ก็เช่นกัน แม้จะแยกกันโดยอัตลักษณ์ แต่พระองค์ทรงมีจุดประสงค์เป็นหนึ่งเดียวกัน

นิมิตแรกของโจเซฟ สมิธ แสดงให้เห็นว่าแนวความคิดที่แพร่หลายเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ไม่เป็นความจริงและไม่อาจนำผู้สันทนงแนวความคิดเหล่านั้นไปสู่จุดหมายที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงปรารถนาได้ (ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:17-19) การเปิดเผยยุคปัจจุบันที่หลังไหลตามมาทำให้ความสำคัญของความจริงพื้นฐานดังกล่าวชัดเจนขึ้นและให้พระคัมภีร์มอรมอนแก่เราด้วย พระคัมภีร์เล่มใหม่นี้เป็นพยานเล่มที่สองของพระคริสต์ ยืนยันคำพยากรณ์และคำสอนในพระคัมภีร์ไบเบิลเกี่ยวกับพระลักษณะและพระพันธกิจของพระองค์

ขยายความเข้าใจของเราเกี่ยวกับพระกิตติคุณและคำสอนของพระองค์ซึ่งที่ทรงปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก นอกจากนี้ยังมีคำสอนมากมายซึ่งทำให้เรารู้ความจริงของเรื่องเหล่านี้

เราไม่ยึดติดกับปัญญาของโลกหรือปรัชญาของมนุษย์—ไม่ว่าจะมีมาแต่ดั้งเดิมหรือได้รับความนับถือมาอย่างไร ประจักษ์พยานของเราในพระเยซูคริสต์มีพื้นฐานจากการเปิดเผยที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประธานแก่ศาสดาพยากรณ์ของพระองค์และเราแต่ละคน (ดู 1 โครินธ์ 2:1-5; 2 เนไฟ 28:26)

ดังนั้นประจักษ์พยานของเราในพระเยซูคริสต์ส่งผลให้เรายืนยันเรื่องใด

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระบิดาในสวรรค์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้สร้างโลกนี้ พระองค์ทรงเป็นครูของเราโดยผ่านการปฏิบัติศาสนกิจอันหาที่เปรียบมิได้ในพระชนม์ชีพมรตัยของพระองค์ เนื่องจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์คนทั้งปวงที่เคยมีชีวิตอยู่จะฟื้นจากความตาย พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์ชำระบาปของอาดัมและเปิดประตูให้เราได้รับการอภัยบาปส่วนตัวเพื่อชำระเราให้สะอาดก่อนกลับไปยังที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาในสวรรค์ของเรา นี่คือนักศาสนาสาคัญจากศาสดาพยากรณ์ตลอดทุกยุคสมัย

ข้าพเจ้ายืนยันประจักษ์พยานของข้าพเจ้าในพระเยซูคริสต์และความจริงแห่งพระกิตติคุณของพระองค์ พระองค์ทรงพระชนม์ พระกิตติคุณของพระองค์เป็นความจริง พระองค์ทรงเป็นความสว่างและชีวิตของโลก (ดู คพ. 34:2) พระองค์ทรงเป็นทางนั้น ทางสู่ความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ (ดู ยอห์น 14:6) สำหรับข้าพเจ้า ปาฏิหาริย์แห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เป็นเรื่องเกินความเข้าใจ แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานหลักฐานแก่ข้าพเจ้าถึงความจริงในเรื่องนี้ และข้าพเจ้าปลื้มปิติที่ได้ดำเนินชีวิตเพื่อประกาศความจริงในเรื่องดังกล่าว ■

จากคำปราศรัยเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน ค.ศ. 2010 ณ การสัมมนาประธานพระวิหารคนใหม่

เพลง และการสวด อ่อนหวาน

เมื่อดิลลอนร้องเสียงสูงไม่ได้
เขาร้องทูลเบื้องบนเพื่อขอความช่วยเหลือที่ต้องการ

ดิลลอนมีปัญหาใหญ่มากอย่างหนึ่ง คือ พรสวรรค์ที่พิเศษสุดของเขาเป็นความกลัวมากที่สุดของเขาด้วย “ผมชอบร้องเพลง” ชาวตองกาวัย 16 ปีกล่าว “แต่ไม่ใช่ต่อหน้าคนอื่น ผมตื่นกลัวเกินไป”

ลองนึกถึงความรู้สึกสับสนของเขาเมื่อศาสนจักรในตองกาประกาศทดสอบเสียงนักร้องเพื่อบันทึกเพลงประกอบภาพยนตร์เซมินารีพันธสัญญาเดิมเป็นภาษาตองกา เขาทั้งตื่นเต้นและกลัวแทบตาย

เพลงประกอบภาพยนตร์สามเพลงต้องใช้นักร้องชายหนึ่งคน หลังจากดิลลอนร้องเพลงที่เขาใช้ทดสอบเสียงแล้ว ผู้ผลิตทำให้เขาประหลาดใจโดยขอให้เขาร้องเพลงประกอบอีกหนึ่งเพลง เขาประหม่อมามากจนระอ้อ ผู้ผลิตบอกว่า “เราพบคนถูกใจแล้ว”

ยังความตื่นเต้น—และตกใจ—อย่างมากแก่ดิลลอนเมื่อมีการเสนอโอกาสให้เขายืนที่เสียงทั้งสามเพลง

พรสวรรค์ของดิลลอน ความกลัวของดิลลอน

ดิลลอน สมาชิกออร์ดมาอูฟังกา สเตคนูอะโลฟา ตองกา เรียนเก่งมาก เขาเป็นคนหนึ่งจากนักเรียนชาวตองการาว 10 เบลอร์เซ็นต์ที่ได้รับคัดเลือกให้เข้าโรงเรียนรัฐบาล เขาชอบเซมินารีด้วย “เขาปลุก เรา แต่เข้าเพื่อจะไปเรียนเซมินารี” มาเลนิตา มาเฮ คุณแม่ของเขากล่าว

แต่การร้องเพลงเป็นสิ่งที่เขารัก—ครอบครัวไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเขาร้องเพลงได้จนกระทั่งมีคนขอให้เขาร้องเดี่ยวในช่วงโปรแกรมปฐมวัยปีหนึ่ง

“ดิลลอนมักจะขี้อายเสมอ” คุณแม่ของเขาบอก เขาทำได้ดีในโปรแกรมปฐมวัยจนมีคนขอให้เขาร้องเพลงในช่วงการประชุมใหญ่ของสเตคนูอะโลฟา ตองกา หลังจากนั้น เขาก็ดีใจ

เขาบอกแม่ว่า “สักวันผมจะใช้พรสวรรค์เพื่อพระเจ้า” หลังจากได้รับเลือกให้ร้องเพลงประกอบภาพยนตร์ เขาบอกเธอว่า “แม่ครับ ผมได้ใช้พรสวรรค์ของผมแล้ว”

ลิโอนีพี่ชายของดิลลอนบอกว่าเขาพยายามสนับสนุนดิลลอนให้ร้องเพลง “ผมอยากมีพรสวรรค์เหมือนเขา” เขากล่าว “ทุกคนต้องการให้เขาแบ่งปันพรสวรรค์นั้น”

“ดิฉันชอบฟังเขาร้องเพลง” พี่เอฟี่สาวของเขากล่าว “ผมอยากร้องเพลงให้ได้เหมือนเขา” ป้าอูลาน้องชายวัยเก้าขวบกล่าว

ดิลลอนปลื้มใจที่ครอบครัวของเขาสนับสนุน “ผมรักครอบครัว” เขากล่าว “ผมมั่นใจว่าด้วยความช่วยเหลือของพวกเขา ผมจะทำให้ความอ่อนแอของผมเป็นความเข้มแข็งได้”

ร้องให้สูงขึ้น

เมื่อดิลลอนทำงานกับเจ้าหน้าที่บันทึกเสียง เขามีปัญหากับโน้ตตัวหนึ่ง “ผมขึ้นไม่ถึง” เขาบอก “เราฝึกหลายชั่วโมง”

ในที่สุด เขากลับบ้านคืนนั้น ทั้งหมดแรงและท้อใจ โดยรู้ว่าเขาวนรุ่งขึ้นเขาต้องบันทึกเสียงอีก

“ผมตรงเข้าห้องและสวดอ่อนหวานขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยผม” เขากล่าว

ทั้งหมดที่เขาทำได้คือเพลงประกอบภาพยนตร์สำคัญเพียงโดต่อสมาชิก 50,000 คนของศาสนจักรในตองกา และอีกหลายพันคนที่พูดภาษาตองกาทั่วโลก

“นั่นเป็นคืนยาวนานที่สุดคืนหนึ่งในชีวิตผม” เขากล่าว หลังจากสวดอ่อนหวานทั้งคืนและนอนหลับเพียงเล็กน้อย ดิลลอนเดินเข้าไปในสตูดิโอบันทึกเสียงและร้องโน้ตตัวนั้นได้

“อาเลลูยา” เขาจำได้ว่าพูดแบบนั้น “ผมมีความสุข”

อย่ากลัวเลย

พระคัมภีร์ข้อหนึ่งที่ดิลลอนชื่นชอบคือ โยชูวา 1:9 “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่าตกใจหรือคร่ำมกลัวเลย เพราะว่าเจ้าไปในถิ่นฐานใด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าทรงสถิตกับเจ้า”

ฟังเพลงของดิลลอนจาก
เพลงประกอบภาพยนตร์
เซมินารีพันธสัญญาเดิม
ได้ที่ liahona.lds.org

ดิลลอนทดสอบสัญญาดังกล่าว และเขา
เรียนรู้ว่าสัญญาเป็นจริง “ผมพยายามสุดความ
สามารถ ผมพยายามเต็มที่และใส่ใจลงไปในเพลง
เพื่อให้ผู้ฟังสามารถรู้สึกถึงพระวิญญาณ”
ขณะที่ดิลลอนขจัดความกลัวและเติบโตใน
พรสวรรค์ เขาตระหนักว่าเขาได้รับความช่วย
เหลือมากมาย—ไม่เพียงจากครอบครัวเท่านั้น
แต่จากพระบิดาบนสวรรค์ด้วย
“ผมรู้” เขากล่าว “ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของ
คำสวดอ้อนวอนของผม” ■

ร้องเพลง ในสิงคโปร์

เยาวชนของสเตรตสิงคโปร์
เรียนรู้พรของการเสียสละ
และความตั้งใจทำงานจาก
การเตรียมงานละครเพลง

โดย มิเชลล์ ไชห์ และเชลลีส ออง

เมื่อนาฬิกาปลุกดังขึ้นเวลา 5:00 น. ยีมนู ลิม วัย 17 ปีลุกจากเตียงและเตรียมพร้อมสำหรับวันนั้น เธอออกจากบ้านไปเรียนเซมินารีเวลา 5:20 น. เธอรีบไปโรงเรียนตอน 6:30 น. เรียนหนังสือและทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นั่นจนถึง 19:00 น. แล้วรีบนั่งรถโดยสารสาธารณะไปศูนย์สเตรตเพื่อฝึกซ้อมการแสดงละครเพลงของสเตรต

นี่เป็นกิจวัตรปกติของเยาวชนส่วนใหญ่ในสเตรตสิงคโปร์ ทุกวันศุกร์เป็นเวลาห้าเดือน บางครั้งเหนื่อยล้าและหมดแรง แต่ตลอดการเตรียมแสดงละครเพลงเรื่อง *When a Prophet Speaks* ไม่มีคำบ่นหรือความเสียใจเลย เพราะเยาวชนรู้สึกว่าการเสียสละของพวกเขาคุ้มค่า “นี่เป็นงานที่น่าพิศวง น่าประทับใจ ยกกระดับความเข้มแข็งทางวิญญาณ เต็มไปด้วยความสนุกสนาน และอบอุ่นใจมากที่สุดเท่าที่ฉันเคยเข้าร่วม” ยีมนูจากวอร์ดสิงคโปร์ที่สองกล่าว

ทั้งหมดเริ่มต้นอย่างไร

“จุดประสงค์อันดับแรกของเราคือทำให้เยาวชนเป็นหนึ่งเดียวกัน” เคท โลเรโตประธานเยาวชนหญิงสเตรตกล่าว “เรามีเยาวชนอยู่ด้วยกันแปดวอร์ดและมีพื้นเพด้านวัฒนธรรมต่าง

กัน จึงยากที่พวกเขาจะปฏิสัมพันธ์กัน เราจึงคิดว่าทำไมไม่ใช้ละครเพลงนำพวกเขามารวมกัน”

ผู้นำเลือกเพลงที่สร้างแรงบันดาลใจจากหัวข้อในรายการหกวงของประธานาธิบดีดอน ปิ. ฮิงค์ลีย์ (1910-2008)¹ เราเลือกเพลงนี้ “เพื่อให้เยาวชนเข้าใจเนื้อร้อง รู้สึกถึงพระวิญญูญาณ และดำเนินชีวิตตามมาตรฐาน” คอนนี วู ผู้อำนวยการใหญ่ของฝ่ายผลิตกล่าว “เราต้องการให้เยาวชนเข้าร่วมมากที่สุด” ฮิสเตอร์วูกกล่าว มีเยาวชนแสดงทั้งหมด 78 คน

แรกทีเดียว ใ้ว่าเยาวชนทุกคนจะมาที่นี้ด้วยจุดมุ่งหมายเดียวกัน แต่แทบทุกคนมาฝึกซ้อมสม่ำเสมอเพราะพวกเขาชื่นชอบมิตรภาพ การร้องเพลง และสำคัญที่สุดคือ พระวิญญูญาณ

**ประจักษ์พยาน
เข้มแข็งและ
มิตรภาพแน่นแฟ้น
เมื่อเยาวชนของ
สเตลลิงคโปร์
แสดงด้วยกัน**

คานเดิน ปีเตอร์เซ็น อายุ 15 ปี จากวอร์ดลิงคโปร์ที่หนึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นประธานคณะนักเรียนประสานเสียงเพื่อช่วยให้การฝึกทุกครั้งราบรื่น ความรับผิดชอบของเขา รวมถึงการมอบหมายผู้สวดอ้อนวอน รวบรวมและคอยดูแลให้เยาวชนมาฝึกและเล่นเกม รวมทั้งประกาศที่หนึ่งบนเวที “ผมมีหน้าที่หาเยาวชนชายบางคนมาช่วยจัดวางและคอยเก็บอุปกรณ์ตลอดจนควบคุมดูแลเยาวชนให้ทำงานมอบหมายของตน” เขากล่าว “ผมรู้สึกถึงความรับผิดชอบนี้ดีสำหรับเยาวชน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าพระเจ้าทรงเรียกผู้นำเวลานี้ ไม่ใช่จากกลุ่มผู้ใหญ่เท่านั้น พวกเขาสามารถสนับสนุนและควรจะสนับสนุนผู้นำไม่ว่าวัยวุฒิหรือระดับประสบการณ์ของผู้นำจะมากน้อยเพียงใดก็ตาม”

อาแมนดา โฮ

โอลิเวีย โฮ

ไมเคิล ลี

ยิมุน ลิม

คานเดิน ปีเตอร์เซ็น

มีส่วนร่วม

หลังจากเลือกหัวข้อและจัดกลุ่มฝึกแล้ว เยาวชนจึงได้รับมอบหมายบทบาทต่างๆ ในการแสดงและคณะกรรมการชุดต่างๆ ที่เหมาะกับพรสวรรค์ของพวกเขา

อल्ली ชาน อายุ 18 ปีจากวอร์ดลิงคโปร์ที่สองอาสาช่วยคณะกรรมการจัดเสื่อผ้านักแสดง “เราต้องเลือกชุดที่สวยงาม ซึ่งสำคัญมาก และต้องประหยัด เหมาะกับเยาวชน และขณะเดียวกันก็ดูดีบนเวที” เธอกล่าว เธอไม่เพียงเรียนรู้วิธีตัดสินใจตามมาตรฐานพระกิตติคุณและการทำงานกับผู้อื่นเท่านั้นแต่เธอก็มีความสุขด้วยเมื่อได้เห็นเยาวชนแต่งกายด้วยชุดนักแสดงแล้วดูดี

แคนเดซ ลิม อายุ 18 ปี จากวอร์ดวูดแลนด์สช่วยทำหน้าที่หลายอย่าง อาทิ เป็นสมาชิกในคณะกรรมการจัดเสื่อผ้านักแสดง คณะกรรมการออกแบบท่าเต้น คณะกรรมการถ่ายภาพ และร้องเดี่ยวด้วย เธอพูดถึงความรับผิดชอบมากมายของเธอว่า “คุณแม่คือคนที่กระตุ้นดิฉันให้รับงานมอบหมายเหล่านี้ ท่านสอนดิฉันว่าถ้ามีโอกาสรับใช้จงรับใช้ ถ้าถูกขอมรับงานนั้นและทุ่มเทเต็มที่พระเจ้าจะทรงช่วยให้ลูกผ่านพ้นความยุ่งยากทั้งหลายที่ลูกอาจจะเผชิญ”

นอกเหนือจากความรับผิดชอบด้านบริหารเหล่านี้แล้ว ยังต้องการนักแสดงด้วย จอห์น ลี อายุ 17 ปีจากวอร์ดคลีเมนต์เป็นผู้กล้าคนหนึ่งที่มาสาธิต

เดียว เหตุผลของเขาเรียบง่าย “ผมก็แค่ชอบร้องเพลง! และนั่นทำให้ผมรู้สึกพิเศษ”

เอสรา ทาดินา อายุ 17 ปี จากวอร์ดวูดแลนด์ รู้สึกว่าเขาร้องเพลงไม่เป็น เขาจึงหาวิธีเอื้อประโยชน์ด้านอื่น “ผมเลือกมีส่วนร่วม” เขากล่าว “ผมเป็นผู้บรรยายคนหนึ่งเมื่อถึงตอนที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ผมเข้าใจข่าวสารนั้นเพราะรู้ว่านั้นเป็นความจริง”

เสียสละไม่น้อย

การฝึกใช้เวลาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2009 จนถึงเดือนมีนาคม 2010 ระหว่างนี้เยาวชนมารวมกันที่ศูนย์สเตรคเพื่อฝึกซ้อมทุกคืนวันศุกร์ ยกเว้นวันหยุดนักขัตฤกษ์ จำนวนเวลาและคำมั่นสัญญาที่เรียกร้องจากเยาวชนทำให้พวกเขาต้องเสียสละไม่น้อยเมื่อนึกถึงตารางเวลาที่อัดแน่นตามแบบเยาวชนชาวสิงคโปร์

โอลิเวีย ไฮ นักศึกษาวิทยาลัยปีหนึ่งจากวอร์ดปีติคเลือกมีส่วนร่วมเพราะ “ไม่ว่าชีวิตจะสาดโคลนใส่ดิฉันยังไง สุดท้ายแล้ว พระกิตติคุณจะทำให้ดิฉันยืนอยู่ได้และดึงดิฉันขึ้นมาจากเศษอิฐเศษปูน การรู้ว่ามีพระองค์หนึ่งคอยดูแลดิฉันและรักดิฉันหมดใจทำให้ดิฉันอบอุ่นใจมาก และดิฉันคิดว่านั้นมากพอจะทำให้ดิฉันไปฝึกทุกวัน”

เยาวชนจำนวนมากมีอีกหลายอย่างต้องทำ แต่พวกเขาารู้ว่าพระเจ้าทรงวางเส้นทางไว้ให้พวกเขาแล้ว เช่นกรณีของอาแมนดา ไฮวัย 16 ปี จากวอร์ดสิงคโปร์ที่สอง “ฉันต้องฝึกเต้นรำ บางครั้งก็ตรงกับตารางฝึกซ้อมละครเพลงของที่นี่ แต่ฉันก็ไม่ฝันว่าโรงเรียนจะเปลี่ยนตารางการฝึก ฉันจึงสามารถมาฝึกละครเพลงได้” เธออธิบาย

ถึงเวลาแสดง

หลังจากฝึกซ้อมนานหลายเดือน ในที่สุดก็พร้อมแสดง เนื่องด้วยการโหมโฆษณาของวัยรุ่น จึงมีผู้มาชมการแสดงสามารถรอบของพวกเขากว่า 700 คน

แคนเดซ ลิม

เอสรา ทาดินา

อัลลี ซาน

เชลีส ออง

จอห์น ลี

ขณะที่เยาวชนแบ่งปันข่าวสารผ่านเสียงเพลง การเต้นรำ การบรรเลงดนตรี และประจักษ์พยาน ผู้ชมจำนวนมากรู้สึกประทับใจ

กลุ่มนี้ได้รับคำท้าทายให้ชวนเพื่อนที่ไม่เป็นสมาชิกมาชมการแสดงของพวกเขาด้วยและใช้โอกาสนี้เผยแผ่ศาสนา ไมเคิล ลี อายุ 18 ปี รับคำท้าทายนี้อย่างจริงจัง “ผมชวนเพื่อนมาหกคน มีเพื่อนที่โรงเรียนมาสามคนกับครูอีกหนึ่งคน” เขาบอก การแสดงของพวกเขาทำให้ครูประทับใจมาก “ครูบอกว่านั้นเป็นประสบการณ์ที่ยอดเยี่ยม แม้ถึงกับขอหนังสือ เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน หนึ่งเล่มด้วย ครูบอกว่เขาารู้สึกถึงพลังผ่านใจที่เปี่ยมด้วยความหวังของเยาวชนหลายคน”

จุดประสงค์เบื้องต้นของผู้นำในการนำเยาวชนมารวมกันเกิดสัมฤทธิ์ผลแล้วแน่นอน “ขณะนั่งมองพวกเขาแต่ละคนระหว่างการแสดง ใจดิฉันเปี่ยมด้วยปีติ” ชิสเตอร์วูกกล่าว “นั่นไม่เกี่ยวกับว่พวกเขาดูดีแค่ไหน ร้องเพลงหรือเล่นได้เพียงใด หรือบรรยายได้ดีเท่าใด นั่นไม่เกี่ยวกับว่พวกเขามาจากโรงเรียนไหนหรือประเทศใด พวกเขาเป็นหนึ่งเดียว”

ข่าวสารในบทเพลง

ละครเพลงช่วยให้หลายคนมีประจักษ์พยานเข้มแข็งขึ้น บางคนพูดว่พวกเขาฮัมทำนองและร้องตามตรงท่อนที่ร้องได้ ข่าวสารในบทเพลงช่วยพวกเขาฟันฝ่าการทำทายประจำวัน หลายคนไม่เพียงเป็นเพื่อนที่ดีเท่านั้นแต่เป็นผู้สนับสนุนทางวิญญาณที่สามารถพุงกันได้เมื่อเกิดปัญหา พวกเขาสามารถช่วยกันให้อยู่บนทางแคบและเติบโตทางวิญญาณได้ ■

อ้างอิง

1. เก้าจิงได้แก่ จงขอบคุณ จงฉลาด จงมีส่วนร่วม จงสะอาด จงแน่วแน่ จงมองในแง่ดี จงถ่อม จงสงบ และ จงสวดอ้อนวอน; ดู กอร์ดอน บี. อิงก์ลิย์ Way to Be! (2002); ดู “ถ้าแนะนำและคำสวดอ้อนวอนของศาสนาเพื่อเยาวชน” เลียโฮนา เม.ย. 2001 หน้า 30

เป็นผู้บุกเบิก ยุคปัจจุบัน

เราต่างเป็นที่ต้องการ

“เราต่างเป็นที่ต้องการเพื่อทำงานให้สำเร็จ งานซึ่งวิสุทธิชนผู้บุกเบิกเริ่มไว้เมื่อ 175 ปีก่อนและวิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์ทุกรุ่นสานต่อเรื่อยมาหลายทศวรรษ เราต้องเชื่อเหมือนพวกเขาเชื่อ เราต้องทำงานเหมือนพวกเขาทำงาน เราต้องรับใช้เหมือนพวกเขารับใช้ และเราต้องชนะเหมือนพวกเขาชนะ . . .

“... พระเจ้ามิได้ทรงขอให้เราชนะของโลกรถลาก แต่พระองค์ทรงขอให้เราเสริมสร้างศรัทธาของเรา พระองค์มิได้ทรงขอให้เราเดินข้ามทวีป แต่พระองค์ทรงขอให้เราเดินข้ามถนนไปเยี่ยมเพื่อนบ้าน พระองค์มิได้ทรงขอให้เราสละสมบัติทางโลกทั้งหมดเพื่อสร้างพระวิหาร แต่พระองค์ทรงขอให้เราสละทรัพย์สินเงินทองและเวลาของเราเพื่อสร้างพระวิหารต่อไปและเข้าพระวิหารที่สร้างเสร็จแล้วเป็นประจำแม้การดำเนินชีวิตในปัจจุบันจะกดดันเพียงใดก็ตาม พระองค์มิได้ทรงขอให้เราสละชีวิตเป็นมรณสักขี แต่พระองค์ทรงขอให้เราดำเนินชีวิตแบบสาวนุศิษย์คนหนึ่ง

“พี่น้องทั้งหลาย นี่เป็นโอกาสดีที่ได้มีชีวิตอยู่ และพวกเราจะมีหน้าที่สืบสานประเพณีอันล้ำค่าของการให้คำมั่นสัญญาด้วยใจรักดี ซึ่งเป็นตราสัญลักษณ์ของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหลายรุ่นก่อนหน้า” ■

เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัม อัครสาวกสิบสอง “ความจริงของพระผู้เป็นเจ้าจะประกาศออกไป” *เสี้ยวไฮนา* พ.ย. 2008 หน้า 104

ผู้นำศาสนจักรสอนเราเกี่ยวกับความสำคัญของคุณประโยชน์ที่เรากำลังทำวันนี้

เราทุกคนเป็นผู้บุกเบิก

“ข้าพเจ้าไม่มีบรรพชนอยู่ในกลุ่มผู้บุกเบิกศตวรรษที่สิบเก้าว่าตั้งแต่เป็นสมาชิกศาสนจักรช่วงแรกๆ ข้าพเจ้าก็รู้สึกถึงความสัมพันธ์อันแนบแน่นกับบรรดาผู้บุกเบิกสมัยเริ่มแรกที่ข้ามทุ่งราบ พวกท่านเป็นบรรพชนทางวิญญาณของข้าพเจ้า เช่นเดียวกับเป็นบรรพชนทางวิญญาณของสมาชิกทุกคนในศาสนจักรไม่ว่าจะมีสัญชาติ ภาษา หรือวัฒนธรรมใดก็ตาม . . .

“ด้วยเหตุที่คนทั่วโลกกำลังน้อมรับข่าวสารพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ เราทุกคนจึงเป็นผู้บุกเบิกในอาณาเขตและสภาพแวดล้อมของเรา”

ประธานตีเทอร์ เอฟ. อุทเตอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด “เอาใจใส่เสียงของศาสดา” *เสี้ยวไฮนา* ก.ค. 2008 หน้า 3

คนรุ่นแรกเป็นพรแก่ทุกคน

“โดยเป็นคนแรกในครอบครัวของท่านที่ยอมรับพระกิตติคุณ ท่านจึงเป็นคนรุ่นแรก รุ่นที่เลือกแล้วซึ่งทำให้ทุกรุ่นในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตได้รับพร . . .

“... ในศาสนจักรเราอ่านและพูดบ่อยๆ เกี่ยวกับผู้บุกเบิกในประวัติศาสตร์จักรตอนต้น พวกเขาเป็นสมาชิกรุ่นแรกเช่นเดียวกับท่าน . . .

“มรดกของพวกเขาสามารถเป็นของท่านได้ในฐานะสมาชิกรุ่นแรก จงซื่อสัตย์ รับใช้เพื่อนพี่น้อง เป็นพรแก่ครอบครัว และเลือกสิ่งที่ถูกต้อง ท่านเป็นคนรุ่นแรก รุ่นที่เลือกไว้ให้เป็นพรแก่ทุกรุ่นในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต”

เอ็ลเดอร์พอล บี. โฟเฟอร์ แห่งสาวกเจ็ดสิบ “คนรุ่นแรก” *เสี้ยวไฮนา* พ.ย. 2006 หน้า 13, 15

มีทางออก

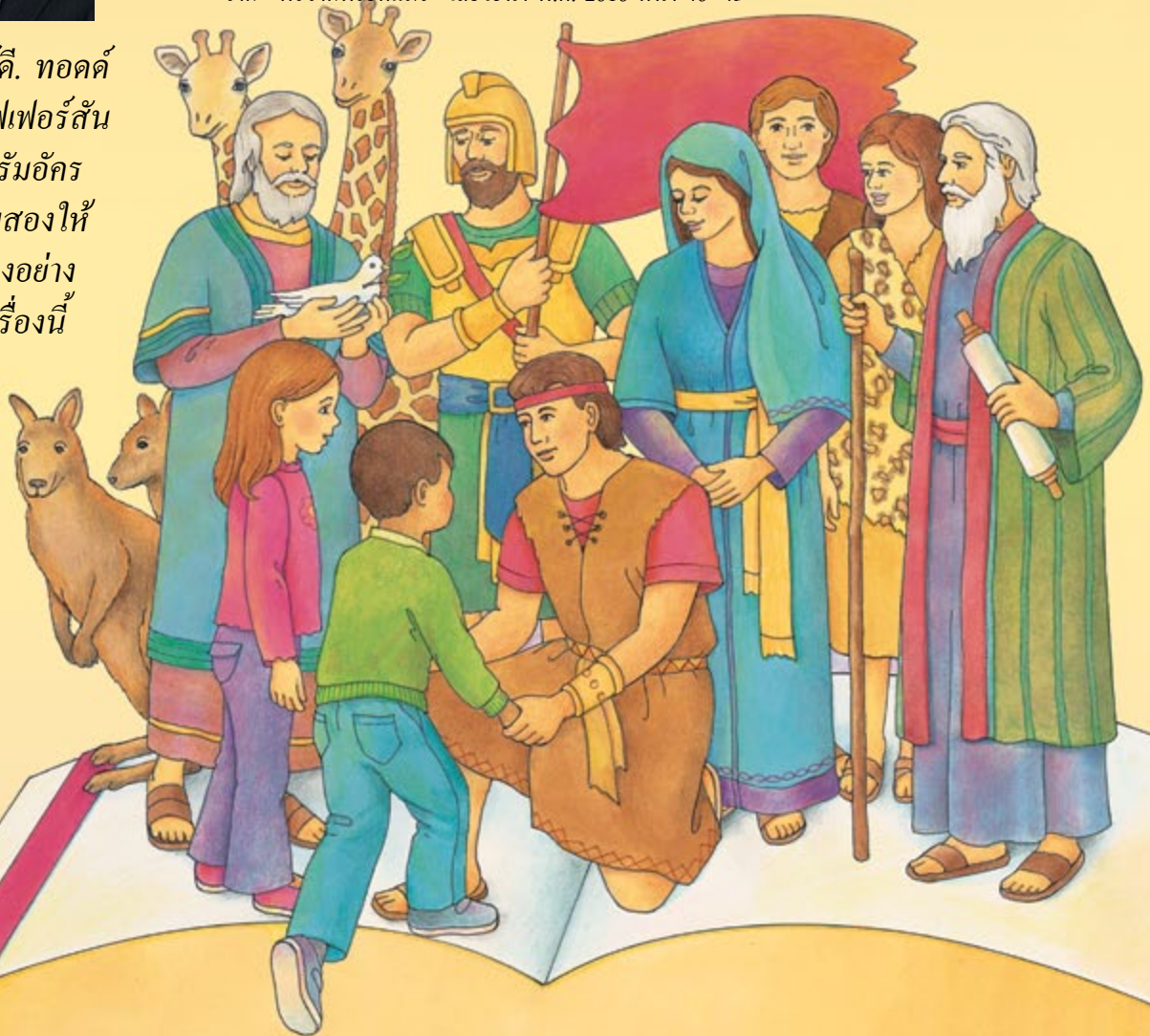
เมื่อเราทำบาป เราทำให้ตนเองจนมุม
การกลับใจเป็นทางออกทางเดียว

ฉันเรียนรู้อะไรบ้าง จากพระคัมภีร์

จุดประสงค์หลักของพระคัมภีร์ทุกเล่มคือเติมจิตวิญญาณของเราด้วยศรัทธา
ในพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดาและในพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์
จาก “พรจากพระคัมภีร์” เลียโฮนา พ.ศ. 2010 หน้า 40-43

เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์
คริสทอฟเฟอร์สัน
แห่งโคเวรัมฮ์คร
สาวกสิบสองให้
ข้อคิดบางอย่าง
เกี่ยวกับเรื่องนี้

พระคัมภีร์ขยายความทรงจำ
ของเราโดยช่วยให้เราระลึก
ถึงพระเจ้าและสัมพันธ์ภาพ
ระหว่างเรากับพระองค์และ
พระบิดาอยู่เสมอ อีกทั้ง
เตือนความจำถึงสิ่งที่เรา
เคยรู้ในชีวิตก่อนเกิด

เรื่องราวศรัทธา
ของคนอื่นๆ ในพระ
คัมภีร์เสริมสร้าง
ศรัทธาของเรา

ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ซึ่ง
พระเจ้าทรงเรียกว่าพระคัมภีร์
หลังไหลมาสู่เราแทบตลอดเวลา
ทางโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต
ดาวเทียม ซีดี ดีวีดี และสิ่งพิมพ์
แน่นอนว่าด้วยพรดังกล่าว
พระเจ้าทรงกำลังบอกเราว่า
เราจำเป็นต้องใช้พระคัมภีร์
มากกว่าช่วงเวลาที่ผ่านมา

พระคัมภีร์สอนเราให้รู้
หลักธรรมและคุณค่าทาง
ศีลธรรม ในพระคัมภีร์
เราเห็นภาพชัดเจนของ
พรที่มาจากการปฏิบัติ
หลักธรรมที่แท้จริง

ภาพสะท้อน

“ในพระเจ้า ข้าพระองค์วางใจ” (สดุดี 56:4)

โดย เชอีลา คินเดรด

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

ฉันแขวนกระเป๋านักเรียนไว้ในตู้และเห็นภาพสะท้อนของตัวเองในกระจกบานใหญ่ตรงประตู ฉันหยุดมองผมหางม้า หลุดลุ่ย เลื้อยเขี้ยวขยับยู่ยี่ และถุกทำยานยนต์ของฉัน ฉันนึกถึงคำพูดของครุปฐมวัย “หนูเป็นลูกสาวคนพิเศษของพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงมีพรมากมายเตรียมไว้ให้หนูในวันข้างหน้า”

ฉันเอนตัวไปข้างหน้าและจ้องมองกระจก โดยหวังว่าจะเห็นอนาคตได้ ฉันจะเป็นอย่างไรเมื่ออายุ 12 ขวบหรือ 22 ปี ฉันจะสวยหรือไม่ ฉันจะฉลาดไหม ฉันจะแต่งงานในพระวิหารหรือไม่ ฉันจะมีลูกน่ารักไหม นี่เป็นความฝันของฉัน แต่นี่เป็นพรที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเตรียมไว้ให้ฉันหรือไม่

“ลูกดูอะไรอยู่จ๊ะ” คุณแม่ถามด้วยเสียงนุ่มนวล จากภาพสะท้อนในกระจก ฉันเห็นคุณแม่ยืนอยู่ข้างหลังฉันตรงช่องประตู

“ดูตัวเองคะ” ฉันตอบ “แค่ดูตัวเองในกระจก” คุณแม่เดินเข้ามาและมองข้ามไหล่ฉัน “ลูกนะ” เป็นคนพิเศษมากนะ” ท่านบอก

“ครุปฐมวัยของหนูก็บอกอย่างนั้นคะ เธอบอกว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงมีพรมากมายเตรียมไว้ให้หนู มีอะไรเตรียมไว้ให้ชีวิตหนูหรือคะ”

“มาห้องแม่สิ แม่อยากให้คุณดูอะไรบางอย่าง” คุณแม่บอก

ในห้องนอนของคุณแม่ท่านเปิดกล่องเล็ก ๆ และหยิบกระจกเงาด้ามเงินออกมา

“สวยจังคะ” ฉันบอกพลางใช้นิ้วลูบไล้ตัวอักษร B ที่สลักอยู่ด้านหลัง

“นี่เป็นกระจกของคุณยายแม่เอง” คุณแม่บอก “เวลาแม่ขัดกระจกอันนี้ แม่พยายามนึกภาพสิ่งที่คุณยายปีเตอร์เห็นขณะท่านส่องกระจก ตอนแรกท่านอาจจะเห็นเด็กผู้หญิงอย่างลูกกำลังฝันถึงอนาคตของตัวเอง

“แม่นึกวาดภาพแสงแห่งความสุขที่ท่านเห็นในแววตาของท่านเองขณะมองดูผมเปียยาวในกระจกก่อนรับบัพติศมา ลูกรู้ไหมว่าท่านไม่สามารถรับบัพติศมาจนกระทั่งอายุ 18 ปี”

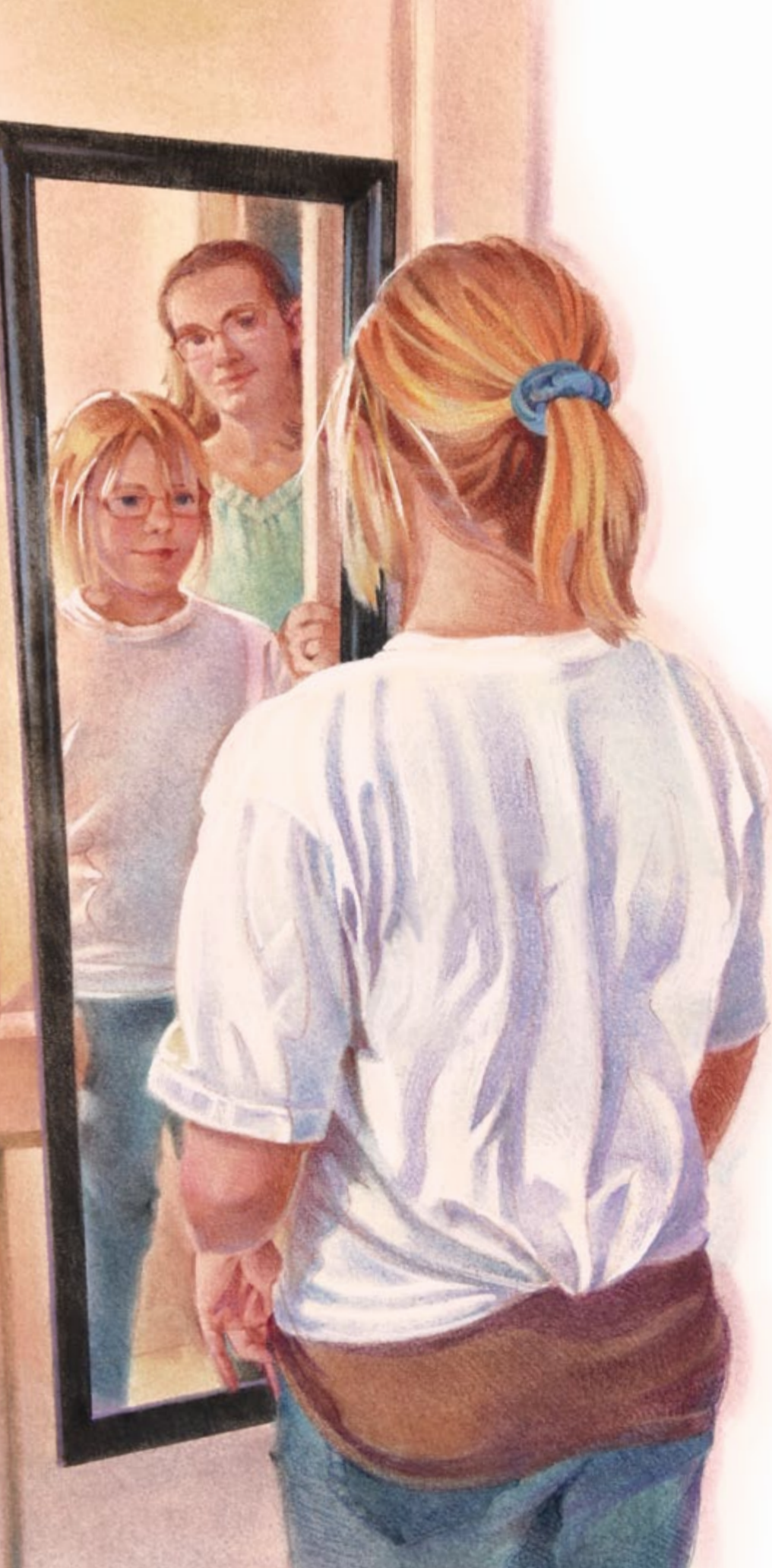
ฉันส่ายหน้า “ไม่ทราบคะ”

“หลังจากแต่งงานกับคุณตาท่านก็มีลูกสาวตัวน้อยที่มีชีวิตอยู่เพียงสองวัน แม่นึกวาดภาพดวงตาที่ท่านเห็นในกระจกอันนี้เอ่อทันด้วยน้ำตา”

“หลายปีหลังจากนั้น ท่านคงเห็นภาพสะท้อนอันเปี่ยมด้วยปีติขณะเตรียมไปพระวิหารเพื่อรับการผนึกกับสามีและลูกๆ สามคนของท่าน

“เมื่ออายุมากขึ้น ท่านอาจจะส่องกระจกอันนี้เพื่อสวมหมวกก่อนไปการประชุมสมาคมสงเคราะห์

“และสุดท้าย เมื่อเป็นหญิงม่ายผมสีดอกเลา ท่านอาจจะเห็นความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวในดวงตา ท่านขณะดำเนินชีวิตเพียงลำพังนานหลายปี แต่

“จงสืบหาองค์
ตระกูลของ
ท่าน เป็นสิ่งสำคัญที่
ต้องรู้ว่าใครมาก่อน
เราให้ไกลที่สุดเท่า
ที่จะทำได้ เราค้นพบ

บางสิ่งเกี่ยวกับตัวเราเมื่อเราเรียนรู้
เกี่ยวกับบรรพชน”

ประธานโฮมส์ เอส. มอนสัน “ความจริงที่
ไม่แปรผันสำหรับคืนวันที่ฝันแปร” *เลียวไฮนา*
พ.ศ. 2005 หน้า 27

ชื่อสัตย์จวบจนวาระสุดท้าย”

“พระบิดาบนสวรรค์ประทานพร
คุณยายทวดไหมคะ” ฉันทาม

“จ๊ะ พระองค์ประทานให้แน่นอน”
คุณแม่ตอบ

“คุณยายทวดมีชีวิตที่มีความสุข
ไหมคะ”

“มีสิจ๊ะ ชีวิตไม่ได้เป็นไปตามแผน
ทุกอย่างที่ท่านวางไว้ บางครั้งชีวิตก็
ยากมาก แต่ท่านวางใจพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
และประสบการณ์เหล่านั้นช่วยให้
ท่านเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น”

“หนูคิดว่าหนูไม่จำเป็นต้องเห็น
อนาคตหรอกค่ะ” ฉันทบอกลางค้อยๆ
วางกระจกด้ามเงินไว้ในกล่องเหมือน
เดิม “หนูแค่วางใจพระบิดาบนสวรรค์
และทำตามพระองค์ก็พอ”

“แม่มั่นใจว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
ชีวิตที่วิเศษสุดเตรียมไว้ให้ลูก” คุณ
แม่กล่าว “และถ้าลูกทำตามพระองค์
สุดท้ายแล้ว ใบหน้าที่ลูกเห็นในกระ-
จกจะสะท้อนรูปลักษณ์ของพระองค์
และนั่นแหละคือฝันที่เป็นจริง” ■

หน้านี้ ของหนู

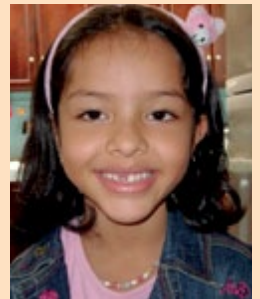
แจชชิวี วี. อายุ 7 ขวบจากเซาท์แคโรไลนา สหรัฐอเมริกา ชอบไปพระวิหารกับคุณพ่อคุณแม่ และเธอรักพระเยซูคริสต์มาก เธอมีเป้าหมายจะท่องหลักแห่งความเชื่อให้ได้ก่อนรับบัพติศมา

หนูรู้สึกถึงพระวิญญาณ

คหนึ่งหนูคุกเข่าข้างเตียงก่อนเข้านอน และสวดอ้อนวอนอย่างที่เคยทำทุกคืน แต่คืนนั้นหลังจากสวดอ้อนวอนหนูรู้สึกมีความสุขมากกว่าที่เคยรู้สึกก่อนหน้านี้ หนูรู้ว่าคืนนั้นหนูรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ ลิสา อี. อายุ 12 ขวบ เยอรมนี

ดาเนียลา เอ็ม. อายุ 8 ขวบ จากคอสตาริกา ชอบมีสังสรรค์ในครอบครัวและแบ่งปันกับครอบครัว เธอชอบเล่นกับโรดอล์ฟ น้องชาย สี่โปรดของเธอคือสีแดงอมม่วง

โรดอล์ฟ เอ็ม. อายุ 6 ขวบ ชอบอ่านพระคัมภีร์ เรื่องการประสูติของพระเยซูคริสต์ สี่โปรดของเขา คือสีฟ้า เขารักคุณพ่อคุณแม่ เพราะพวกเขาดูแลเขาและรักเขา

ผมรู้สึกดีได้

เมื่อผมทำบางอย่างไม่ถูกต้อง ผมจะขอโทษและพยายามทำให้ดีขึ้น เมื่อผมทำสิ่งถูกต้อง พระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยให้ผมรู้สึกดี ผมอยากมีความรู้สึกดีในใจอยู่เสมอ ในพระคัมภีร์ มอรมอน เมื่อแอลมาผู้บุตรทำไม่ดี เขากลับใจและทำสิ่งถูกต้อง เขาเป็นแบบอย่างที่ดี จาเร็ด วาย. อายุ 5 ขวบ, มาเลเซียบตะวันตก

ฟินน์ เอส. อายุ 10 ขวบ, เยอรมนี

วาเลรี่ อาร์. อายุ 11 ปี, สวิตเซอร์แลนด์

ฮวน จี. อายุ 6 ขวบ, เอกวาดอร์

ถ้าท่านประสงค์จะมีส่วนในหน้านี้ของหนู ส่งอีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org โดยเขียนในบรรทัดชื่อเรื่องว่า “Our Page” ทุกครั้งที่ส่งต้องระบุชื่อนามสกุล เพศ และอายุของเด็ก (ต้องอายุตั้งแต่ 3 ขวบถึง 12 ขวบ) ชื่อบิดามารดา วอร์ดหรือสาขา และสเตคหรือท้องถิ่น พร้อมคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของบิดามารดาให้ใช้รูปของเด็กและสิ่งที่ส่งมา (ส่งทางอีเมลได้) ศาสนจักรอาจแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนในเนื้อหาข้อความของจดหมายที่ตีพิมพ์

ท่านสามารถใช้บทเรียนและกิจกรรมนี้เพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสาระสำคัญปฐมวัยประจำเดือนนี้

ร่างกายของฉันเป็นวิหารของพระเจ้า

“ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่าน...วิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ และท่านทั้งหลายเป็นวิหารนั้น” (1 โครินธ์ 3:17)

โดย **วิกกี เอฟ. มัตสุโมริ**

ลองหลับตานึกภาพพระวิหาร พระวิหารสี่อะไร ใหญ่แค่ไหน มีหน้าต่างหรือไม่ มียอดแหลมหรือไม่ มีที่ยอด

พระวิหารทุกแห่งของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายแตกต่างกัน พระวิหารซอลท์เลคในยูทาห์มีผนังแกรนิตสีเทาและยอดแหลมหยกยอดต่างจากพระวิหารคาร์ดสตัน แอลเบอร์ตาในแคนาดา ซึ่งมีผนังหินแต่ไม่มียอดแหลมถึงแม้พระวิหารแต่ละแห่งจะดูต่างกัน แต่ทุกแห่งสวยงามและสร้างเพื่อจุดประสงค์เดียวกัน พระวิหารเป็นสถานที่ประกอบศาสนพิธีพิเศษซึ่งจำเป็นต่ออารกกลับไป

หาพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ท่านเป็นเหมือนพระวิหาร ท่านต่างจากคนอื่น ๆ แต่ท่านเป็นบ้านสำหรับพระวิญญาณของพระเจ้าด้วย—ซึ่งคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ อัครสาวกเปาโลกล่าวว่า “ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่าน...วิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ และท่านทั้งหลายเป็นวิหารนั้น” (1 โครินธ์ 3: 16-17) ร่างกายเป็นวิหารสำหรับวิญญาณของท่าน

ท่านปฏิบัติต่อพระวิหารด้วยความเคารพฉันใด ท่านพึงปฏิบัติต่อร่างกายด้วยความเคารพฉันนั้น ท่านทำเช่นนี้ได้โดย

เชื่อฟังพระคำแห่งปัญญา (ดู คพ. 89) แต่งกายสุภาพเรียบร้อย และรักษาร่างกายให้สะอาดอยู่เสมอ ท่านควรรักษาจิตใจและความคิดให้สะอาดเช่นกันโดยอ่าน ฟัง และดูเฉพาะ “สิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์พอพระทัยเท่านั้น” (ดู มาตรฐานพระกิตติคุณของฉัน) เมื่อท่านสะอาดในความคิดและร่างกาย ท่านจะได้รับพรมากมาย ■

กิจกรรม

หาทางผ่านเขาวงกต เมื่อถึงป้ายหนึ่งให้เลือกเส้นทาง ใช่ หรือ ไม่ ขึ้นอยู่กับว่าป้ายไหนช่วยท่านปฏิบัติต่อร่างกายเหมือนเป็นวิหารของพระเจ้า การเลือกเส้นทางที่ถูกต้องจะพาไปถึงพระวิหาร วาดภาพสิ่งอื่นๆ อีกสี่อย่างที่ดีสำหรับท่าน ตัดออกและวางภาพของท่านทับภาพการเลือกที่ดีในเขาวงกต

พระเยซู ทรงอวยพร เด็ก ๆ

โดย ไตแอน แอล. แมนแกม

ไยรัส

ไยรัสเป็นคนที่สำคัญ
ในคาเปอร์นาอุม
เขาเป็นนายธรรม-
ศาลาซึ่งชาวยิวทุก
คนในแถบนั้นไป
นมัสการ

ไยรัสกับภรรยาที่นั่งอยู่ข้างเตียงบุตรสาว
และรู้สึกร้อนใจ บุตรสาวของพวกเขา
ป่วยหนักขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเวลาผ่านไป พวกเขาเกรงว่าเธอจะตาย พวกเขา
รู้ว่ามียีกทางเดียวที่จะช่วยเธอได้

ไยรัสรีบออกไปตามถนนสายต่างๆ ของเมือง
คาเปอร์นาอุมเพื่อพยายามหาพระเยซูแห่งนาซาเร็ธ
ไยรัสรู้ว่าพระเยซูเคยรักษาคนหลายคนให้หายเป็น
ปกติมาแล้ว บางทีพระเยซูอาจจะเสด็จมารักษา
บุตรสาวของเขา

ผู้คนมาชุมนุมกันตามแนวชายฝั่งทะเล พระเยซู
ประทับอยู่บนเรือลำหนึ่ง ไยรัสแหวกทางฝ่าฝูงชน
เข้าไปจนใกล้พระเจ้า ไยรัสคุกเข่าลงและทูลพระ
เยซูว่าบุตรสาวของเขาป่วยหนักกำลังจะตาย

“ขอเชิญพระองค์ไปวางพระหัตถ์บนเขาเพื่อเขา
จะได้หายโรคและไม่ตาย” ไยรัสอ่อนวอน

พระเยซูเสด็จไปกับเขา และคนเป็นอันมากตาม
พระองค์ไป

ผู้ส่งข่าววิ่งมาบอกไยรัสว่าบุตรสาวของเขาตาย
แล้ว สายเกินกว่าพระเยซูจะเสด็จไปช่วยได้ พระ
เยซูตรัสกับไยรัสว่า “อย่าวิตกเลย จงเชื่อเท่านั้น
เถิด”

เมื่อไปถึงบ้านของไยรัส มีเสียงร้องไห้คร่ำครวญ
เป็นอันมาก หลายคนอยู่ในบ้านกำลังร่ำไห้ด้วยความ
เสียใจ

พระเยซูเสด็จเข้าไปในบ้านและบอกพวกเขาว่า
อย่าร้องไห้เลย เพราะเด็กผู้หญิงคนนั้นยังไม่ตาย
เพียงแต่นอนหลับอยู่ บางคนหัวเราะเยาะพระองค์
พวกเขารู้ว่าเด็กคนนั้นตายแล้ว

จากนั้นพระเยซูทรงให้ทุกคนที่ส่งเสียงคร่ำครวญ
ออกไปข้างนอก พระองค์ทรงพาไยรัสกับภรรยาของ
ไยรัส พร้อมด้วยอัครสาวกเปโตร ยากอบ และ
ยอห์นเข้าไปในห้องที่เด็กคนนั้นนอนอยู่บนเตียง

พระเยซูทรงจับมือเด็กผู้หญิงและตรัสว่า “เด็ก

การไว้ทุกข์

เมื่อมีคนตายในสมัยพระเยซู ครอบครัวจะจ้างคนไว้ทุกข์มาบ้านของพวกเขาให้ร้องไห้เสียงดังและเป่าลู่เพลงเศร้าๆ คนตายจะถูกฝังภายใน 24 ชั่วโมงหลังจากเขาสิ้นชีวิต

หญิงเอ๋ย เราว่าแก่เจ้าว่าจงลุกขึ้นเถิด”

เด็กหญิงคนนั้นลุกขึ้นยืน พ่อแม่ของเธอประหลาดใจและชื่นชมยินดี บุตรสาวของพวกเขายังมีชีวิตอยู่!

มีหลายครั้งที่พระเยซูทรงรักษาและทรงอวยพรเด็ก วันหนึ่งในเปรีเย คนมากมายมาชุมนุมรอบๆ พระผู้ช่วยให้รอดเพื่อฟังพระองค์สอน บางคนพาเด็กมาหาพระเยซูและพระองค์ทรงอวยพรเด็กเหล่านั้น

เหล่าสาวกของพระเยซูเห็นเด็กๆ และพยายาม

กันพวกเขาออกไป พระเยซูทรงปฏิบัติศาสนกิจอยู่กับคนจำนวนมาก และดูเหมือนเด็กจะไม่สำคัญ แต่พระเยซูรับสั่งกับเหล่าสาวกว่า “จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าแผ่นดินของพระเจ้าเป็นของคนเช่นเด็กอย่างนั้น”

แล้วพระเยซูทรงอุ้มเด็กแต่ละคน ทรงวางพระหัตถ์บนศีรษะแต่ละคนและทรงอวยพรพวกเขา พระเยซูรับสั่งกับพวกผู้ใหญ่ว่าพวกเขาต้องถ่อมตนเหมือนเด็กเล็กๆ ■

จาก *มาระโก* 5:21–24, 35–43; 10:13–16

เด็กหญิงเอ๋ย หมายถึงถึงเด็กผู้หญิงหรือเด็กสาว

หาคนให้สอน

เมื่อผู้สอนศาสนาสวดอ้อนวอน ตึกษาพระคัมภีร์ และแบ่งปัน
 ใประจักษ์พยาน พวกเขากำลังแสดงการเชื่อฟังและทำตนให้
 มีคุณสมบัติคู่ควรรับความช่วยเหลือจากพระเจ้า ใช้คำแนะนำใน
 กรอบสี่เหลี่ยมช่วยผู้สอนศาสนาเหล่านี้หาครอบครัวที่ต้องการ
 เรียนพระกิตติคุณ ตัวอย่างเช่น เมื่อท่านเห็นผู้สอนศาสนาสวด
 อ้อนวอน ให้ขยับไปทางภาพด้านขวามือ ■

จุดเริ่มต้น

จุดสิ้นสุด

ขยับไปทางขวา

ขยับไปทางซ้าย

ขยับลงข้างล่าง

คมจาทะ

“ขอให้เราเป็น...เพื่อนบ้าน
ที่ดีในชุมชนของเรา จง
แสดงน้ำใจต่อผู้ที่นับถือ
ศาสนาอื่นเช่นเดียวกับผู้ที่
นับถือศาสนาเดียวกับเรา”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
จากการประชุมใหญ่สามัญ เมษายน 2011

ภาพประกอบโดย มาร์วิน รูธ

แค่เหรียญเดียว

โดย แซด อี. ฟาเรส

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ส่วนสิบจึงน้อยนักหนา ฉันแสดงศรัทธา
สำนึกในพระกรุณา พระเจ้า” (“ฉันถวาย
ส่วนสิบแด่พระเจ้า” เลีย โสนา ต.ค. 2006
หน้า 113)

1. ดาเนี่ยลยื่นจ้่องเหรียญบนโต๊ะ
เขามองเหรียญนั้นได้สองสามนาที
แล้ว มันดูไม่ใช่เงินจำนวนมาก
อะไรเลย

ดาเนี่ยล ไปกันได้หรือยัง

ครับพ่อ จะไปเดี๋ยวนี้นะครับ

2. ดาเนี่ยลหยิบเหรียญใส่กระเป๋าเสื้อแล้ว
วิ่งตามครอบครัวไป

3. เมื่อดาเนี่ยลกับครอบครัวมาถึงโบสถ์ เขาหยิบ
โบส่วนสิบและซองมาจากหน้าห้องทำงานของ
อธิการ

พ่อครับ ช่วงกรอกให้ผม
หน่อยได้ไหมครับ

ได้สิลูก

4. วันนี้ลูกจะจ่ายส่วนสิบเท่าไรครับ

ไม่มากหรอกครับ แต่นี่เอง

ดาเนี่ยล นี่คือ
10 เพอร์เซ็นต์ของ
เงินที่ลูกหาได้
อย่างนั้นหรือ

ครับ

ชั้นก็เจี๊ยมเลย

5. ดาเนียลปิดผนึกซองจดหมาย และมอบส่วนสิบให้อธิการ อธิการจับมือกับเขา

ดาเนียลสงสัยว่าอธิการจะยังจับมือกับเขา หรือไม่ถ้ารู้ว่าในซองมีอยู่เหรียญเดียว

7.

ลูกไม่รู้หรอกว่าเฟื่องเหรียญเดียวจะช่างค่าอะไรได้บ้าง อาจจะช่างค่าพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนหนึ่งหน้า หรือ อาจจะช่วยช่างค่าหินหนึ่งก้อนที่ใช้สร้างพระวิหารก็ได้

6. พ่อภูมิใจในถ้วยลูก ดาเนียล การช่างส่วนสิบเป็นการเลือกที่ดี

ผมรู้ดีครับพ่อ แต่แค่เหรียญเดียวเองนะครับ

8. ดาเนียลไม่เคยคิดเรื่องส่วนสิบแบบนี้มาก่อน เขาเริ่มนึกถึงทุกด้านที่ส่วนสิบจะช่วยคนอื่นๆ ได้

ผมคิดว่าคุณพ่อพูดถูก ผมดีใจที่ ผมช่างส่วนสิบได้—ถึงแม้จะแค่เหรียญเดียวก็ตาม

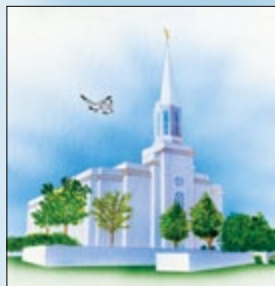
ใช้ส่วนสิบอย่างไร

ศาสนจักรใช้ส่วนสิบเพื่อช่วยงานเผยแผ่ศาสนา สร้างพระวิหารและอาคารประชุม
พิมพ์พระคัมภีร์ และทำอีกหลายอย่าง คุณภาพของสิ่งที่ใช้เงินส่วนสิบจ่าย
วงกลมภาพในแต่ละคอลัมน์ที่ต่างจากภาพอื่น

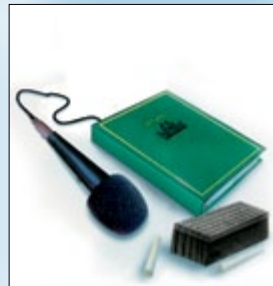
งานเผยแผ่ศาสนา

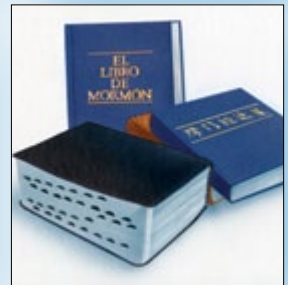
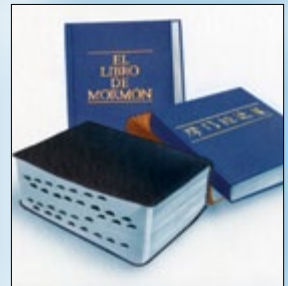
พระวิหาร

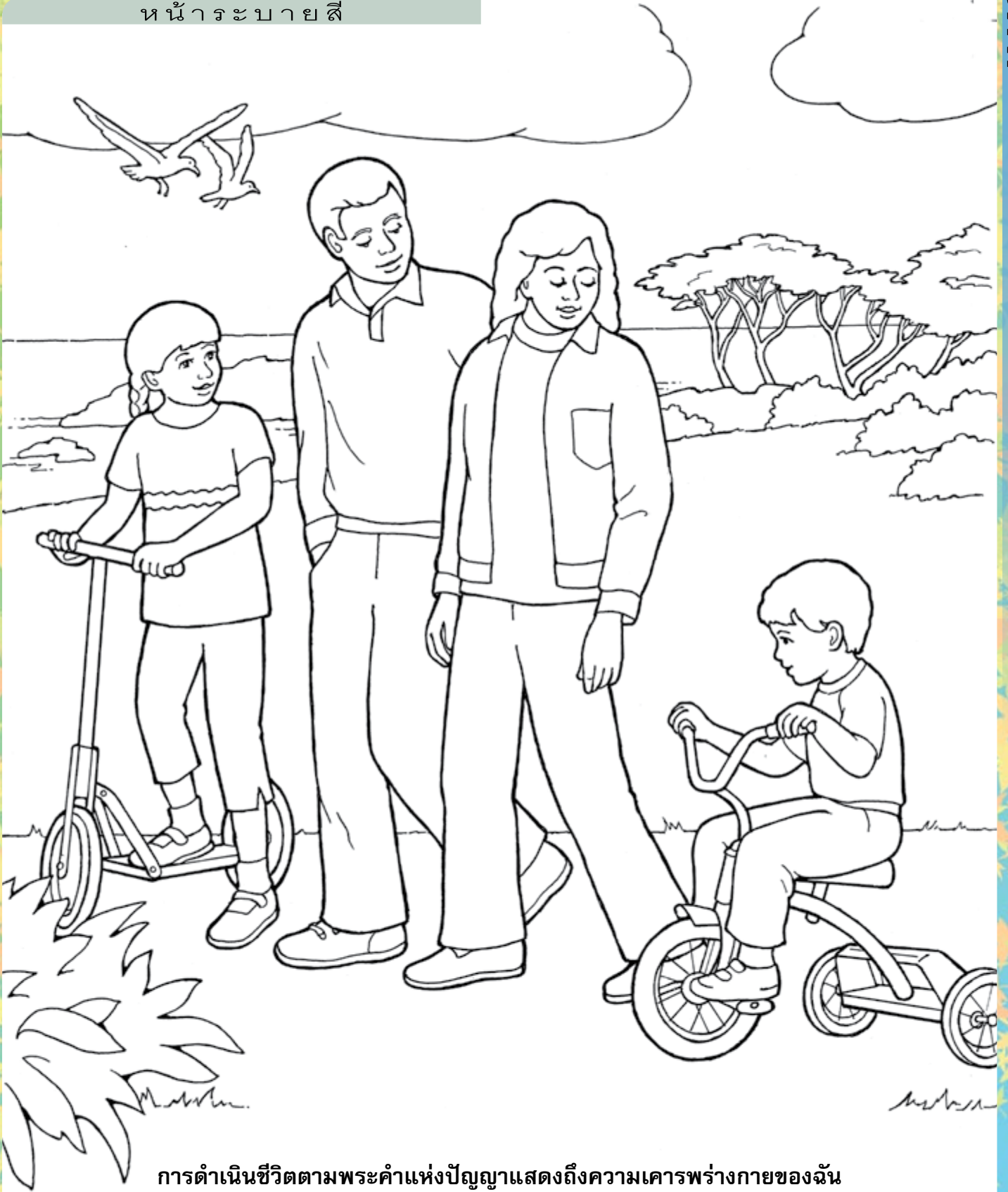
อาคารประชุม

พระคัมภีร์

ที่มา: ภาพประกอบโดย โจ ฟอสเชอร์

การดำเนินชีวิตตามพระคำแห่งปัญญาแสดงถึงความเคารพร่างกายของฉัน

“ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่าน
... วิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ และท่านทั้งหลายเป็นวิหารนั้น” (1 โครินธ์ 3:16-17)

ข่าวศาสนจักร

เลียดไฮนา และ Ensign ฉบับเดือนตุลาคมเน้นเรื่องพระคัมภีร์มอรมอน

นิตยสารศาสนจักรมีกำหนดตีพิมพ์ฉบับที่เน้นหัวข้อสำคัญเพียงเรื่องเดียวเป็นระยะๆ ปีนี้ เลียดไฮนา และ Ensign ฉบับเดือนตุลาคมจะอุทิศให้แก่พระคัมภีร์มอรมอน

ฉบับนี้จะมุ่งเน้นคำถามสำคัญข้อได้แก่ พระคัมภีร์มอรมอนคือเหตุใดเราจึงต้องมีพระคัมภีร์มอรมอน พระคัมภีร์มอรมอนมีความหมายอย่างไรต่อฉัน

ฉบับนี้จะประกอบด้วยประวัติของพระคัมภีร์มอรมอน ประสบการณ์ส่วนตัวของสมาชิกกับพระคัมภีร์ คำแนะนำสำหรับการศึกษาพระคัมภีร์ และข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการประยุกต์ใช้พระคัมภีร์ ปัจจุบัน ประจักษ์พยานและศรัทธาที่เข้าใจอันลึกซึ้งในพระคัมภีร์มอรมอน จากสภาพพยากรณ์และอัศจรรย์ ยังมีชีวิตอยู่ 15 ท่าน พร้อมทั้งประธานศาสนจักร จะรวมไว้ด้วยตลอดทั้งเล่ม

“มีพลังในประจักษ์พยานของศาสนจักร” เจนนิเฟอร์ กรีนวูด บรรณาธิการบริหารของ เลียดไฮนา กล่าว “ประจักษ์พยานของพวกเขาทำเรามีพื้นฐานจากพระคัมภีร์มอรมอน ศิลาหลักแห่งศาสนาของเรา เรามีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะให้สมาชิกสัมผัสประจักษ์พยานเหล่านั้น”

ศาสนจักรสนับสนุนให้สมาชิกใช้นิตยสารฉบับนี้ในสองวิธี เอ็ดเดอร์พอล บี. โฟเฟอร์ แห่งสวากเจ็ดสิบ ผู้อำนวยการบริหารของแผนกหลักสูตรกล่าว

“วิธีแรก สมาชิกและผู้สอนศาสนาควรอ่านเพื่อจรรโลงใจและเสริมสร้างประจักษ์พยานของตนเองเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน” ท่านกล่าว “วิธีที่สอง พวกเขาควรมอบนิตยสารให้ผู้อื่น เช่น สมาชิกศาสนจักรที่แข่งขันน้อยและผู้ที่ไม่ใช่สมาชิก”

“ความปรารถนาของเราคือให้นิตยสารฉบับนี้เป็นก้าวสำคัญสำหรับผู้คนที่จะเปิดอ่านพระคัมภีร์มอรมอนอย่างแท้จริงและอุทิศตนอีกครั้งกับพระคัมภีร์” ซิสเตอร์

กรีนวูดกล่าว “เป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยมที่จะถึงพระคัมภีร์มอรมอน อ่านพระคัมภีร์มอรมอน และเรียนรู้สิ่งต่างๆ กับพระคัมภีร์มอรมอน แต่พระคัมภีร์มอรมอนเองที่ทำให้ผู้คนเปลี่ยนใจมาเชื่อ ทำให้ผู้คนเข้าใกล้พระเจ้า”

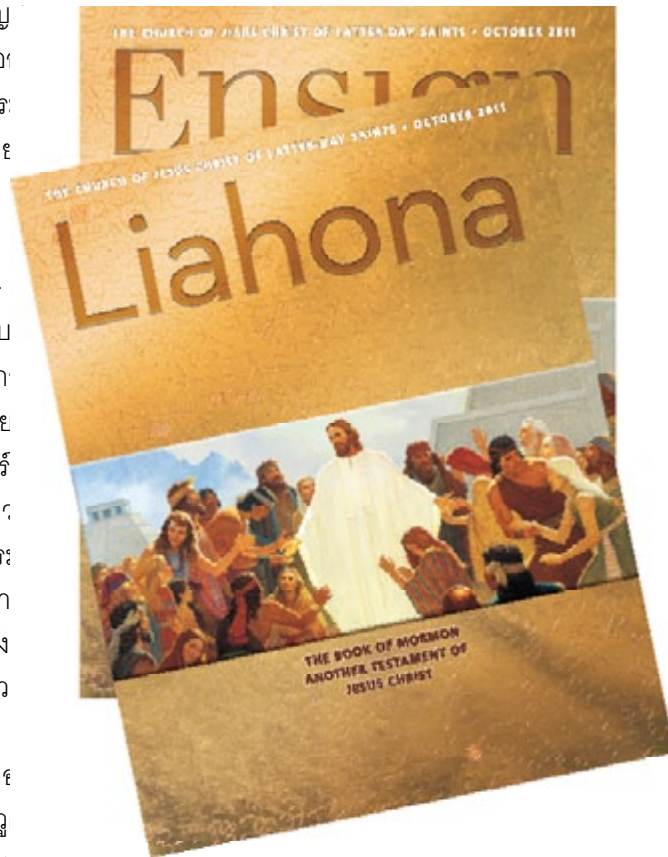
พระคัมภีร์มอรมอนยืนหยัดทดสอบเวลา การทดลอง และประจักษ์พยาน เป็นแก่นแท้แห่งพระกิตติคุณพระเยซูคริสต์

“ฉบับนี้จัดทำด้วยความหวังใจว่า นักรดลใจมาสู่ครอบครัวและบุคคลทั้งหลายขณะพวกเขาพยายามทำความเข้าใจ ผักผ่อน และแบ่งปันคำสอนของพระคัมภีร์มอรมอนกับผู้อื่น” เอ็ดเดอร์โฟเฟอร์กล่าว

ฉบับเดือนตุลาคมจะจัดพิมพ์ 42 ภาษา ศาสนจักรกระตุ้นให้ทุกคนอ่านเนื้อหาในฉบับนี้อย่าง

ถาวร ภาษาอื่นๆ อีก 39 ภาษาจะได้รับข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุดและข่าวเยี่ยมสอนจากฉบับนี้ นิตยสารเต็มฉบับจะมีออนไลน์หลายภาษาที่หน้าเว็บของ เลียดไฮนา และ Ensign

สมาชิกที่ต้องการสมัครเป็นสมาชิกนิตยสาร หรือสมัครสมาชิกเป็นของขวัญ หรือต้องการรับนิตยสารฉบับพระคัมภีร์มอรมอนเพิ่มสามารถติดต่อศูนย์หนังสือในท้องถิ่นหรือเข้าไปที่ store.lds.org

เลียดไฮนา และ Ensign ฉบับเดือนตุลาคมจะเน้นเรื่องพระคัมภีร์มอรมอน

ประธานคณะเผยแผ่คนใหม่ ได้รับเรียกให้รับใช้

คาสนจักรประกาศรายชื่อประธานคณะเผยแผ่คนใหม่ 127 คนเมื่อต้นปีนี้ ประธานคณะเผยแผ่ส่วนใหญ่เริ่มปฏิบัติหน้าที่การเรียกสามปีในเดือนกรกฎาคมของปีนี้

คณะเผยแผ่	ประธานคนใหม่
กวม โมโครนีเซีย	สตีเฟน เอฟ. มีคัม
กอนเซปซ็อนใต้ ชิลี	ออสวัลโด อาร์ดินเนซ คาร์เ็น
กัวเตมาลาซีกกลาง	เอ็ม. โจเซฟ บรฟ
กัวเตมาลา	
กัวเตมาลาซีกเหนือ	แลร์รี่ สเตย์
กัวเตมาลาซีกใต้	เอ็ดเวิร์ด ดี. รัส
กัวเตมาลา	
การากัส เวเนซุเอลา	เวียเนีย อาร์. วิลลามิซาร์
กาลิ โคลอมเบีย	โจนาธาน เอ็ม. ฟรินซ์
กินซาซา สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก	เบรนท์ แอล. จามีสัน
กัตโต เอกวาดอร์	บรูซ จี. เกนท์
เกซอนซิตี ฟิลิปปีนส์	นอร์ธ เดนนิส อาร์. สเปอริรี่
เกตซัลเตนังโก กัวเตมาลา	ลิวอิส บัทิสทา
โกชาบัมา โบลิเวีย	แดน แอล. ไทเยอร์
โกโคโน เบนิน	โรเบิร์ต เอฟ. วัต
โกวยากิลเหนือ เอกวาดอร์	ลิซารีโต เอช. อะมายา
เคปโคสต์ กานา	เจฟฟรีย์ แอล. ชูลซ์
เคปทาวน์ แอฟริกาใต้	มาร์ค โอ. วูด
เคียฟ ยูเครน	ยอร์ก เคลบินแกท
โคเบะ ญี่ปุ่น	ริชาร์ด จี. ซินแก
โคลัมเบีย โอไฮโอ	โรเบิร์ต ที. นิลเซ็น
โคโลราโดสปริงส์ โคโลราโด	เจ. แพทริก แอนเดอร์สัน
โจฮันเนสเบิร์ก แอฟริกาใต้	เอส. เครา โลมเมอร์
ชาร์ลสตัน เวสต์เวอร์จิเนีย	บรูซ จี. พัทท์
ซีโกลยโฮ เปรู	บูตัวโด ซี. ริสโซ
ซัปโปโระ ญี่ปุ่น	อิริค ซี. อิวานส์
ซัลตา อาร์เจนตินา	ฮวน เจ. เลทีโน
ซัลวาดอร์ บราซิล	เจมส์ ดับเบิลยู. ฮาร์ท
ซานซัลวาดอร์ เอลซัลวาดอร์	เดวิด แอล. กลาซิเออร์
ซานตาอานา/เบลีซ	โอ. โพลโลก คอร์ดอน
เอลซัลวาดอร์	
ซานเตียโกเหนือ ชิลี	เฟรด ดี. เอสซิก
ซานโตโดมิงโกตะวันออก	ราอูล โรดริกัวซ์ โมเรล
สาธารณรัฐโดมินิกัน	
ซานโตโดมิงโกตะวันออก	เอริคเบอร์โต เฮอรันาเดซ
สาธารณรัฐโดมินิกัน	
ซานปาโบล ฟิลิปปีนส์	จอร์จ อี. ปีเตอร์สัน

ซานโฮเซ แคลิฟอร์เนีย
ซูวา ฟิจิ
เซนต์ปีเตอส์เบิร์ก รัสเซีย
เซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก รัสเซีย
เซบู ฟิลิปปีนส์
เซนต์แคโรไลนา
เซาเปาลู อินเทอร์เน็ต
บราซิล
เซาเปาลูได้ บราซิล
เซาเปาลูเหนือ บราซิล
แซคราเมนโต แคลิฟอร์เนีย
แซนต์เอโก แคลิฟอร์เนีย
คาเวา ฟิลิปปีนส์
เคเนเวอร์เหนือ โคโลราโด
แคลลิส เทกซัส
โคเนคตัท ยูเครน
คาโกลัน ฟิลิปปีนส์
คิราเนอ แอลเบเนีย
คิฮัวนา เม็กซิโก
คุดซาลาญเตียเรซ เม็กซิโก
เคอูซัลปา ฮอนดูรัส
โคร์รอน เม็กซิโก
ทาโคมา วอชิงตัน
ซูซอน แอริโซนา
นอกซวิลล์ เทนเนสซี
แนชวิลล์ เทนเนสซี
โนโงะบีสส์ รัสเซีย
บราซิลเลีย บราซิล
บอลติก
บัวโนสไอเรสตะวันออก
อาร์เจนตินา
บูคาเรสต์ โรมาเนีย
แบตันรูช ลูเซียนนา
ปวยบล่า เม็กซิโก
ปาเปตี คายีตี
ปารีส ฝรั่งเศส
ปูซาน เกาหลี
โปรอา เคปเวิร์ด
พอร์ตแลนด์ ออริกอน
พอร์ตสาร์คอร์ต ในจอร์เจีย
พริ่งทูน เยอรมนี
พอร์ตลอคเคอร์เดล ฟลอริดา
พิตส์เบิร์ก เพนซิลเวเนีย
พีนิกซ์ แอริโซนา
เฟรสโน แคลิฟอร์เนีย
ไฟร์ตาเลซา บราซิล
โฟลเรียนอปอลิส บราซิล

ดับเบิลยู. ลินคอน แวกคินส์
เค็นเน็ธ ดี. คลิงเกลอร์
แกรีดี ดี. ราสมีสเซ็น
จอห์น บีสลีย์
อิวาน เอ. ซัมพัทท์
โคลัมเบีย มอนเต โสล์ม
อาร์. ปาซโก ปีนไอ
จอห์น เอส. แทนเนอร์
มาร์คัส เอช. มาร์ตินส์
เอช. เบ็นสัน ลิวอิส
พอล เอ็ม. เคลย์ตัน
เฟอ์ดินานด์ ฟานกาน
เจอรั๊ย เอ็ม. ซูมส์
เดวิน จี. เดอว์เรนท์
วลาดีเมียร์ แคมเปอโร
โซเซ วี. แอนดาคยา
แอนดรูว์ เอ็ม. ฟอร์ด
อาร์มานโด คาร์ร็อน ริเวรา
ฮวน จี. คาร์เดนาส ฮามาโย
คาร์โลส เอ. เฮอรันาเดซ
เดวิด ฟลอเรส วิลลาเซนอร์
ดักลาส ดับเบิลยู. วีเวอร์
โรเจอร์ อี. คิลล์แพค
ริชาร์ด เอ. โอเรียน
วิลเลียม แอล. แมคคีย์
สตีเวน เอ็ม. ปีเตอร์เซ็น
เฮลซิง แอล. เกิรทเนอร์
เจฟฟรีย์ จี. บอสเวลล์
ดักลาส บี. คาร์เตอร์
เน็ต ซี. ฮิลล์
จิม เอ็ม. วอลล์
โรเบิร์ต ซี. รัฟส์
เบนจามิน ที. ซินจอกซ์
ฟรังค์ โทขนานสกี
ลินน์ เอ. กิลเบิร์ต
โรเบอर्टี เอฟ. โอลิเวียรา
ซี. เจฟฟรีย์ มอร์รีย์
ฟิลลิป เค. ซาซางบิ
ลีโซ เค. ซาซางบิ
โดนัลด์ อี. แอนเดอร์สัน
คลีตัน ดี. ทอฟสมอ
อาร์. สก็อตต์ เทย์เลอร์
แลร์รี่ เกลกิวซ์
ฟรานซิสโก เอ. เซวาซา
เจ. โจเอล เฟอ์นานเดส

มอริสทาวน์ นิวเจอร์ซีย์
มะนิลา ฟิลิปปีนส์
มาเซโฮ บราซิล
มานาส บราซิล
มินเนโพลิส มินเนโซตา
เม็กซิโกซีกตะวันออกเฉียงใต้
เม็กซิโก
เม็กซิโกซีกเหนือ เม็กซิโก
เมนโดซา อาร์เจนตินา
แมนเชสเตอร์ อังกฤษ
ยูจีน ออริกอน
เยคาเตรินบูร์ก รัสเซีย
ริเวอร์ไซด์ แคลิฟอร์เนีย
ริคูตีจาเนรู บราซิล
เรซีสเตนเซีย อาร์เจนตินา
เรซึฟี บราซิล
โรซารีโอ อาร์เจนตินา
โรสวิลล์ แคลิฟอร์เนีย
ลับบ็อก เทกซัส
ลาซเวกัส เนวาดา
ลิตเทิลร็อก อาร์คันซอ
ลิมาตะวันออก เปรู
ลุยวิลล์ เคนทักกี
ลูซากา แซมเบีย
เลกอส ในจอร์เจีย
แลนซิง มิชิแกน
วีโดเรีย บราซิล
เวเนซุลา แคลิฟอร์เนีย
เวรากูซ เม็กซิโก
เวลลิงตัน นิวซีแลนด์
แวนคูเวอร์ แคนาดา
สตอกโฮล์ม สวีเดน
สโลวีเนีย/โครเอเชีย
อัครา กานา
อังกเลส ฟิลิปปีนส์
อัลไพน์ ยูทาห์เยอร์มัน
อาบีจาน โกตดิวัวร์
อาปีอา ซามัว
อาร์คาเดีย แคลิฟอร์เนีย
อินดีเพนแดนซ์ มิสซูรี
อูลานบาตอร์ มองโกเลีย
แอนคอริจ อะแลสกา
แอนดรูว์ส แคลิฟอร์เนีย
โอกแลนด์ นิวซีแลนด์
โอซอร์โน ชิลี
โอลองกาไป ฟิลิปปีนส์
โออาซากา เม็กซิโก
ฮิวสตัน เทกซัส
ฮิวสตันตะวันออก เทกซัส
เฮลซิงกิ ฟินแลนด์
* เริ่มรับใช้ในเดือนธันวาคม 2010

จอห์น เอ็ม. เจฟสัน
โลว์ เจ. สดักกี
เมารีซีโอ ซี. กอนซากา
เอช. โมโรโน โคลน์
จอร์แดน ดับเบิลยู. คลีเมนทส์
เรย์มันโด โมราเลส บาร์เรรา
เจ. ดานา คอลล
เซอร์จีโอ อี. อวริลา
โรเบิร์ต โอ. เพรสตัน
มาร์ค เอ. ย์ก์
จี. เคนท์ รัสท์
พอล เอฟ. สมาร์ท
เจราลด์ ลิมา
เรย์มอนด์ เอส. เฮย์แมน
รูเบนส์ ซี. ลานัส
อิวโก แอล. จูเลียเน
จอห์น จี. เวสต์
อาร์โนลด์ อาร์. ออกัสติน
ไมเคิล เอ. โจนส์
แดเนียล เฮย์ กิบบอนส์
แลสัน อาร์ติลา วาสควาซ
ดับเบิลยู. ริชาร์ดส์ วูดเบอร์รี่
ไมเคิล อาร์. พาโควิช
เอ็ดเวิร์ด เค. เบ. คาร์เคร
สตีเฟน เอฟ. เอสส์
เจ. อะวีโต ซี. เบอรัรา
เฟอ์นานโด อาร์. คาสโตร
คาร์ลอส ดับเบิลยู. เทร์วิน
ไมเคิล แอล. เคเซเรียน
คาร์ล เอ็ม. ทิลเดแมน
เรกอร์ดี เอ. บูแอล
เอ็ดเวิร์ด บี. โรว์
แดเนียล เค. จิตต์
เดวิด ซี. มาร์ติน
ริชาร์ด แอล. โมลส์
ซี. โดมินิค คาย
จอห์น บี. แอล. ลีโทา
โฮเก ที. บีเชอร์รา
โดนัลด์ เจ. คีย์ส
เจย์ ดี. คลาร์ก*
เอ็น. วอร์เรน คลาร์ก
นอร์ธ มาร์ค เอ. วูลเฟิร์ท
แบรดฟอร์ด ซี. โบเวิน
พอล เอ็น. เลคัส
จอห์น ซี. ราฟเฟิล
โรเบิร์ต ดี. เคอร์รี
เอ็นริเก้ เลยาา จิมเมเนซ
จอห์น ซี. ฟิงเก้
โฮมัส เอ. คราฟฟอร์ด
ดักลาส เอ็ม. โรว์ลิงส์ ■

งานมอบหมายใหม่ของผู้ในระดับภาค

ฝ่ายประธานสูงสุดประกาศการเปลี่ยนแปลงในงานมอบหมายผู้ในระดับภาค โดยมีผลบังคับใช้ ณ วันที่ 1 สิงหาคม ค.ศ. 2011 ส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้คือเอ็ดเดอร์แทต อาร์. คอลลิสเตอร์ ได้รับเรียกสู่ฝ่ายประธานโคออร์ดิเนตสันติภาพสมาชิกทุกท่านของฝ่ายประธานภาคคือสมาชิกโคออร์ดิเนตสันติภาพที่หนึ่งและโคออร์ดิเนตสันติภาพที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ

ฝ่ายประธานโคออร์ดิเนตสันติภาพ

โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์
ช่วยเหลือทุกภาค

สตีเวน อี. สโนว์
1. ยูทาห์เหนือ
2. ยูทาห์ซอลท์เลคซิตี
3. ยูทาห์ใต้

วอลเตอร์ เอฟ. กอนซาเลส
4. อเมริกาเหนือ ตะวันออกเฉียงใต้

แอล. วินนี่ เคลย์ตัน
5. อเมริกาเหนือ ตะวันตกเฉียงเหนือ
6. อเมริกาเหนือ ตะวันตก

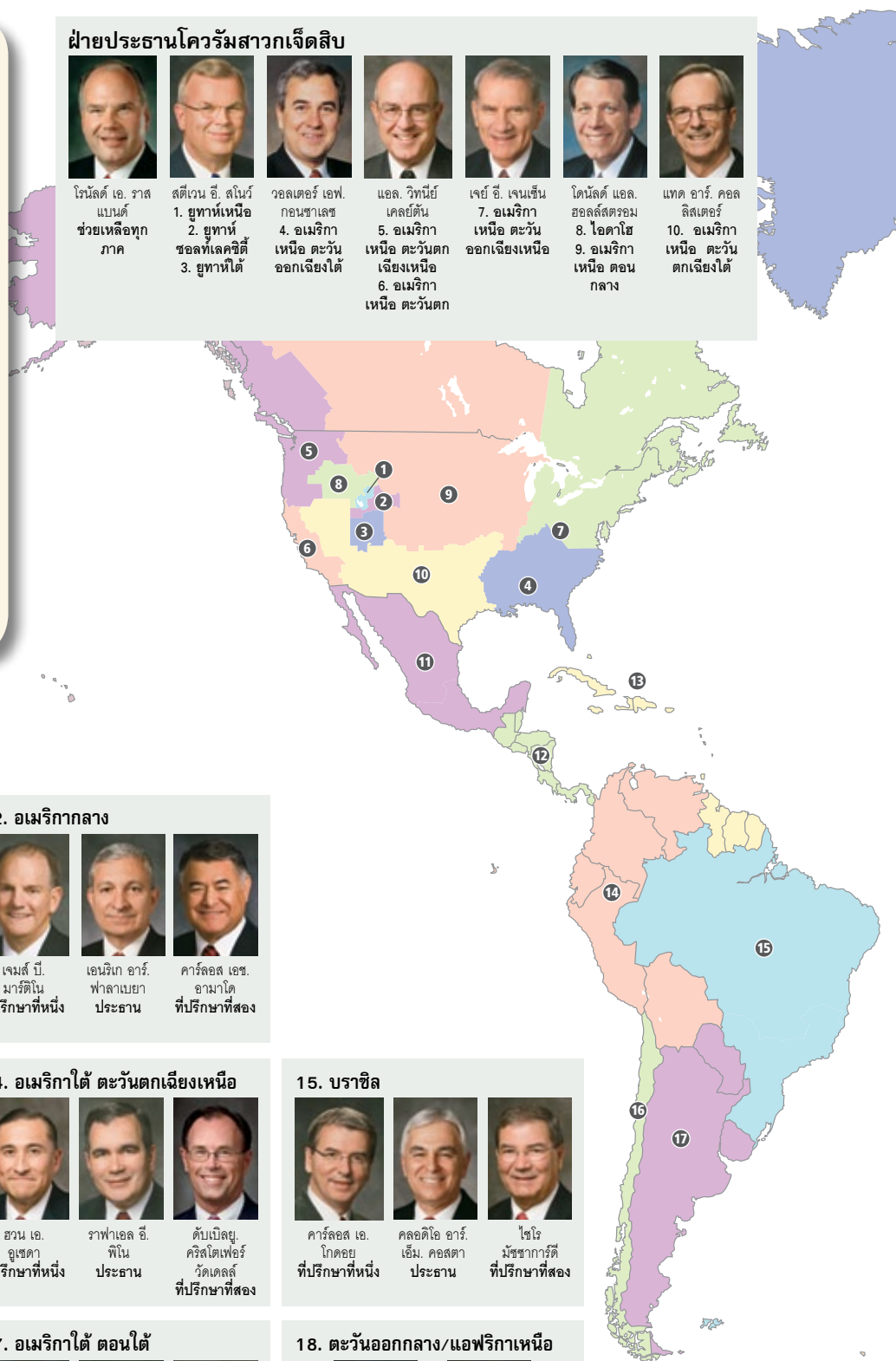
เจอร์รี่ อี. เจนเซน
7. อเมริกาเหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ

โดนัลด์ แอล. บอลล์สตรอม
8. โอตาโฮ
9. อเมริกาเหนือ ตะวันกลาง

แทต อาร์. คอลลิสเตอร์
10. อเมริกาเหนือ ตะวันตกเฉียงใต้

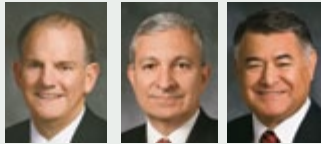

11. เม็กซิโก

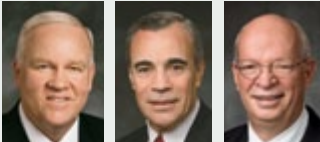
เบนฮามิน เด อีโยส ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ดาเนียล แอล. จอห์นสัน ประธาน
ออคฮาควียโน เทโธโร ที่ปรึกษาที่สอง

12. อเมริกากลาง

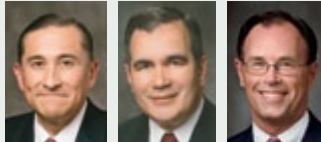
เจมส์ บี. มาร์ติน ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
เอนริเก อาร์. ฟาลาบายา ประธาน
คาร์ลอส เซ. อามาโด ที่ปรึกษาที่สอง

13. แคริบเบียน

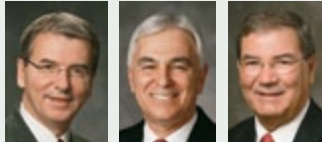
วิลฟอร์ด ตีบเบิลยู. แอนเดอร์สัน ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ฟรานซิสโก เจ. วินด์ส ประธาน
เจ. สตีเวน คอร์บิตซ์ ที่ปรึกษาที่สอง

14. อเมริกาใต้ ตะวันตกเฉียงเหนือ

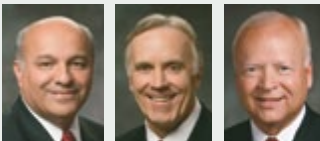
ชวอน เอ. อูเซนดา ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ราฟาเอล อี. ฟิโน ประธาน
ดักลาส บี. ควิลด์เพอร์ วิกเคิลส์ ที่ปรึกษาที่สอง

15. บราซิล

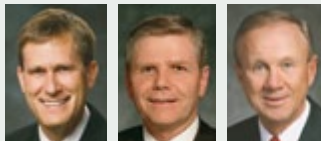
คาร์ลอส เอ. โกดอย ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
คลอดีโอ อาร์. เอ็ม. คอสตา ประธาน
เซโร มัชซาคารีตี ที่ปรึกษาที่สอง

16. ชิลี

ออร์เฟอ เอฟ. เซบาสเตียน ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ลอว์เรนซ์ อี. คอร์บริดจ์ ประธาน
เคนเนท เอฟ. วิกส์ ที่ปรึกษาที่สอง

17. อเมริกาใต้ ตอนใต้

มาร์คอส เอ. อดูเคียทส์ ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
แมร์วิน พี. อาร์โนลด์ ประธาน
แบรดลีย์ ดี. ฟอลด์มอร์ ที่ปรึกษาที่สอง

18. ตะวันออกกลาง/แอฟริกาเหนือ

บรูซ ดี. พอร์เตอร์
พอล บี. ไพเพอร์
บริหารจากสำนักงานใหญ่

19. ยุโรป

เจราลด์ คอสเซ
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เอริก ดับเบิลยู.
โคพิชกา
ประธาน

โอเช เอ.
เทียเซียรา
ที่ปรึกษาที่สอง

20. ยุโรปตะวันออก

ลาวิรี่ อาร์.
ลอร์เรนซี
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

แกกรอริย์ เอ.
ชไวท์เซอร์
ประธาน

แรนดอลด์ เค.
เบนเน็ทท์
ที่ปรึกษาที่สอง

21. เอเชีย

เคนทึ ดี.
วัทสัน
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

แอนโธนี่ ดี.
เพอร์กินส์
ประธาน

เกอรวิท ดับเบิลยู.
กอง
ที่ปรึกษาที่สอง

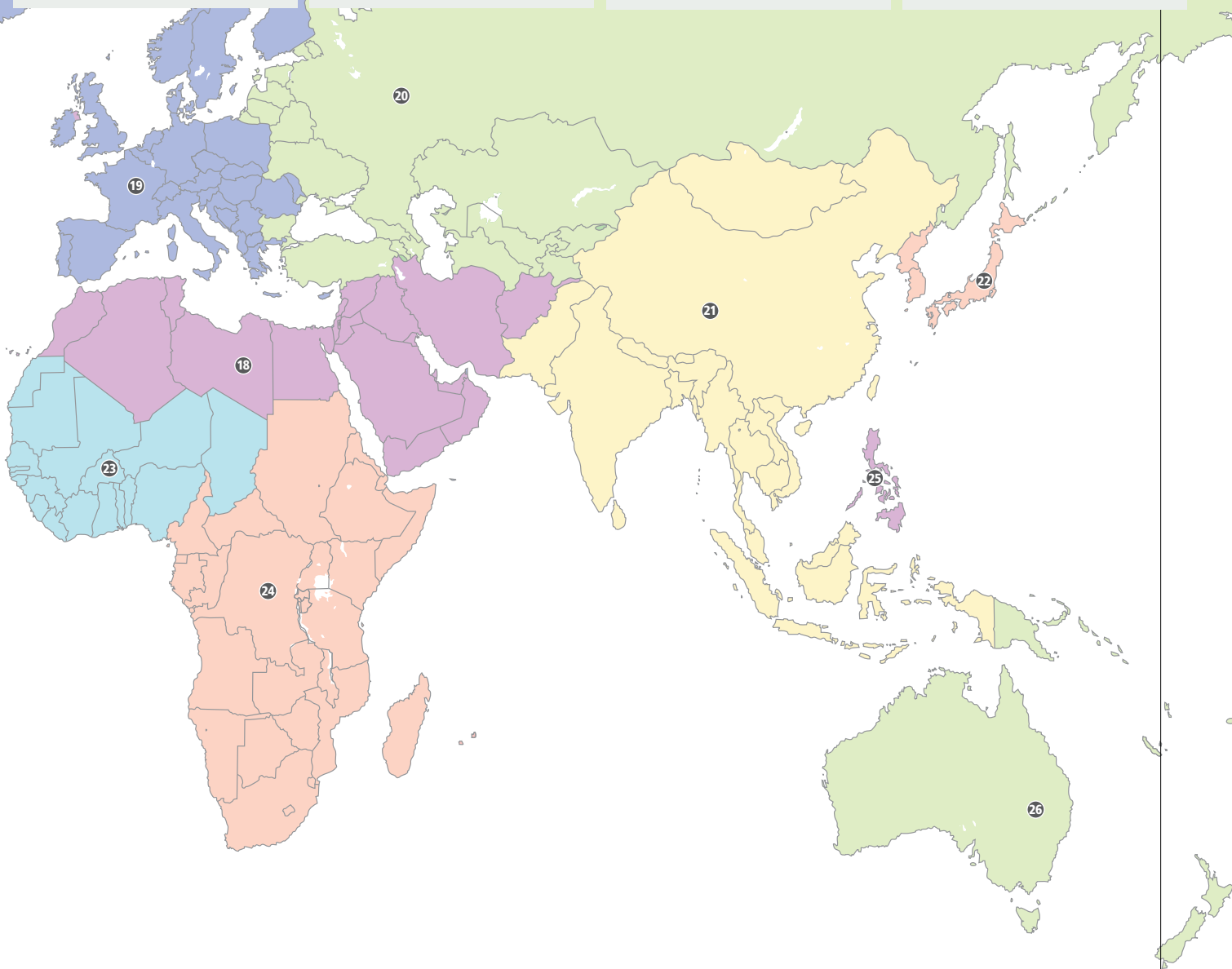
22. เอเชียเหนือ

ไมเคิล ที.
จุงกวด
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

แกรี่ ซี.
สตีเวนสัน
ประธาน

โคอิชิ
อาโยยากิ
ที่ปรึกษาที่สอง

23. แอฟริกาตะวันตก

โจเซฟ ดับเบิลยู.
ชิตาดี
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

จอห์น บี. ดิคสัน
ประธาน

เลอแกรนด์ อาร์.
เคอริคิต จูเนียร์
ที่ปรึกษาที่สอง

24. แอฟริกาตะวันออกเฉียงใต้

ยูลิสเสส
ชวาเลส
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เดล จี.
เรนสันด์
ประธาน

คาร์ล บี.
คูก
ที่ปรึกษาที่สอง

25. ฟิลิปปินส์

เบรนท์ เอช.
นัลสัน
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

ไมเคิล จอห์น
ยู. เทห์
ประธาน

เอียน เอส.
อาร์เดริน
ที่ปรึกษาที่สอง

26. แปซิฟิก

เควิน ดับเบิลยู.
เพียร์สัน
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เจมส์ เจ.
ยามูดา
ประธาน

เอฟ. ไมเคิล
วัทสัน
ที่ปรึกษาที่สอง

ข่าวสั้นทันโลก

ศาสนจักรดำเนินงาน บรรเทาทุกข์ในญี่ปุ่นต่อไป

หลังจากเกิดแผ่นดินไหวระดับ 9.0 ในญี่ปุ่นเมื่อวันที่ 11 มีนาคม ค.ศ. 2011 ศาสนจักรยังคงดำเนินงานจัดหาเครื่องอุปโภคบริโภค และการบรรเทาทุกข์ทั่วประเทศ

มีการแจกจ่ายเครื่องอุปโภคบริโภคจากการดำเนินงานบรรเทาทุกข์ของศาสนจักรมากกว่า 150 ตัน ได้แก่ อาหาร น้ำ ผ้าห่ม เครื่องนอน ชุดสุขอนามัย เสื้อผ้า และเชื้อเพลิง สมาชิกศาสนจักรมากกว่า 7,000 คนบริจาคเวลา มากกว่า 60,000 ชั่วโมงให้แก่งานบรรเทาทุกข์

บันทึกแก้ล้านชื่อ จากฮังการีเพิ่มใน FamilySearch

บันทึกใหม่จากต่างประเทศ 11.5 ล้านชื่อเพิ่มใน FamilySearch เมื่อเดือนมีนาคม โดย 9 ล้านชื่อมาจากฮังการี

บันทึกที่ทำดัชนีแล้ว 9 ล้านชื่อเป็นชุดแรกจากสามชุดของบันทึกชาวฮังการีที่จะจัดพิมพ์ในปีหน้า นอกเหนือจากบันทึกเหล่านี้ โครงการใหม่จากฮังการีมีอยู่ที่ FamilySearch เพื่อให้อาสาสมัครทำดัชนี ■

ศาสนจักรจัดเขตคณะเผยแผ่ใหม่

เพื่อให้การจัดทรัพยากรมีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อความต้องการที่เปลี่ยนไปจากเดิม ศาสนจักรจึงจัดตั้งคณะเผยแผ่ใหม่ห้าแห่งและรวมคณะเผยแผ่อื่นๆ เข้ากับคณะเผยแผ่ใกล้เคียงในปี 2011 จำนวนคณะเผยแผ่ทั่วโลกมีอยู่ 340 แห่ง

ศาสนจักรจัดตั้งคณะเผยแผ่ดังต่อไปนี้

คณะเผยแผ่โกโตนู เบนิน—ประกอบด้วยเบนินและโตโก—จัดตั้งขึ้นจากส่วนหนึ่งของอดีตคณะเผยแผ่อาบีจาน ไควอริโคสท์

คณะเผยแผ่เม็กซิโกซิตีตะวันออกเฉียงใต้ เม็กซิโก มาจากการรวมคณะเผยแผ่เม็กซิโกซิตีตะวันออก เม็กซิโก กับคณะเผยแผ่เม็กซิโกซิตีตะวันตกเฉียงเหนือ เม็กซิโก และคณะเผยแผ่ เม็กซิโกซิตีใต้ เม็กซิโก

คณะเผยแผ่ซีเกลโยโอ เปรูมาจากคณะเผยแผ่ปิรวา เปรู และคณะเผยแผ่ตรูฮิโย เปรู

การแบ่งคณะเผยแผ่เม็กซิโกซิตีฟิลิปปินส์ และคณะเผยแผ่เกซอนซิตีฟิลิปปินส์ ทำให้จัดตั้งคณะเผยแผ่เกซอนซิตีเหนือ ฟิลิปปินส์

คณะเผยแผ่ลูซาคา แซมเบีย แบ่งจากคณะเผยแผ่ฮาราเร ซิมบับเว และจะรวมประเทศมาลาวีไว้ด้วยกัน

มีการรวมคณะเผยแผ่ต่อไปนี้

คณะเผยแผ่โทรอนโตตะวันออก แคนาดา กับคณะเผยแผ่โทรอนโตตะวันตก แคนาดา รวมกันเป็นคณะเผยแผ่โทรอนโต แคนาดา

คณะเผยแผ่ฮาร์ตฟอร์ด คอนเนตทิคัต รวมเข้ากับคณะเผยแผ่บอสตันแมสซาชูเซตส์

คณะเผยแผ่แจ็กสันวิลล์ ฟลอริดา คณะเผยแผ่แทลลาแฮตซี ฟลอริดา คณะเผยแผ่แอตแลนตา จอร์เจีย และคณะเผยแผ่โคลัมเบีย เซาท์แคโรไลนา จัดใหม่โดยแต่ละเขตจะรวมส่วนที่เป็นคณะเผยแผ่แมคอน จอร์เจียในอดีต

คณะเผยแผ่โปรตุ โปรตุเกส กลายเป็นส่วนหนึ่งของคณะเผยแผ่ลิสบอนโปรตุเกส

คณะเผยแผ่ปารีส ฝรั่งเศส และคณะเผยแผ่ตุลูลู ฝรั่งเศส ปรับเขตใหม่เพื่อรวมพื้นที่ของคณะเผยแผ่เจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ (นอกเหนือจากนี้ สำนักงานใหญ่ของคณะเผยแผ่ตุลูลูย้ายไปที่ลียง และชื่อคณะเผยแผ่เปลี่ยนเป็นคณะเผยแผ่ลียง ฝรั่งเศส)

คณะเผยแผ่ซานซัลวาดอร์ตะวันออก เอลซัลวาดอร์ กับคณะเผยแผ่ซานซัลวาดอร์ตะวันตก เอลซัลวาดอร์/เบลีซปรับเขตใหม่ คณะเผยแผ่ตะวันออกปัจจุบันชื่อว่าคณะเผยแผ่ซานซัลวาดอร์ เอลซัลวาดอร์และคณะเผยแผ่ตะวันตกปัจจุบันชื่อว่าซานตาอานา/เบลีซ เอลซัลวาดอร์ ■

ข้อคิดเห็นทั่วไป

เลียมโฮนา มีคำตอบ

เลียมโฮนาเป็นพรอันประเสริฐให้ผม ครอบครัวผม และทุกคนที่ผมมีโอกาสดูคุยเกี่ยวกับศาสนจักรเมื่อไรก็ตามที่ผมต้องการคำแนะนำ ผมจะเปิด เลียมโฮนา และพบคำตอบที่ผมต้องการเสมอ เลียมโฮนา บนอินเทอร์เน็ตก็ยอดเยี่ยมด้วย—ช่วยให้ผมเตรียมคำพูดและบทเรียนโดยทันเวลาผมในการค้นคว้า

มาร์ลลิโอ บราช ซานตานา, บราซิล

แนวทางให้แก่ผู้แสวงหา

ทุกเดือนเมื่อดิฉันอ่าน เลียมโฮนา นิตยสารเล่มนี้ให้บางสิ่งแก่ดิฉันมากกว่าที่เคยมีมาก่อน นิตยสารเดือนให้ดิฉันนึกถึงความรักที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงมีต่อดิฉันและช่วยให้ดิฉันปรับปรุงตนเอง ดิฉันรู้ว่า นิตยสารเล่มนี้คือแนวทางให้แก่ผู้แสวงหาการนำทางอย่างแท้จริง เอนจี-โลเรน คัวโต, โกดัตวีร์

รู้สึกถึงพระวิญญูญาณของเสียงแอลดีเอส

เลียมโฮนา ดิฉันทุกเดือน ดิฉันดีใจเมื่อได้รับนิตยสาร เพราะดิฉันรู้ว่าดิฉันจะพบข่าวสารแห่งการ دلใจในนิตยสารนี้ ดิฉันชอบเสียงวิสุทธิชนเป็นพิเศษ ดิฉันรู้สึกถึงพระวิญญูญาณเมื่อดิฉันอ่านเรื่องราวของผู้ที่เอาชนะความยากลำบากและการล่อลวงผ่านแบบอย่างและคำสอนของพระเจ้าได้

เซี่ยลา อัมบา, โมซัมบิก

โปรดส่งความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของท่านไปที่ liahona@ldschurch.org ความคิดเห็นที่ท่านส่งเข้ามาอาจได้รับการแก้ไข เพื่อให้มีความกระชับหรือชัดเจน ■

แนวคิด สำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

นิตยสารฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ได้กับการสังสรรค์ในครอบครัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ผู้บุกเบิกที่เด็ดเดี่ยวหนึ่งคน คนหลายรุ่นได้รับพร” หน้า 16 ขณะที่ท่านแบ่งปันบทความนี้กับครอบครัวของท่าน สนทนาว่าแบบอย่างของซาราามีอิทธิพลต่อคุณพ่อของเธออย่างไร สนทนาว่าแบบอย่างของท่านสามารถมีอิทธิพลต่อผู้ครอบข้างท่านในทางดีหรือไม่ดีอย่างไร ตั้งเป้าหมายที่จะเป็น “ผู้บุกเบิกที่เด็ดเดี่ยว” ทุกวัน

“เขาขอ เช่นนั้น จริงหรือ” หน้า 42 ขณะทบทวนบทความ ให้หาและเปรียบเทียบข้อกังวลที่สมาชิกรู้สึกเกี่ยวกับการเรียกของพวกเขา อ่านคำพูดของประธานมอนสันจากนั้น สนทนาวิธีที่จะน้อมนำความช่วยเหลือของพระบิดาบนสวรรค์มาช่วยให้หน้าที่รับผิดชอบของท่านมีสัมฤทธิ์ผล ท่านอาจทบทวนแหล่งช่วยเหลือในหัวข้อ “รับความช่วยเหลือจากแหล่งอื่น”

“ศาสนจักรที่แท้จริงและดำรงอยู่เพียงแห่งเดียว” หน้า 48 พิจารณาลักษณะพิเศษ

สามประการของ เอ็ลเดอร์ไอคส์ที่ทำให้ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นศาสนจักรที่แท้จริงและดำรงอยู่

เพียงแห่งเดียวบนแผ่นดินโลก สนทนาถึงลักษณะพิเศษแต่ละอย่างและวิธีที่สิ่งนี้จะ เป็นพรแก่ครอบครัวท่าน ท่านอาจเลือกแสดงบทบาทสมมติว่าครอบครัวท่านสามารถเป็นพยานถึงลักษณะพิเศษเหล่านี้ให้แก่ผู้ที่นับถือศาสนาอื่นได้อย่างไร

“ภาพสะท้อน” หน้า 60 หลังจากอ่านบทความด้วยกัน ให้สมาชิกครอบครัวแต่ละคนมองในกระจกและบอกว่าเขาเห็นอะไร ช่วยให้แต่ละคนตระหนักว่าเขากำลังมองดูบุตรคนหนึ่งของพระบิดาบนสวรรค์ ท่านอาจสนทนาและแสดงประจักษ์พยานว่าพระองค์ทรงรักเราแต่ละคนเพียงไรและสำคัญเพียงไรที่เราวางใจพระองค์ ท่านอาจเลือกอ่านด้วยกันใน สดุดี 56:4 และ 1 โครินธ์ 2:9

บทเรียนประจักษ์พยาน

เมื่อดิฉันกับสามีเพิ่งแต่งงาน ดิฉันกังวลว่าการสังสรรค์ในครอบครัวเพียงสองคนจะเป็นเรื่องน่าอึดอัดหรือเป็นเรื่องซ้ำๆ ดิฉันคิดว่าเราจะไม่มีเรื่องให้สอนกัน แต่สามีดิฉันทำให้ดิฉันประหลาดใจในคืนวันจันทร์แรกโดยพูดว่า “ผมอยากแสดงประจักษ์พยานของผม” เขาเริ่มแบ่งปันประจักษ์พยานของเขาเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและการแต่งงาน หลังจากประจักษ์พยานของเขา ดิฉันแสดงประจักษ์พยานของดิฉัน ดิฉันจะจดจำเย็นวันนั้นตลอดไป ถึงแม้เขาจะไม่ทราบข้อกังวลของดิฉันเกี่ยวกับการสังสรรค์ในครอบครัว แต่เขาก็ตอบข้อกังวลนี้ และดิฉันพบว่า การสังสรรค์ในครอบครัวแต่ละครั้งเป็นประสบการณ์ทางวิญญูญาณที่ดิฉันเฝ้ารอ

นับตั้งแต่ฉันมาการแบ่งปันประจักษ์พยานยังคงเป็นธรรมเนียมการสังสรรค์ในครอบครัวของเรา ถึงแม้ตอนนี้เรามีลูกที่กำลังหัดเดินและเราสอนบทเรียนให้เธอ แต่เราก็แสดงประจักษ์พยานของเราด้วย ดิฉันตื่นตื่นสำหรับวันที่ดิฉันจะได้ฟังประจักษ์พยานของลูกๆ และเมื่อดิฉันสามารถสอนพวกเขาว่าเหตุใดประจักษ์พยานจึงสำคัญ ■

เฮดี อิคเลิน, แคนซัส สหรัฐอเมริกา

อุปมา เรื่องต้น กล้วย

โดย แอนตัน ที. คุมาร์ตี
ตามที่บอกเล่าแก่ลินดา เจ. เลเทอร์

๒ ต้นกล้วยมีให้เห็นทั่วไปในศรีลังกาที่ผมอยู่ มันมีลำต้นอ่อน ใช้มีดตัดได้ง่าย แต่ไม่มีใครทำลายต้นกล้วยเพราะมันให้ผลที่มีประโยชน์

หลายปีก่อนเมื่อผมยังเด็ก เกิดพายุหนักกล้วยมาก เมื่อพายุสงบแล้ว ผมออกไปข้างนอกและเห็นต้นกล้วยต้นหนึ่งของเราล้มเพราะถูกลมพัด รากโผล่พื้นดินขึ้นมา โใบฉีกขาดทั้งต้น ผมคิดว่าคงสนุกถ้าได้ฟันลำต้นที่ล้มแล้ว ผมจึงเข้าไปหาไม้ดในบ้านมาเล่มหนึ่ง แต่ขณะกำลังจะลงมือ คุณปู่ก็ห้ามไว้

“หลานต้องไม่ทำร้ายต้นกล้วย” ท่านบอก

“ทำไมละครับ” ผมถาม “มันไม่มีประโยชน์แล้วนี่ครับ น่าสนุกออก”

คุณปู่ไม่พูดอะไรแต่กำมือเรียกผมให้ตามท่านไป ท่านบอกให้ผมตัดกิ่งไม้ใหญ่ๆ มากิ่งหนึ่ง แล้วพาผมกลับไปตรงที่ต้นกล้วยล้ม แม้จะดูเหมือนไร้ประโยชน์แต่เราก็ช่วยกันดึงต้นกล้วยต้นนั้นให้ตั้งตรง พอลำต้นตรงแล้วเราก็ใช้กิ่งไม้ค้ำไว้

“แอนตัน” คุณปู่พูด “ปู่อยากให้หลานมาดูต้นกล้วยต้นนี้ทุกวันและตั้งลำต้นให้ตรงเสมอ หลานต้องรดน้ำทุกวันและบำรุงเลี้ยงต้น”

ด้วยเหตุนี้ทุกๆ เช้าผมจึงไปสำรวจต้นกล้วยเพื่อดูให้แน่ใจว่าลำต้นตั้งตรง ทุกๆ วันผมจะเอาน้ำใส่

ต้นกล้วยที่ถูกพายุพัดเสียหายมีที่ทำว่าจะตาย แต่ด้วยความรัก การดูแลเอาใจใส่ และการบำรุงเลี้ยงทุกวัน ต้นกล้วยจึงไม่เพียงคืนสภาพเดิมเท่านั้นแต่ออกผลด้วย

ถึงไปรดรอบโคนต้นจนทั่ว ผมหมั่นบำรุงเลี้ยงต้นเท่าที่จำเป็นด้วย

ไม่นานก็มีหัวปลีและจากนั้นก็ผลกล้วย เมื่อผลสุกคุณปู่ยื่นกล้วยให้สมาชิกครอบครัวคนละลูก ผมมองด้วยความพอใจขณะพวกเขาปอกเปลือกรับประทาน กล้วยไม่เคยมีรสชาติดีเท่านี้มาก่อน และนั่นทำให้ผมรู้สึกปลื้มปิติที่เห็นครอบครัวชอบกล้วยเหล่านั้น

เรื่องนี้เกิดขึ้นหลายปีแล้ว นานก่อนที่ผมจะพบศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย แต่บทเรียนที่ผมเรียนรู้ขณะดูแลต้นกล้วยประยุกต์ใช้ได้กับชีวิตผมเวลานี้ ในการเรียกของผมในศาสนจักรและการเป็นแพทย์ ผมมักจะพบคนในสถานการณ์ที่ยากลำบากต่างกัน คนเหล่านี้เหมือนต้นกล้วย ถูกทอดทิ้ง ไม่เหลือความงาม และถูกทำลายสิ้น—แม้ในสายตาของตนเอง เมื่อผมคิดจะเลิกรักษาพวกเขา ผมจะนึกถึงความหวานของผลจากกล้วยต้นนั้นและหาความกล้าเพื่อช่วยพวกเขาให้ตั้งตรง ค้ำยัน บำรุงเลี้ยง และดูแลพวกเขาทุกวันแจกเช่นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะทรงทำ

กล้วยที่ครอบครัวผมชอบมีรสหวาน แต่พระคัมภีร์มอรมอนพูดถึงผลอีกชนิดหนึ่ง—ผลที่ “หวานที่สุด” และ “เป็นที่พึงปรารถนาเหนือผลอื่นใดทั้งหมด” (ดู 1 นีไฟ 8:11-12) เราจะพบปิติเมื่อเราช่วยคนที่กำลังดิ้นรนหาทางฝ่าหมอกแห่งความมืดและนำทางพวกเขาไปรับส่วนผลที่หวานเหนือผลอื่นใดทั้งหมด—ผลแห่งชีวิตนิรันดร์ ■

แรกแย้ม โดย แอนนี เฮนรี

“พระเยซูตรัสกับเขาว่า ความสว่างจะอยู่ไปกับ
ท่านทั้งหลายอีกหน่อหนึ่ง เมื่อยังมีแสงสว่างอยู่
ก็จงเดินไปเถิด เกรงว่าความมืดจะตามมาทันท่าน
ผู้ที่เดินอยู่ในความมืดย่อมไม่รู้ว่าจะไปทางไหน

“เมื่อท่านทั้งหลายมีความสว่าง ก็จงวางใจใน
ความสว่างนั้น เพื่อจะได้เป็นลูกแห่งความสว่าง”
(ยอห์น 12:35-36)

อะไรทำให้ชีวิตมีคุณภาพ

เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แห่ง โควรัมอัครสาวกสิบสองเสนาอวีธี การสื่ออย่างทีวิสุทธิชนยุคสุดท้าย สามารถสร้างสรรคชีวิตที่ขอบธรรม และมีคุณภาพได้

1. รักษาร่างกายอันน่าอัศจรรย์ของพวกเขาให้บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ในฐานะวิหารของพระเจ้า
2. ให้ความสำคัญแก่การเรียนรู้ทางวิญญาณและความรู้จากพระเจ้าเป็นเจ้ามากกว่าสิ่งอื่น
3. เป็นคนรุ่นที่ไว้ใจได้และใช้รากฐานของความจริงแห่งพระกิตติคุณอันเป็นนิรันดร์สร้างมาตรฐานและคุณค่า
4. แสวงหาการเรียนรู้จากความจริงนิรันดร์ที่อยู่ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์

ดู “ประเพณีของชีวิตที่ขอบธรรม และมีคุณภาพ” หน้า 30

THAI

4 020961884251 8

096983 425